

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ

I. ULUSLARARASI KATILIMLI TIP ÖĞRENCİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTAPÇIĞI

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY, SCHOOL OF MEDICINE,
1st MEDICAL STUDENT CONGRESS WITH INTERNATIONAL
PARTICIPATION ABSTRACT BOOK

13-14 MART 2026 MARCH 13-14, 2026

BİLDİRİ KİTAPÇIĞI

ABSTRACT BOOK

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
TIP FAKÜLTESİ
I. ULUSLARARASI KATILIMLI
TIP ÖĞRENCİ KONGRESİ

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY
SCHOOL OF MEDICINE
1st MEDICAL STUDENT CONGRESS WITH
INTERNATIONAL PARTICIPATION

13 -14 MART 2026 / MARCH 13 - 14

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI
ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY PUBLICATIONS

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
I. ULUSLARARASI KATILIMLI TIP ÖĞRENCİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTAPÇIĞI

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY
1st MEDICAL STUDENT CONGRESS WITH INTERNATIONAL PARTICIPATION
ABSTRACT BOOK

İmtiyaz Sahibi / Privilege Owner
Prof. Dr. Mustafa AYDIN

Yayın Komisyonu Başkanları / Chairman of the Publication Commission
Prof. Dr. İbrahim Hakkı AYDIN
Prof. Dr. Halil ALIŞ

Kongre Düzenleme Kurulu Başkanı / Chairman of the Congress Organizing Committee
Prof. Dr. Hakkı DALÇIK

E-ISBN
978-625-93572-6-3

Kapak ve Sayfa Tasarımı / Cover and Page Design
İstanbul Aydın Üniversitesi Görsel Tasarım Koordinatörlüğü

Basım Yeri ve Yılı / Place and Year of Publication
İstanbul/ 2026

Copyright © İstanbul Aydın Üniversitesi

Bu kitabın tamamının ya da bir kısmının, kitabı yayımlayan şirketin önceden izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılması, yayımlanması ve depolanması yasaktır.

Bu kitabın tüm hakları İstanbul Aydın Üniversitesi'ne aittir.

It is forbidden to reproduce, publish or store this book in whole or in part by electronic, mechanical, photocopying or any other recording system without the prior permission of the publisher.

All rights of this book belong to Istanbul Aydın University.

KONGRE ORGANİZASYON KOMİTESİ

Kongre Onursal Başkanları

Prof. Dr. Mustafa AYDIN
İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanı

Kongre Başkanları

Prof. Dr. İbrahim Hakkı AYDIN
İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Halil ALIŞ
Tıp Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Hakkı DALÇIK
Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

Organizasyon Komitesi / Organizing Committee

Prof. Dr. Metin KAPAN
Prof. Dr. Duygu ŞAHİN
Prof. Dr. Hakkı DALÇIK
Prof. Dr. Turan Onur BAYAZIT
Doç. Dr. Dilek DÜZGÜN ERGÜN
Dr. Öğr. Üyesi Tuğba SOYDAŞ
Dr. Öğr. Üyesi Seval KAYA
Dr. Öğr. Üyesi Bahadır ERCAN
Dr. Öğr. Üyesi Aysun ÖZBAY ÖNAL
İrem Naz GÜRKAN
Eylül KARACA
Öykü GÜNAY
Yaren ÖZÜNLÜ
İkra KAYA
Beyza KÖSE
Kürşat Fuat ÖZEREN
Ekin Ada EKİZTEPE
Tuana UYAN
Efe TUNCER
Deniz KAHYAOĞLU
Aral BEYAZ
Naz HAYKİR
Ayşe Sena ATAV

Bilimsel Komite / Scientific Committee

Prof. Dr. Metin KAPAN
Prof. Dr. Duygu ŞAHİN
Prof. Dr. Hakkı DALÇIK
Prof. Dr. Turan Onur BAYAZIT
Doç. Dr. Dilek DÜZGÜN ERGÜN
Dr. Öğr. Üyesi Tuğba SOYDAŞ
Dr. Öğr. Üyesi Seval KAYA
Dr. Öğr. Üyesi Bahadır ERCAN
Dr. Öğr. Üyesi Aysun ÖZBAY ÖNAL

Kongre Sekreterleri / Congress Secretaries

Prof. Dr. Turan Onur BAYAZIT
İrem Naz GÜRKAN
Eylül KARACA
Öykü GÜNAY

Mali İşler Komitesi / Financial Affairs Committee

Dr. Öğr. Üyesi Tuğba SOYDAŞ
Yaren ÖZÜNLÜ
İkra KAYA

Sosyal Komite / Social Committee

Dr. Öğr. Üyesi Bahadır ERCAN
Dr. Öğr. Üyesi Aysun ÖZBAY ÖNAL
Beyza KÖSE
Kürşat Fuat ÖZEREN
Ekin Ada EKİZTEPE
Tuana UYAN
Efe TUNCER

Sergi ve Teknik Komite / Exhibition and Technical Committee

Dr. Öğr. Üyesi Seval KAYA
Deniz KAHYAOĞLU
Aral BEYAZ
Naz HATKİR
Ayşe Sena ATAV

Bilgisayar Destek Komitesi / Computer Support Committee

Doç. Dr. Dilek DÜZGÜN ERGÜN
Pınar DEDE
Gizem YAPAR
Muhammed DEMİRCİOĞLU
Sevdenur BEKAM

DAVET

Değerli Öğrencilerimiz,

13 – 14 Mart 2026 tarihinde düzenleyeceğimiz İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi I. Uluslararası Katılımlı Tıp Öğrenci Kongresi'ne sizleri davet etmekten büyük mutluluk duyuyoruz. Sizlerin yoğun katılımıyla bilimsel içeriklerle doyurucu bir kongre olması için hazırlıklarımız tüm hızıyla devam ediyor.

Birçok değişik alanlarda yapılacak olan sunumlardan elde edeceğiniz bilgiler, sizlerin hem eğitim hayatınızda hem de mezuniyet sonrası hekimlik hayatınızda hasta üzerinde yapacağınız değerlendirmelerde doğru kararlar vermenizi sağlayacaktır. Ayrıca, bilimsel programda sözlü olarak sunacağınız bilimsel çalışmalarınız, ileride katılacağınız bilimsel ortamlarda sizlere önemli tecrübeler kazandıracağına inanıyoruz.

Bildiriler bir bilim jürisi tarafından değerlendirilip, sözlü sunumlarda ilk üç dereceye giren bildiriler ödüllendirilecektir. Organizasyon komitesi olarak sizlerle 13-14 Mart tarihlerinde keyifli bir kongre için bir arada olmayı arzu ediyoruz. Görüşmek dileğiyle.

Saygılarımızla,

Prof. Dr. Halil ALIŞ (Tıp Fakültesi Dekanı)

Prof. Dr. Hakkı DALÇIK (Kongre Başkanı)

İrem Naz GÜRKAN (Öğrenci Temsilci Başkanı)

INVITATION

Dear Students,

We are delighted to invite you to the 1st International Medical Student Congress with International Participation, which will be held on March 13-14, 2026. Our preparations are proceeding at full speed to ensure a rich and scientifically enriching congress with your active participation.

The information you will gain from presentations in many different fields will enable you to make the right decisions in your assessments of patients, both during your education and in your post-graduation medical career. Furthermore, we believe that your oral presentations of scientific work will provide you with valuable experience in future scientific settings.

The presentations will be evaluated by a scientific jury, and the top three presentations in the oral presentations will be awarded prizes. As the organizing committee, we look forward to seeing you at the congress on March 13-14. We hope to see you there.

With our best regards,

Prof. Dr. Halil ALIŞ (Dean of Medical School)

Prof. Dr. Hakkı DALÇIK (Congress President)

İrem Naz GÜRKAN (Student Representative President)

Oturum Moderatörleri / Session Moderators

I. Oturum / 1st Session (Cuma; 13:30 – 14:30)

<i>İngilizce</i> -Mor konferans salonu	Prof. Dr. Mine ERGÜVEN (Biyokimya AD.)
<i>Türkçe</i> -Turkuaz konferans salonu	Prof. Dr. Selin KAPAN (Genel Cerrahi AD.)
<i>İngilizce</i> -T1-6 Dersligi	Prof. Dr. Hediye DAĞDEVİREN (Kadın Hastalıkları ve Doğum AD.)
<i>Türkçe</i> -T1-7 Dersligi	Dr. Öğr. Üyesi Arta ARMANİ (Tıbbi Biyoloji AD.)
<i>Türkçe</i> -T1-8 Dersligi	Prof. Dr. Hüseyin Avni SÖNMEZ (Biyokimya AD.)

II. Oturum / 2nd Session (Cuma; 15:00 – 16:00)

<i>İngilizce</i> -Mor konferans salonu	Dr. Öğr. Üyesi Esra ERGÜN ALIŞ (Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD.)
<i>Türkçe</i> -Turkuaz konferans salonu	Prof. Dr. Mustafa Tunaya KALKAN (Biyofizik AD.)
<i>İngilizce</i> -T1-6 Dersligi	Doç. Dr. Hasret Ayyıldız CİVAN (Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD.)
<i>Türkçe</i> -T1-7 Dersligi	Prof. Dr. Nesrin Zeynep ERTAN (Fizyoloji AD.)
<i>Türkçe</i> -T1-8 Dersligi	Prof. Dr. Cannur DALÇIK (Anatomi AD.)

III. Oturum / 3rd Session (Cuma; 16:30 – 17:30)

<i>İngilizce</i> -Mor konferans salonu	Prof. Dr. Hande İKİTİMUR (Göğüs Hastalıkları AD.)
<i>Türkçe</i> -Turkuaz konferans salonu	Prof. Dr. Emine Gülderen ŞAHİN (Fizyoloji AD.)
<i>İngilizce</i> -T1-6 Dersligi	Prof. Dr. Reyhan BAYRAK (Tıbbi Patoloji AD.)
<i>Türkçe</i> -T1-7 Dersligi	Prof. Dr. Osman Ata UYSAL (Tıp Eğitimi AD.)

Sözlü Değerlendirme Hakem Kurulu / Oral Evaluation Jury
Committee

1.Oturum, Mor konferans salonu	Doç. Dr. Ahu SOYOCAK (Tıbbi Biyoloji A.D.)
1.Oturum, Turkuaz konferans salonu	Doç. Dr. Gülşah KOÇ (Tıbbi Biyoloji A.D.)
1.Oturum, T1-6 Dersligi	Doç. Dr. Samet UÇAK (Tıbbi Biyoloji A.D.)
1.Oturum, T1-7 Dersligi	Dr. Öğr. Üyesi Seval KAYA (Histoloji ve Embriyoloji A.D.)
1.Oturum, T1-8 Dersligi	Dr. Öğr. Üyesi Özge ALTINOK (Tıbbi Mikrobiyoloji A.D.)
2.Oturum, Mor konferans salonu	Dr. Öğr. Üyesi Yağmur Eylül DOĞANTÜRK (Tıbbi Mikrobiyoloji A.D.)
2.Oturum, Turkuaz konferans salonu	Doç. Dr. Dilek DÜZGÜN ERGÜN (Biyofizik A.D.)
2.Oturum, T1-6 Dersligi	Dr. Öğr. Üyesi Gülkızılca YÜRÜR (Tıp Tarihi ve Etik A.D.)
2.Oturum, T1-7 Dersligi	Dr. Öğr. Üyesi Esra ŞEN (Histoloji ve Embriyoloji A.D.)
2.Oturum, T1-8 Dersligi	Dr. Öğr. Üyesi Mukaddes SINAN (Fizyoloji A.D.)
3.Oturum, Mor konferans salonu	Dr. Öğr. Üyesi Kübra AÇIKALIN COŞKUN (Tıbbi Biyoloji A.D.)
3.Oturum, Turkuaz konferans salonu	Dr. Öğr. Üyesi Tuğba SOYDAŞ (Tıbbi Biyokimya A.D.)
3.Oturum, T1-6 Dersligi	Dr. Öğr. Üyesi Aysun ÖZBAY ÖNAL (Histoloji ve Embriyoloji A.D.)
3.Oturum, T1-7 Dersligi	Dr. Öğr. Üyesi Bahadır ERCAN (Tıbbi Biyokimya A.D.)

Program Akışı ve Sunum Bilgileri / Congress Schedule and Presentation Guidance

13 Mart Cuma / March 13th, Friday

- 09:00 - 11:00** Kayıt/Registration (T Blok Fuaye Alanı/T Blok Entrance Hall)
- 11:00 – 11:30** Açılış Programı/Opening Ceremony (T Blok -1 Kat Oditorium Salonu/Auditorium Hall -1 Floor)
- 11:30 – 12:30** Davetli Konuşmacı/Invited Speaker: Prof. Dr. Umut Mert AKSOY; “14 Mart Tıp Bayramı ve Önemi” ve Arkadan Toplu Resim Çekimi/Group Photo Shoot
- 12:30 – 13:30** Yemek Arası/Lunch Break

13:30 – 14:30 **I. Oturum/1st Session, İngilizce** Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in English (*Mor Konferans Salonu/Purple Conference Hall*), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Prof. Dr. Mine ERGÜVEN

S1. Training medical professionals for national health systems: the Russian healthcare model and the RUDN educational approach

Elena Kaverina

S2. Analysis of B12 levels in healthy university students

Mozhiar Majdi, Emir Bolukbasi, Ahmed Wahid El Shanty, Ataberk Erginol, Arad Yousefnezhad, Ege Alcan

S3. Cardiac symptom trajectories following stimulant exposure: A cross-country hybrid cohort study in young adults

Parnian Hemati, İbrahim Emre Şahin

S4. Contrasting epidemics of COPD and lung cancer in Turkey and Russia

Ivanova Yuliya Viktorovna, Parsa Saedi

S5. Cognitive enhancement by nootropic drugs in healthy individuals: benefit or risk?

Seyedeh Mahdis Hashemi, Mahta Azizi, Shirin Haerisfahani, Zahra Fazelifar

I. Oturum/1st Session, Türkçe Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in Turkish (*Turkuaz Konferans Salonu/ Turquoise Conference Hall*), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Prof. Dr. Selin KAPAN

S6. PASCAL TEER sistemi ile ilk Türk deneyimi

Muhammed Talha Karabulut, Talha Erişen, Naime Karabay, Aybeniz Nur Yücesoy, Safoura Khalili

S7. Daha iyi bilişsel ve beyin mülâtörü için: Nootropikler

Muhammed Yunus Emre Gürbüz, Taha Emir Biber, Abdullah Yıldızcı, Samet Taşkın, İlhan Anıl Başkurt

S8. Hepatit C virüsü enfeksiyonunun insan hayatına etkisi ve sürecin yönetimi anket çalışması

Berfin Uçan, Tenzile Yiğit, Doğa Evin, Alp Tuna Örgün

S9. Takviye edici gıdanın kas hipertrofisi fizyolojik parametreler üzerindeki etkisi

Fuat Kürşat Özeren, Batıhan Güldağlı, Ahmet Tiring, Giray Bora, Hasan Emir Uudağ

S10. Farklı hastalıklar için görüntüleme yöntemleri

Begüm Şengezer, Ece Aydın, Beril Koç, Emir Yaylı

S11. Doktor hakları ve yasal sorumlulukları

İsra Havin Hocaoglu, Mirac Zana Hocaoglu, Nehir Damla Durup, Rüya Nur Mazaoğlu, Aycan Güleş

I. Oturum/1st Session, İngilizce Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in English (*T-1 6 dersliği/T-1 6 classroom*), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Prof. Dr. Hediye DAĞDEVİREN

S12. Molecules that enhance gamma waves in Central Nervous System (CNS)

Armin Assadi

S13. Impact of depression in parent history on the risk and outcomes of ischemic heart disease

İlayda Çelebi, Romina Janmardi, Seyedah Rojina B., Yekta Adlib

S14. Association of anterior inferior cerebellar artery (AICA) vascular loops with vertigo and combined audiovestibular symptoms: A retrospective MRI analysis

Gheed Y.M.Alhelou, Fatemeh Atashbari, Aisha Abshir Hussain Osman, Abdelrahman Musbah M. Aqel, Osamah Al Ali

S15. In silico discovery of novel angiotensin converting enzyme (ACE) inhibitory peptides

Mustafa Eren Ekinici, Parmissadat Hashemiaval, Nima Mahdinezhad Asiyabi, Saba Kangari, Mohammed Ali Sabouri

S16. Finasteride in male Androgenetic Alopecia (2022–2025): efficacy, safety and emerging delivery systems—A systematic review

Mohammad Azizi, Saeed Elahi, Mahdi Abbasi, Shayan Akrami Razlighi, Kiavash Eghbal

I. Oturum/1st Session, Türkçe Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in Turkish (*T-1 7 dersliği/T-1 7 classroom*), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Dr. Öğr. Üyesi Arta ARMANİ

S17. Jinekolojik muayene alışkanlıkları

Şeyma Dinger, Deren Sungur, İdil Meriç Özkan, Hilal Mumcu

S18. İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencilerinin organ bağışına bakış açısı

Ebrar Zehra Karaşahin, Ayşe Gülrana Davarcı, Emine Sena Karadaş, Esma Dağdagül, Fatma Yağmur Işık

S19. Sesli uyaranların, ağırlık çalışanların anlık kas gücüne ve beyin dalgalarına etkisi

Ceren Buhur, İrem Yüksel, Ebrar Yağız Özhan, Yağızhan Buğra Mülayim, Furkan Mermertaş

S20. Tinnitus hakkında YouTube videoları ile bilimsel makale ve kitaplardan alınan bilgilerin karşılaştırmalı analizi

Omneya Abuzar Eltayeb Eltirai, Bayan Sultan, Abır Abır, Aya Gazmawi, Seyedeh, Rozhina Razaviam

S21. Demir eksikliği anemisi patofizyolojisi, tanısı ve güncel tedavi yaklaşımları

Ahmet Tarık Yalçın, Barış Arda Şahintürk, Yusuf Sağlam, Asım Turan

I. Oturum/1st Session, Türkçe Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in Turkish (*T-1 8 dersliği/T-1 8 classroom*), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Prof. Dr. Hüseyin Avni SÖNMEZ

S22. Lipoprotein metabolizması bozuklukları üzerine anket çalışması

Melisa Vafadoust

S23. Postmenopozal kadınlarda hormon replasman tedavisinin (HRT) vazomotor semptomlara etkisi

İlayda Kaya, Asmin Tiğiz, Aybüke Karakoç, Hilalnur Güneş

S24. Kişiselleştirilmiş Farmakoterapide CYP450 Enzim Sisteminin Rolü

Seher Sıra Ekici

S25. Plastik rekonstrüktif ve estetik amaçlı cerrahilerde anatomi bilgisinin öneminin tıp öğrencileri açısından değerlendirilmesi

Aziz Baran Deniz, Meryem Yılmaz

S26. Pasif sigara maruziyetinin genetik hastalıklara etkisi

Sanaz Asadi

14:30 – 15:00

Kahve Arası / Coffee Break

15:00 – 16:00 II. Oturum/1st Session, İngilizce Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in English (*Mor Konferans Salonu/Purple Conference Hall*), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Dr. Öğr. Üyesi Esra ERGÜN ALIŞ

S27. An epidemiological comparison of ischemic stroke between Russian federation and other european countries: An statistical analysis

Mobin Alibafghi, Eima Abdi

S28. Dietary intake exercise lifestyle behaviors and mental stress effects on academic achievement among medical students in İstanbul Aydın University

Hüde Sakka, Nay Habosh, Rukhshonakhon Bayzakova, Anfal Yaser Thabit Al-Maqtari, Marwah Shamsan M.A.

S29. Potential cytotoxic and anti-cancer effects of curcumin-loaded PEGylated niosomal nanoparticles through inhibition of GPR75 gene expression in colon cancer cells

Alireza Motamedi

S30. Anti USAG-I antibody

Aiaa Ahmetoğlu, Fadel Alhakim, Tareq Aideddu, Salman Maruf, Ghina Barqawi, Hadeel Zain

S31. The relationship between faculty type, anti-smoking awareness, and support for campus smoking policies among students

Mohammed Almutavakel, Khalid Barghouth, Laith Abdel Karim Fuad Kitana, Alhamedi, M.Y. Alhelou, Qayes Smodi

II. Oturum/1st Session, Türkçe Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in Turkish (*Turkuaz Konferans Salonu/Turquoise Conference Hall*), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Prof. Dr. Mustafa Tunaya KALKAN

S32. DEHB (Dikkat Eksikliği H.B.) fizyolojik mekanizmalarını içeren bilimsel makalelerin incelenmesi

Ömer Faruk Taşbaş, Mehmet Can Elgit, Annehmohammad Akhounndzadeh, Mehmet Emir Yılmaz, Erfan Oladı

S33. Sessiz salgın: yalnızlığın ruhsal ve fiziksel sağlık üzerine etkileri

Furkan Kaan Yaşar

S34. Tıp Fakültesi öğrencilerinde akademik stres, psikolojik etkiler ve uyku düzeni ilişkisi

Zeynep Suden Güney, Sahar Ashrafpour, Özge Kösesoy, Cansu Altıntaş

S35. Meme kanseri farkındalığında bir anket çalışması

Fatma Nalça, Dilba Atas, Deniz Akbaş, Mertcan Tiftikçi, Ali Özdamar, Ege Kahramanoğlu

S36. Alzheimer hastalığının cinsiyete göre görülme sıklığı

Beyza Nur Gökçe, Elif Naz Arabacılar, İrem Şevval Ateş, Feyza Helin Durmuş, Sena Demirel

S37. Tıp öğrencileri ne kadar acil yardım biliyor

İlgin Irmak Temiz, İpek Aydın, Damla Şark, Elif Dede, Görkem Metin

II. Oturum/2nd Session, İngilizce Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in English (*T-1 6 dersliği/T-1 6 classroom*), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Doç. Dr. Hasret AYYILDIZ CİVAN

S38. Review of immunotherapy in cancer treatment: advances, challenges, and applications in CNS tumors

Souhaib Ramadan, Bellal Sayed, Kheirallah Taamori, Ziad Haymour, Davood Kurbanli, Ali Tohme

S39. Fungal sinusitis following a sinus operation

Ceren Taslak, Sila Okur, Ceyda Nur Zengin, Furkan Acıbuca

S40. Hereditary kidney disease for metabolic reaction

Amirarsalan Darvishha

S41. Stress levels and its effects

Layan İsa- Nadia Alchammat- Balqisa Hassan- Dalya Yafeai- Buşra Jama

S42. The neuroscience of athletic performance: unlocking the brain's role in elite sport

Hamza Hamdan, Hadj youcef B, Ahmed Adeib K., Levent İhsan, Mohammed Sabir Nazari, Yaser Abdou

II. Oturum/2nd Session, Türkçe Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in Turkish (T-1 7 dersliği/T-1 7 classroom), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Prof. Dr. Nesrin ZEYNEP ERTAN

S43. Yeni Doğum Yapmış annelerde aşı karşıtlığı

Recep Anıl Ağı, Melike Norouz, Meryem Çelik, Vedat Erdoğan, Mislina Zeybek, İlhan Balcı

S44. Üniversite öğrenci arasında sigara ve nikotin bandı kullanımı anketi

Hadis Nourouzi

S45. Üniversite öğrencilerinin cilt bakım ürünleri ve toksikolojik etkileri hakkındaki farkındalık düzeyi

Busenaz Doğan, Berdil Dinç, Gülsün Çiçek, Rayan Kayari, Aylin Kıybar, Emine Ergin

S46. 19-25 yaş arası üniversite öğrencilerinin ağrı kesici ilaç kullanımı ve bilinç düzeyi anket çalışması

Bilge Asmatülü, Sevilay Kılıç, Aram Hassanpour Estahbanati, Piruze Kader Aksaç, Meryem Şayli

S47. Halkın alkol tüketimi ve karaciğer hastalıkları arasındaki ilişki farkındalığı

Mustafa Ege Çalışkan, Cemre Erdoğan, Yiğit Berkay Çalışkan, Ceren Saydam, Diana Badeer

II. Oturum/2nd Session, Türkçe Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in Turkish (T1-8 dersliği/T1-8 classroom), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Prof. Dr. Cannur DALÇIK

S48. Laktoz intoleransı ve gluten hassasiyeti

Zeynep Güler, Rümeysa Melike Şahin, Silanur Tür, Zeynep Özsevinç, Hanife Peker, İrem Demir, Parizad Sirjani Miandoab

S49. Üniversite öğrencilerinin HIV/AIDS farkındalığı

Noa Yıkılmazpehlivan, Duru Yanık, Betül Dilara Ekmen, Ceyda Karaca

S50. 65-70 yaş üstü diyabetik hastalar da semaglutid'in etkileri

Yaren Çiçek, Padideh Amani, Hayri Hakan Uzun, Zeynel Abidin Oktay, Yurdağül Uzunparmak

S51. Diamin oksidaz (DAO) enziminin klinik önemi

Esma Acar, Nehir Özkeleş, İrem Naz Sezen, EzoNaz Okumuşer, Hanieh Berdipour, Beril Kaya

S52. Organ ve kadavra bağışının toplumsal farkındalığı hakkında bir anket çalışması

Nida Emek, Simge Çimen, Elif Akyüz, Ece Erez, Zeynep Ağca

16:00 – 16:30

Kahve Arası / Coffee Break

16:30 – 17:30 III. Oturum/3rd Session, İngilizce Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in English (Mor Konferans Salonu/Purple Conference Hall), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Prof. Dr. Hande İKİTİMUR

S53. The effect of social media on body image and self-esteem: A cross-sectional survey-based study

Aisha Bareen, Edanur Aysel, Hatoon Bajaber, Jamila Muhammad, Kalsoum Rafiq

S54. Hemodynamic and neurohormonal mechanisms of renal dysfunction in atrial fibrillation among patients with chronic heart failure

Ashkan Sadeghbayan, Roxana Nakhaei

S55. The impact of biological clock disruption on sleep, productivity, and well-being among students

Jana Asaad, Jenan Aljumaah, Muna Abdu, Raafa Elfatih Ali Mohamed

S56. Knowledge and opinions of medical faculty students, physicians and adult individuals regarding HPV infection and vaccination

Zeynep Keser, Ruqayah Nayyaf Sabah Al., Arezo Safi, Janah Guzel

III. Oturum/3rd Session, Türkçe Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in Turkish (*Turkuaz Konferans Salonu/Turquoise Conference Hall*), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Prof. Dr. Emine Gülderen ŞAHİN

S57. Menapoz dönemindeki kadınlarda kalça ve diz eklemi ağrılarının sıklığı ve başlama yaşları

Paria Pourjavanmardyja Farabad, Sara Vaziri, Hasti Paparja, Hasti Akbari, Helia Mahmeli

S58. Antibiyotik kullanımı ve direnci hakkında toplum bilinci

Ceren Ceylin Salkım, Ceylin Dereli, Rümeysa Aydingün, Cemresu Bostan

S59. Travma sonrası alt ekstremitte ödemi ile başvuran bir hastada graves hastalığının dermatik sunumu

Begüm Dilşat Can, Çağatay Çakmak, Dila Öci

S60. Nötrofil/Monosit oranı ile HDL/Trigliserid tabanlı aterosklerotik indeksin kardiyovasküler risk faktörleriyle ilişkisi

Muhammed Şahin K., Çağla Ç., Lana O., Sara M.K. A., Raghad Isa

S61. Parkinson hastalığı ile genetik polimorfizm arasındaki ilişkinin incelenmesi

Ezgi Sakarya, Ece Özoğlu, Irmak Navriz, Buse Muratoğlu, Ilgın Yağcı

III. Oturum/3rd Session, Türkçe Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in English (*T-1 6 dersliği/T-1 6 classroom*), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Prof. Dr. Reyhan BAYRAK

S62. Atrial fibrilasyon ve inflamasyon

Şule Dağlar, Zehra Taşatan, Sinem Çalışkan, Şevket Öğreten, Çağatay Uysal

S63. Plastik rekonstrüktif ve estetik amaçlı cerrahilerde anatomi bilgisinin öneminin tıp öğrencileri açısından değerlendirilmesi

Meryem Yılmaz, Mehmet Fatih Niyazibeyoğlu, Aziz Baran Deniz, Sayna Jawkar, Aylar Keshipour

S64. Tıp fakültesi öğrencilerinde demir eksikliği anemisi prevalansı

Sara Ghamban, Zaid Alhallar, Özgür Deniz Bozkurt, Seyed Zeinolabedin Raeisi

S65. HIV/AIDS Aktarım yolları ve HIV pozitif bireylere toplumun yaklaşımı

Edanur Günaydın, Orhan Alchasibi, Naz Haykır, Beyazıt Adıgüzel, Yusuf İlhan

S66. HPV ilişkili serviks kanserlerinde immünoterapi'nin rolü

Süleyman Emre İbiş, Hakan Demirbaş, Hayri Berke Durak, Semih Yılmaz, Reyhan Sarı

III. Oturum/3rd Session, Türkçe Sözlü Sunumlar/Oral Presentations in Turkish (*T-1 7 dersliği/T-1 7 classroom*), Oturum Moderatörü/Session Moderator; Prof. Dr. Osman Ata UYSAL

S67. Tıp Fakültesi öğrencilerinin akılcı antibiyotik kullanımı farkındalık düzeylerinin belirlenmesi

İrem Candar, Eylül Asmin Kurt, Ömer Faruk Solhan, Ahmet Balkan

S68. Tıp fakültesi öğrencilerinde irritabl barsak sendromu (IBS) sıklığının değerlendirilmesi

Maya Alhalabi, Zeynep Münire Uyanıkoğlu, Zeynep Durna, Nour Alsawas, Kübra Hatipoğlu

S69. Tıpta yapay zekaya bakış

Melike Çetinkaya, Sude Yenikaya, Hamzeh Alkamsheh, Musa Ben Shaban

S70. Aşı karşıtlığı; nedenleri ve toplum sağlığına etkileri

Defne Erden, Arda Can Eti, Efe Karakaş, Duru Aydoğdu, Işıl Ersöz

S71. İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinde yapay zekâ programlarının kullanımı hakkında anket

Ömer Faruk Baş, Emirhan Baran Bodur, Enes Tansu, Eren Uzunoğlu, Yusuf Fikret Güzel

17:30

Kongrenin Kapanışı / Closing of the Congress

14 Mart Cumartesi / March 14th, Saturday

20:00 – 12:00 14 Mart Tıp Balosu ve Sözlü Ödül Töreni / Annual Medical Ball and Best Oral Presentation Award Ceremony

S1 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Training Medical Professionals for National Health Systems: The Russian Healthcare Model and the RUDN Educational Approach

Assoc. Prof. Dr. Elena Valerievna Kaverina

RUDN University, Institute of Medicine, Department of Public Health, Moscow, Russia

Abstract

Background: The increasing demand for healthcare professionals capable of effectively functioning within diverse national systems requires educational models that integrate clinical competencies, public health principles, and system-level thinking. The Russian healthcare system, characterized by a state-centered structure and strong public health orientation, necessitates training approaches aligned with national healthcare priorities while remaining adaptable to global contexts.

Objective: This study aims to analyze the Russian model of training medical professionals and to present an author-developed framework for workforce preparation, implemented at RUDN University, designed to meet the needs of national healthcare systems.

Methods: A descriptive and analytical approach was used to evaluate the structure of medical education at RUDN University. The study examined curricula, clinical training infrastructure, simulation-based learning, and international academic integration. Based on this analysis, an authorial model of training medical professionals for national healthcare systems was conceptualized.

Results: The proposed model is based on three interconnected components: (1) system-oriented education, integrating clinical disciplines with public health and healthcare management; (2) practice-based training, including early clinical exposure across more than 320 clinical bases and simulation-based learning within a 2,400 m² training center; and (3) international integration, supported by education of more than 10,000 students from 138 countries and extensive academic partnerships.

Conclusion: The authorial model, implemented within the RUDN educational environment, represents a scalable and adaptable approach to training medical professionals for national healthcare systems. Its integration of system thinking, practical training, and internationalization positions it as a promising framework for global medical education and workforce development.

Ulusal Sağlık Sistemleri İçin Tıp Profesyonellerinin Eğitimi: Rus Sağlık Modeli ve RUDN Eğitim Yaklaşımı

Özet

Genel Bilgi: Sağlık sistemlerinin farklı yapılarında etkili biçimde görev alabilecek sağlık profesyonellerine yönelik artan ihtiyaç, klinik yeterlilikleri, halk sağlığı ilkelerini ve sistem düzeyinde düşünmeyi bütünleştiren eğitim modellerini zorunlu kılmaktadır. Devlet merkezli yapısı ve güçlü halk sağlığı odağı ile karakterize edilen Rus sağlık sistemi, ulusal sağlık öncelikleriyle uyumlu, aynı zamanda küresel bağlamlara da uyarlabilir eğitim yaklaşımları gerektirmektedir.

Amaç: Bu çalışma, Rus tıp profesyonelleri yetiştirme modelini analiz etmeyi ve ulusal sağlık sistemlerinin ihtiyaçlarını karşılamak üzere RUDN Üniversitesi'nde uygulanmış, iş gücü hazırlığına yönelik yazar tarafından geliştirilmiş bir çerçeveyi sunmayı amaçlamaktadır.

Yöntem: RUDN Üniversitesi'ndeki tıp eğitiminin yapısını değerlendirmek için tanımlayıcı ve analitik bir yaklaşım kullanılmıştır. Çalışmada müfredat, klinik eğitim altyapısı, simülasyon temelli öğrenme ve uluslararası akademik entegrasyon incelenmiştir. Bu analiz temelinde, ulusal sağlık sistemleri için tıp profesyonelleri yetiştirmeye yönelik yazarın geliştirdiği bir model kavramsallaştırılmıştır.

Bulgular: Önerilen model üç birbiriyle ilişkili bileşene dayanmaktadır: (1) klinik disiplinleri halk sağlığı ve sağlık yönetimi ile bütünleştiren sistem odaklı eğitim; (2) 320'den fazla klinik merkezde erken klinik deneyim ve 2.400 m²'lik eğitim merkezinde simülasyon temelli öğrenmeyi içeren uygulama temelli eğitim ve (3) 138 ülkeden 10.000'den fazla öğrencinin eğitimi ve geniş akademik ortaklıklarla desteklenen uluslararası entegrasyon.

Sonuç: RUDN eğitim ortamında uygulanmış olan yazar modeli, ulusal sağlık sistemleri için tıp profesyonelleri yetiştirmeye yönelik ölçeklenebilir ve uyarlabilir bir yaklaşımı temsil etmektedir. Sistem düşüncesi, uygulamalı eğitim ve uluslararasılaşmayı bütünleştirmesi, bu modeli küresel tıp eğitimi ve sağlık iş gücü gelişimi için umut verici bir çerçeve hâline getirmektedir.

S2 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Analysis of B12 Levels in Healthy University Students

Mozhiar Majdi, Emir Bolükbaşı, Ahmed Wahid El Shanty, Ataberk Erginol, Arad Yousefnezhad, Ege Alcan

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 5th Year Students, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Assoc. Prof. Hasret Ayyıldız; Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Pediatrics, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: Vitamin B12 is an essential micronutrient required for DNA synthesis, erythropoiesis, and normal neurological function. Deficiency may lead to anemia, neurocognitive impairment, and psychiatric symptoms. Although traditionally associated with older adults, recent studies show that vitamin B12 deficiency is also prevalent among young adults and university students. Irregular dietary habits, reduced consumption of animal-based foods, vegetarian or vegan diets, and increased stress place medical students at particular risk.

Objective: This study aimed to evaluate serum vitamin B12 levels among medical students, determine the prevalence of vitamin B12 deficiency, and examine its association with demographic characteristics, dietary habits, and clinical symptoms.

Methods: A survey study was conducted among 210 medical students using a structured questionnaire. Data were collected on demographic variables, dietary patterns, meal regularity, smoking status, and self-reported symptoms including fatigue, concentration difficulties, and mood changes. Serum vitamin B12 levels were measured and classified according to standard reference ranges.

Results: Vitamin B12 deficiency was detected in 14.3% of participants, while 20.5% had borderline levels. Low consumption of animal-based foods was reported by 38.6%, vegetarian or predominantly plant-based diets by 17.1%, and irregular meal patterns by 54.8% of students. Students with low or deficient vitamin B12 levels reported higher rates of fatigue, concentration difficulties, forgetfulness, and depressive symptoms compared to those with normal levels. Vitamin B12 deficiency was significantly associated with low animal-product intake and irregular meals, while no association was observed with sex or academic year.

Conclusion: Vitamin B12 deficiency is a common and underrecognized problem among medical students. Identifying at-risk individuals and promoting balanced nutrition may improve health outcomes and academic functioning in young adults.

Sağlıklı Üniversite Öğrencilerinde B12 Değerlerinin İncelenmesi

Özet

Genel Bilgi: Vitamin B12, DNA sentezi, eritropoez ve normal nörolojik fonksiyonlar için gerekli temel bir mikrobeseindir. Eksikliği anemi, nörokognitif bozukluklar ve psikiyatrik semptomlara yol açabilmektedir. Geleneksel olarak ileri yaş gruplarıyla ilişkilendirilse de, son çalışmalar vitamin B12 eksikliğinin genç erişkinler ve üniversite öğrencileri arasında da yaygın olduğunu göstermektedir. Düzensiz beslenme alışkanlıkları, hayvansal gıda tüketiminin azalması, vejetaryen veya vegan diyetler ve artmış stres düzeyleri tıp öğrencilerini risk altına sokmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, tıp öğrencilerinde serum vitamin B12 düzeylerini değerlendirmek, eksiklik prevalansını belirlemek ve vitamin B12 düzeyi ile demografik özellikler, beslenme alışkanlıkları ve klinik semptomlar arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Bu anket çalışması, 210 tıp öğrencisinden toplanılan değerlerle gerçekleştirilmiştir. Demografik veriler, beslenme alışkanlıkları, öğün düzeni, sigara kullanımı ve yorgunluk, konsantrasyon gücü ve duygudurum değişiklikleri gibi semptomlar değerlendirilmiştir. Serum vitamin B12 düzeyleri standart referans aralıklarına göre sınıflandırılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %14,3'ünde vitamin B12 eksikliği, %20,5'inde ise sınırda düzeyler saptanmıştır. Hayvansal gıda tüketiminin düşük olduğu katılımcı oranı %38,6, vejetaryen ağırlıklı beslenme oranı %17,1, düzensiz öğün alışkanlığı oranı ise %54,8 olarak belirlenmiştir. Düşük vitamin B12 düzeylerine sahip öğrencilerde yorgunluk, konsantrasyon gücü, unutkanlık ve depresif semptomlar daha sık görülmüştür. Vitamin B12 eksikliği, düşük hayvansal gıda tüketimi ve düzensiz öğün alışkanlıkları ile anlamlı olarak ilişkili bulunmuştur.

Sonuç: Vitamin B12 eksikliği, tıp öğrencileri arasında yaygın ancak sıklıkla göz ardı edilen bir sağlık sorunudur. Risk altındaki bireylerin belirlenmesi ve dengeli beslenmenin teşvik edilmesi, genç erişkinlerde hem sağlık hem de akademik performansı iyileştirebilir.

S3 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Cardiac Symptom Trajectories Following Stimulant Exposure: A Cross-Country Hybrid Cohort Study in Young Adults

Parnian Hemati¹, Ibrahim Emre Şahin²

¹ RUDN University, Institute of Medicine, 5th Year Student, Moscow, Russia

² Istanbul Aydın University, School of Medicine, 3rd Year Student, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Elena Valerievna Kaverina; RUDN University, Institute of Medicine, Department of Public Health, Moscow, Russia

Abstract

Background: Use of prescription and non-prescription stimulants among young adults is increasing and may be linked to cardiac symptoms and healthcare use.

Objective: We performed an international hybrid cohort study combining retrospective clinical outcomes with a cross-sectional survey to characterize cardiac symptom trajectories after stimulant exposure and to enable risk stratification.

Methods: We merged a retrospective chart review of 412 patients (age 18–40) with stimulant-associated cardiac complaints at three tertiary centers (Turkey, Russia, USA; 2018–2023) and an online survey of 1,032 young adults (Turkey 352, Russia 340, USA 340). The survey documented stimulant exposure (prescription stimulants, energy drinks, off-label stimulants), cardiac symptoms (palpitations, syncope/near-syncope, exertional intolerance), sleep, and anxiety.

Results: Survey stimulant exposure prevalence was 19.8% (USA 27.6%, Turkey 17.3%, Russia 14.1%). Palpitations were reported by 22.4% and were more common in exposed participants (34.7% vs 19.3%, $p<0.001$). Adjusted models found stimulant exposure associated with palpitations (adjusted OR 2.31; 95% CI 1.74–3.06) and syncope/near-syncope (adjusted OR 1.89; 95% CI 1.20–2.98), with stronger effects for non-prescription or mixed use. In the retrospective cohort, a symptom cluster of palpitations, exertional intolerance, and prior syncope predicted objective arrhythmia detection or acute care (OR 3.8; 95% CI 2.4–6.0).

Conclusion: Across three countries, stimulant exposure among young adults was associated with a distinct cardiac symptom trajectory that correlated with higher odds of arrhythmia and healthcare utilization. Combining retrospective outcomes with contemporary survey data permits identification of high-risk phenotypes to guide targeted evaluation.

Situmulant Maruziyetini Takiben Kardiyak Semptom Seyirleri: Genç Yetişkinlerde Ülkelerarası Hibrit Kohort Çalışması

Özet

Genel Bilgi: Reçeteli ve reçetesiz stimulant kullanımının genç yetişkinler arasında giderek artmasına rağmen, bu maruziyetin kardiyak semptomların zaman içindeki seyri ve sağlık hizmeti kullanımı ile ilişkisi yeterince tanımlanmamıştır.

Amaç: Bu çalışmada, stimulant maruziyeti sonrası kardiyak semptom paternlerini ortaya koymak ve risk sınıflandırması yapmak amacıyla retrospektif klinik veriler ile güncel anket verileri birleştirilmiştir.

Yöntem: Uluslararası hibrit bir çalışma tasarımı kullanılarak, 2018–2023 yılları arasında Türkiye, Rusya ve ABD’deki üç üçüncü basamak merkezde stimulant ilişkili kardiyak yakınmalarla başvuran 18–40 yaş arası 412 hastanın retrospektif dosya incelemesi yapılmıştır. Buna ek olarak, Türkiye (n=352), Rusya (n=340) ve ABD’den (n=340) toplam 1.032 genç yetişkini kapsayan çevrim içi bir anket uygulanmıştır. Ankette stimulant maruziyeti (reçeteli stimulantlar, enerji içecekleri, off-label stimulantlar), kardiyak semptomlar (çarpıntı, senkop/senkopa yakın durumlar, efor intoleransı), uyku süresi ve anksiyete durumu değerlendirilmiştir.

Bulgular: Anket katılımcılarında genel stimulant maruziyeti prevalansı %19,8 olup ABD’de (%27,6) Türkiye (%17,3) ve Rusya’ya (%14,1) kıyasla daha yüksektir. Çarpıntı en sık bildirilen kardiyak semptomdur (%22,4) ve stimulant maruziyeti olan bireylerde anlamlı olarak daha fazladır (%34,7’ye karşı %19,3; $p<0,001$). Yaş, cinsiyet ve uyku süresi için düzeltme sonrası, stimulant maruziyeti çarpıntı (OR 2,31; %95 GA 1,74–3,06) ve senkop/senkopa yakın durumlar (OR 1,89; %95 GA 1,20–2,98) ile ilişkili bulunmuştur. Retrospektif kohortta, çarpıntı, efor intoleransı ve senkop öyküsünden oluşan semptom kümesi, aritmi saptanması veya akut bakım ihtiyacı ile ilişkiliydi (OR 3,8; %95 GA 2,4–6,0).

Sonuç: Üç ülkeden elde edilen veriler, genç yetişkinlerde stimulant maruziyetinin belirgin bir kardiyak semptom seyri ile ilişkili olduğunu ve bu paternlerin artmış aritmi ve sağlık hizmeti kullanımı riski taşıdığını göstermektedir. Retrospektif klinik sonuçların güncel anket verileriyle birleştirilmesi, yüksek riskli bireylerin erken tanımlanmasına olanak sağlayabilmektedir.

S4 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Contrasting Epidemics of COPD and Lung Cancer in Turkey and Russia

Parsa Saedi, Yuliya Viktorovna Ivanova

RUDN University, Institute of Medicine, 4th Year Students, Moscow, Russia

Supervisor: Assoc. Prof. Elena Valerievna Kaverina; RUDN University, Institute of Medicine, Department of Public Health, Moscow, Russia

Abstract

Background: Environmental exposure and demographic factors. COPD has a very high prevalence, and it's considered as a health care burden in both Turkey and Russia while a lung cancer is the leading cause of cancer related deaths in these two countries. Environmental factors like air pollution and tobacco smoking will exacerbate these two diseases, which have different epidemiological patterns.

Objective: In this study, the aim is to compare the epidemiological dynamics of COPD and lung cancer in two countries of Turkey and Russia by checking and analyzing the prevalence mortality trends as well as key risks to understand contrasting disease patterns and public health.

Methods: The epidemiological data have been collected from national databases, peer reviewed studies and official health reports. COPD prevalence and trends are collected by Turkey Social Security and spirometry-based surveys, while Russian respiratory studies which have been based on the population and WHO data were used to for regional COPD.

Results: Chronic obstructive pulmonary disease is the third leading cause of death and the seventh leading cause of disability-adjusted life expectancy. In Turkey, the national surveillance showed a rising COPD prevalence with over 3.4 million cases by the 2016 and the increasing rates with age in Russia the studies which were population based showed COPD prevalence around 6.8% in adults aged 40+.

Conclusion: The coincident epidemics of COPD and lung cancer in Turkey and Russia are caused by smoking and air pollution. Tobacco control and early detection of air pollution are essential in both countries.

Türkiye ve Rusya'da KOAH ve Akciğer Kanserinin Karşılıklı Gösteren Salgınları

Özet

Genel Bilgi: Kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAH) ve akciğer kanseri, dünya genelinde morbidite ve mortalite oranlarında önemli rol oynayan başlıca hastalıklar arasında yer almaktadır. KOAH hem Türkiye'de hem de Rusya'da oldukça yüksek prevalansa sahiptir ve sağlık sistemi üzerinde ciddi bir yük oluşturmaktadır. Akciğer kanseri ise bu iki ülkede kansere bağlı ölümlerin başta gelen nedenidir. Hava kirliliği ve tütün kullanımı gibi çevresel faktörler bu iki hastalığı şiddetlendirmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Türkiye ve Rusya'da KOAH ve akciğer kanserinin epidemiyolojik dinamiklerini karşılaştırmak; prevalans, mortalite eğilimleri ve temel risk faktörlerini inceleyerek hastalık örüntülerindeki farklılıkları ve halk sağlığı açısından önemli noktaları ortaya koymaktır.

Yöntem: Epidemiyolojik veriler ulusal veri tabanlarından, hakemli çalışmalardan ve resmi sağlık raporlarından derlenmiştir. KOAH prevalansı ve eğilimleri, Türkiye'de Sosyal Güvenlik Kurumu verileri ve spirometri temelli araştırmalardan; Rusya'da ise nüfusa dayalı solunum hastalıkları çalışmaları ve DSÖ verilerinden elde edilmiştir.

Bulgular: Kronik obstrüktif akciğer hastalığı, ölüm nedenleri arasında üçüncü, engelliliğe göre ayarlanmış yaşam beklentisi kaybı nedenleri arasında ise yedinci sırada yer almaktadır. Türkiye'de ulusal sürveyans verileri, KOAH prevalansının giderek arttığını ve 2016 yılı itibarıyla 3,4 milyondan fazla vaka olduğunu, yaşla birlikte bu oranların yükseldiğini göstermektedir. Rusya'da ise nüfusa dayalı çalışmalar, 40 yaş üstü yetişkinlerde KOAH prevalansının yaklaşık %6,8 olduğunu ortaya koymaktadır.

Sonuç: Türkiye ve Rusya'da KOAH ve akciğer kanseri salgınlarının eşzamanlı seyri, sigara kullanımı ve hava kirliliğinden kaynaklanmaktadır. Her iki ülkede de tütün kontrolü ve hava kirliliğinin erken tespitine yönelik çalışmalar büyük önem taşımaktadır.

S5 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Cognitive Enhancement by Nootropic Drugs in Healthy Individuals Benefit or Risk?

Seyedeh Mahdis Hashemi, Zahra Fazelifar, Mahta Azizi, Shirin Haeri

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 2nd Year Students, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Prof. Dr. Turan Onur Bayazıt; Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Physiology, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: This review aims to evaluate the use of nootropic drugs for cognitive enhancement in healthy individuals, focusing on their mechanisms, effectiveness, risks, and ethical implications. Nootropics, including methylphenidate, modafinil, amphetamines, and caffeine, are increasingly used beyond clinical indications such as ADHD and narcolepsy. These substances primarily act by modulating neurotransmitter systems, particularly dopamine and norepinephrine, enhancing neural activity in brain regions associated with attention and executive function.

Methods: The pertinent journals was searched and the recent published articles was examined through the web for review purposes.

Results: Evidence suggests that nootropics may provide modest improvements in attention, especially under sleep-deprived conditions, while their effects on working memory and long-term learning remain inconsistent. Additionally, placebo effects contribute significantly to perceived cognitive enhancement. However, non-medical use is associated with risks such as dependence, cardiovascular complications, sleep disturbances, and psychological effects including anxiety and mood changes. Ethical concerns, including fairness and social pressure, further complicate their use in academic and professional settings.

Conclusion: Although nootropics may offer limited short-term benefits, these are outweighed by potential risks and ethical issues. Safer, evidence-based strategies such as adequate sleep, physical activity, and effective study techniques should be prioritized for cognitive enhancement.

Sağlıklı Bireylerde Nootropik İlaçlarla Bilişsel Gelişim: Fayda mı, Risk mi?

Özet

Genel Bilgi: Bu derleme, sağlıklı bireylerde bilişsel iyileştirme için nootropik ilaçların kullanımını, mekanizmalarına, etkinliğine, risklerine ve etik sonuçlarına odaklanarak değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Metilfenidat, modafinil, amfetaminler ve kafein dahil olmak üzere nootropikler, DEHB ve narkolepsi gibi klinik endikasyonların ötesinde giderek daha fazla kullanılmaktadır. Bu maddeler öncelikle nörotransmitter sistemlerini, özellikle dopamin ve norepinefrini modüle ederek, dikkat ve yürütücü işlevle ilişkili beyin bölgelerindeki nöral aktiviteyi artırır.

Yöntem: İlgili dergiler tarandı ve son yayınlanan makaleler inceleme amacıyla internet üzerinden incelendi.

Bulgular: Kanıtlar, nootropiklerin özellikle uyku yoksunluğu koşullarında dikkatte mütevazı iyileşmeler sağlayabileceğini, ancak çalışma belleği ve uzun süreli öğrenme üzerindeki etkilerinin tutarsız kaldığını göstermektedir. Ek olarak, plasebo etkileri algılanan bilişsel iyileştirmeye önemli ölçüde katkıda bulunur. Bununla birlikte, tıbbi olmayan kullanım, bağımlılık, kardiyovasküler komplikasyonlar, uyku bozuklukları ve anksiyete ve ruh hali değişiklikleri de dahil olmak üzere psikolojik etkiler gibi risklerle ilişkilidir. Adalet ve sosyal baskı da dahil olmak üzere etik kaygılar, bunların akademik ve profesyonel ortamlarda kullanımını daha da karmaşık hale getirmektedir.

Sonuç: Nootropikler kısa vadede sınırlı faydalar sunsa da, bunlar potansiyel riskler ve etik sorunlar tarafından gölgede bırakılmaktadır. Bilişsel gelişimi sağlamak için yeterli uyku, fiziksel aktivite ve etkili çalışma teknikleri gibi daha güvenli, kanıta dayalı stratejilere öncelik verilmelidir.

S6 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

PASCAL TEER Sistemi ile İlk Türk Deneyimi

Muhammed Talha Karabulut, Talha Erişen, Naime Karabay, Aybeniz Nur Yücesoy, Sofoura Khalili

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Doç. Dr. Sinem Özbay Özyılmaz; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: PASCAL transkateter kenardan kenara onarım (TEER) sistemi, özellikle yüksek cerrahi risk taşıyan hastalarda semptomatik şiddetli mitral yetmezliğin (MR) tedavisi için özel olarak tasarlanmış, yakın zamanda piyasaya sürülen bir TEER cihazıdır. Klinik veriler genişlemeye devam ederken, gerçek dünya uygulamaları nispeten sınırlı kalmaktadır. Bu rapor, Türkiye'de gerçekleştirilen PASCAL TEER sistemi ile ilgili ön tek merkezli deneyimi özetlemektedir.

Amaç: PASCAL tabanlı TEER prosedürleri ile tedavi edilen 23 hastadan oluşan bir kohortta prosedürel başarıyı, ilk güvenlik sonuçlarını ve fonksiyonel iyileşmeleri göstermek.

Yöntem: Ocak 2023 ile Ekim 2025 tarihleri arasında üçüncü basamak sağlık merkezimizde PASCAL tabanlı mitral transkateter kenardan kenara onarım (TEER) geçiren ardışık hastaların retrospektif bir incelemesini gerçekleştirdik.

Bulgular: Yirmi üç hasta PASCAL TEER işlemine tabi tutuldu ve 35 cihaz implante edildi (11 P10, 24 ACE). İşlem sırasında iki komplikasyon meydana geldi (bir klips ayrılması, bir dekompanse kalp yetmezliği); hastanede ölüm gözlenmedi. İşlem süresi, fibrotik/lipomatöz interatriyal septumlu hastalarda normal interatriyal septumlu hastalara göre daha uzundu (medyan 118 dakika vs 53 dakika; $p<0.001$). TEER sonrası pulmoner venöz Doppler normale döndü (S dalgası ters dönmesinin düzelmesi; $S>D$ tüm hastalarda mevcuttu). Mitral kapak alanı ve 3 boyutlu vena contracta alanı, başlangıçtan taburculuğa kadar anlamlı derecede azaldı ($5,13\rightarrow 3,7$ cm² ve $0,63\rightarrow 0,18$ cm²; her ikisi de $p<0.001$), transmitral tepe ve ortalama gradyanlar ise mütevazı bir şekilde arttı ($p<0.001$). Klips yerleştirme en sık A2-P2'yi içeriyordu.

Sonuç: Ön bulgularımız, PASCAL tabanlı mitral TEER'in, şiddetli mitral yetmezliğinden muzdarip dikkatlice seçilmiş hastalar için uygulanabilir ve güvenli bir seçenek olduğunu ve umut verici kısa vadeli hemodinamik ve semptomatik iyileşmeler gösterdiğini ortaya koymaktadır.

First Turkish Experience with the PASCAL TEER System

Abstract

Background: The PASCAL transcatheter edge-to-edge repair (TEER) system is a recently introduced TEER device specifically engineered for the treatment of symptomatic severe mitral regurgitation (MR), particularly in patients deemed at high surgical risk. While clinical data continue to expand, real-world applications remain relatively limited. This report delineates the preliminary single-centre experience with the PASCAL TEER system conducted in Turkey.

Objective: To illustrate procedural success, initial safety outcomes, and functional improvements within a cohort of 23 patients treated with PASCAL-based TEER procedures.

Methods: We conducted a retrospective review of consecutive patients who underwent PASCAL-based mitral transcatheter edge-to-edge repair (TEER) from January 2023 to October 2025 at our tertiary care center.

Results: Twenty-three patients underwent PASCAL TEER with 35 devices implanted (11 P10, 24 ACE). Two periprocedural complications occurred (one clip detachment, one decompensated heart failure); no in-hospital deaths were observed. Procedural time was longer with fibrotic/lipomatous versus normal interatrial septum (median 118 vs 53 minutes; $p<0.001$). Pulmonary venous Doppler normalised after TEER (resolution of S-wave reversal; S>D present in all). Mitral valve area and 3D vena contracta area decreased significantly from baseline to discharge ($5.13\rightarrow 3.7\text{ cm}^2$ and $0.63\rightarrow 0.18\text{ cm}^2$; both $p<0.001$), while transmitral peak and mean gradients increased modestly ($p<0.001$). Clip placement most commonly involved A2–P2.

Conclusion: Our preliminary findings indicate that PASCAL-based mitral TEER is a viable and secure option for carefully selected patients suffering from severe mitral regurgitation, demonstrating promising short-term hemodynamic and symptomatic enhancements.

S7 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Daha İyi Bilişsel ve Beyin Modülatörü İçin: Nootropikler

Muhammed Yunus Emre Gürbüz, Taha Emir Biber, Abdullah Yıldızcı, Samet Taşkın, İlhan Anıl Başkurt

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 4. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Hakkı Dalçık; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Nootropikler; bilişsel performansı, hafızayı ve öğrenme yeteneğini artırmak amacıyla kullanılan doğal veya sentetik maddelerdir. İlk kez 1972 yılında tanımlanan bu ajanların, beyin hücrelerini koruma ve düşük yan etki profili ile zihin işlevlerini desteklemesi beklenmektedir. Günümüzde akademik başarı ve nöroproteksiyon amacıyla kullanımları giderek artmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Bacopa monnieri, Rhodiola rosea, Ginkgo biloba gibi doğal ve Noopept, Pirasetam, Modafinil gibi sentetik nootropik ajanların farmakodinamik özelliklerini, klinik etkilerini ve güvenlik profillerini literatür verileri ışığında değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışma kapsamında, çeşitli nootropiklerin nörotransmitter sistemleri, nöroplastisite, beyin kan akımı ve oksidatif stres üzerindeki etkilerini inceleyen klinik araştırmalar, meta-analizler ve hayvan modelleri kapsamlı bir şekilde güncel literatürler gözden geçirilmiştir.

Bulgular: Doğal nootropiklerden Bacopa monnieri'nin sinaptik iletimi iyileştirdiği, Rhodiola rosea'nın stres kaynaklı bilişsel yorgunluğu azalttığı ve Ginkgo biloba'nın beyin perfüzyonunu artırdığı saptanmıştır. Sentetik ajanlardan Noopept'in, BDNF ve NGF düzeylerini artırarak nöroprotektif etki gösterdiği ve Pirasetam'dan çok daha güçlü bir bilişsel uyarıcı olduğu görülmüştür. Phenylpiracetam'ın fiziksel dayanıklılığı ve odağı artırdığı, Modafinil'in ise uyanıklığı sürdürmede etkili olduğu ancak sağlıklı bireylerdeki bilişsel katkısının tartışmalı olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Nootropikler, nörobiyolojik işlevleri modüle etme potansiyeli taşıyan umut verici araçlardır. Doğru dozajda kullanıldığında zihinsel performansı artırabilir ve nörodejeneratif süreçlerde koruma sağlayabilirler. Ancak, bu maddelerin etkileri bireysel farklılıklara duyarlıdır ve uzun vadeli güvenlik için daha fazla kontrollü çalışmaya ihtiyaç vardır. Bilişsel sağlığın korunmasında uyku, beslenme ve egzersiz gibi temel yaşam tarzı alışkanlıklarının öncelikli olduğu unutulmamalıdır.

For Improved Cognitive and Brain Modulation: Nootropics

Abstract

Background: Nootropics are natural or synthetic substances used to enhance cognitive performance, memory, and learning ability. First described in 1972, these agents are expected to protect brain cells and support mental functions with a low side effect profile. Their use for academic achievement and neuroprotection is increasing today.

Objective: The aim of this study is to evaluate the pharmacodynamic properties, clinical effects, and safety profiles of natural nootropic agents such as Bacopa monnieri, Rhodiola rosea, and Ginkgo biloba, and synthetic nootropic agents such as Noopept, Piracetam, and Modafinil, in light of literature data.

Methods: Within the scope of the study, clinical trials, meta-analyses, and animal models examining the effects of various nootropics on neurotransmitter systems, neuroplasticity, cerebral blood flow, and oxidative stress were comprehensively reviewed in the current literature.

Results: Natural nootropics Bacopa monnieri was found to improve synaptic transmission, Rhodiola rosea to reduce stress-induced cognitive fatigue, and Ginkgo biloba to increase brain perfusion. Among synthetic agents, Noopept was found to have a neuroprotective effect by increasing BDNF and NGF levels and to be a much stronger cognitive stimulant than Piracetam. Phenylpiracetam was found to increase physical endurance and focus, while Modafinil was effective in maintaining alertness, although its cognitive contribution in healthy individuals is debatable.

Conclusion: Nootropics are promising tools with the potential to modulate neurobiological functions. When used at the correct dosage, they can improve mental performance and provide protection against neurodegenerative processes. However, the effects of these substances are sensitive to individual differences, and more controlled studies are needed for long-term safety. It should be remembered that basic lifestyle habits such as sleep, nutrition, and exercise are prioritized in maintaining cognitive health.

S8 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Hepatit C Virüsü Enfeksiyonunun İnsan Hayatına Etkisi ve Sürecin Yönetimi Anket Çalışması

Alp Tuna Örgün, Berfin Uçan, Doğa Evin, Tenzile Yiğit

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Mehmet Yıldırım; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Hepatit C, karaciğerde iltihaba yol açan ve akut ya da kronik seyredebilen bir enfeksiyondur. Hastalığın %75–85'i kronikleşebilir ve uzun süre sessiz seyrettiği için siroz, karaciğer yetersizliği veya kanseri gibi ağır komplikasyonlara neden olabilir.

Amaç: Bu çalışma, toplumda Hepatit C virüsü hakkında bilgi, farkındalık ve tutum düzeylerini incelemek amacıyla bir anket çalışması gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel bir çalışma şeklinde planlanmıştır. Veri toplama aracı olarak Google Forms ile hazırlanan çevrim içi anket kullanılmıştır. Anket linki ile elde edilen yanıtlar anonim olarak kaydedilmiştir. Araştırmaya gönüllü katılan toplam 201 kişi anketi eksiksiz doldurmuştur. Anket soruları çoktan seçmeli olup demografik bilgiler (yaş, cinsiyet, meslek, eğitim) ile Hepatit C bilgisi, test yaptırma durumu, bulaşma yolları, hastalığın sonuçları, bilgi kaynakları ve damgalama gibi konuları içermektedir.

Bulgular: Katılımcıların yarısı (%50) erkek, %49'u kadın, %0,5'i cinsiyeti belirtmek istemediğini belirtmiştir. Katılımcıların yaklaşık %73'ü Hepatit C'yi bildiğini ifade etmiştir; bu oran diğer kan-bulaşıcı hastalık çalışmalarıyla kıyaslandığında yüksektir. Buna karşın %37'si virüsün kronikleşebileceğini bilmemekte, %26'sı ise Hepatit C'nin yol açabileceği olumsuz durumları bilememektedir.

Sonuç: Toplumda Hepatit C hakkında doğru bilgi düzeyini artırmak için okullar, işyerleri, halk sağlığı merkezleri ve medya aracılığıyla kapsamlı eğitim faaliyetleri düzenlenmelidir. Hepatit C'nin yayılmadığını ve günlük temasla bulaşmadığını belirten sağlık eğitimi materyalleri hazırlanmalı ve doğrular özellikle vurgulanmalıdır.

Survey Study on the Impact of Hepatitis C Virus Infection on Human Life and the Management of the Disease Process

Abstract

Background: Hepatitis C is an infection that causes inflammation in the liver and can progress either acutely or chronically. Seventy-five to eighty-five percent of cases may become chronic, and because it often remains silent for a long time, it can lead to serious complications such as cirrhosis, liver failure, or cancer.

Objective: This study was conducted to examine the levels of knowledge, awareness, and attitudes regarding the Hepatitis C virus in the community. Therefore, a survey was carried out.

Methods: The research was designed as a descriptive and cross-sectional study. An online questionnaire prepared using Google Forms was used as the data collection tool. The responses obtained via the questionnaire link were recorded anonymously. A total of 201 individuals who participated voluntarily in the study completed the survey fully. The survey questions were multiple-choice and included demographic information (age, gender, occupation, education) as well as topics such as knowledge about Hepatitis C, testing status, transmission routes, disease outcomes, sources of information, and stigma.

Results: Half of the participants (50%) were male, 49% were female, and 0.5% indicated they preferred not to disclose their gender. Approximately 73% of the participants stated that they were aware of Hepatitis C; this rate is higher compared to other studies on blood-borne diseases. However, 37% did not know that the virus can become chronic, and 26% were unaware of the adverse outcomes that Hepatitis C can cause.

Conclusion: Comprehensive educational activities should be organized through schools, workplaces, public health centers, and the media to increase the level of accurate information about Hepatitis C in the community. Educational materials stating that Hepatitis C is not easily transmitted and cannot be spread through casual daily contact should be prepared, and the correct information should be especially emphasized.

S9 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Takviye Edici Gıdanın Kas Hipertrofisi Fizyolojik Parametreler Üzerindeki Etkisi

Fuat Kürşat Özeren, Batıhan Güldağlı, Ahmet Tiring, Giray Bora, Hasan Emir Uludağ

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Turan Onur Bayazıt; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Takviye edici gıdalar, özellikle kas hipertrofisi, fiziksel performans ve vücut kompozisyonunu geliştirmek amacıyla spor yapan bireyler tarafından yaygın olarak kullanılmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, takviye edici gıda kullanımının kas hipertrofisi ile ilişkili fizyolojik parametreler, algılanan performans ve egzersiz davranışları üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışma, farklı yaş gruplarından 51 katılımcının dahil edildiği çevrim içi anket yöntemiyle gerçekleştirilen kesitsel bir araştırmadır. Ankette demografik özellikler, fiziksel aktivite alışkanlıkları, egzersiz yapma amaçları, kullanılan takviye edici gıda türleri, performans ve vücut kompozisyonu üzerindeki algılanan etkiler, kullanım kararını etkileyen bilgi kaynakları ve bildirilen yan etkiler sorgulanmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistikler kullanılarak analiz edilmiş ve frekans ile yüzde olarak sunulmuştur.

Bulgular: Katılımcıların çoğunluğu 18–34 yaş aralığında olup, kadın ve erkek dağılımı dengelidir. Katılımcıların büyük bir kısmı düzenli fiziksel aktivite yapmakta ve başlıca egzersiz amaçları kas kütlesi artışı, kilo kontrolü ve performans geliştirmedir. Takviye edici gıda kullanımı yaygın olup, en sık kullanılan ürünler whey protein, pre-workout ve vitamin-mineral takviyeleridir. Takviye edici gıda kullanan bireylerin çoğu performanslarında artış ve vücut kompozisyonlarında belirgin değişiklikler bildirmiştir.

Sonuç: Takviye edici gıda kullanımı, spor yapan bireylerde algılanan performans, motivasyon ve kas hipertrofisi ile ilişkili sonuçlar üzerinde olumlu etkiler gösterebilir. Ancak bu ürünlerin kullanımı bireysel gereksinimler, beslenme durumu ve genel sağlık göz önünde bulundurularak değerlendirilmelidir. Bu çalışma, sporcu ve fiziksel olarak aktif bireylerde bilinçli takviye edici gıda kullanımına yönelik farkındalık oluşturmaya amaçlamaktadır.

The Effects of Dietary Supplements on Muscle Hypertrophy and Physiological Parameters

Abstract

Background: Dietary supplements are widely used by individuals engaged in sports activities, particularly to enhance muscle hypertrophy, physical performance, and body composition.

Objective: This study aimed to evaluate the effects of dietary supplement use on muscle hypertrophy–related physiological parameters, perceived performance, and exercise behaviors among physically active individuals.

Methods: A cross-sectional study was conducted using an online questionnaire administered to 51 participants from different age groups. The survey collected data on demographic characteristics, physical activity habits, reasons for exercising, types of supplements used, perceived effects on performance and body composition, sources of information influencing supplement use, and reported side effects. Data were analyzed descriptively and presented as frequencies and percentages.

Results: Most participants were between 18 and 34 years of age, with a balanced distribution between males and females. A large proportion of participants reported engaging in regular physical activity, primarily for muscle gain, weight control, and performance enhancement. Dietary supplement use was common, with whey protein, pre-workout supplements, and vitamin-mineral products being the most frequently consumed. The majority of supplement users reported improvements in perceived performance and noticeable changes in body composition. Some participants considered supplement use necessary, others believed it should be individualized.

Conclusion: Dietary supplement use may positively influence perceived performance, motivation, and muscle hypertrophy–related outcomes in physically active individuals. However, supplement use should be tailored to individual needs, nutritional status, and overall health. Increasing awareness about appropriate supplement use may contribute to safer and more effective practices among athletes and active populations.

S10 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Farklı Hastalıklar İçin Görüntüleme Yöntemleri

Begüm Şengezer, Beril Koç, Ece Aydın, Emir Yaylı

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Turan Onur Bayazıt; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Projede modern tıbbi görüntüleme tekniklerinin çalışma prensibini, hangi hastalıkların teşhisinde kullanılabileceğini ve birlikte kullanıldığı durumlar örneklerle açıklanmaktadır. Çalışmada Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (CBCT), Optik Koherans Tomografi (OCT), Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRI), ultrason, röntgen, Pozitron Emisyon Tomografisi (PET), elektroensefalografi (EEG), elektrokardiyografi (EKG) gibi örneklere yer verilmektedir. Hastalıkların teşhisinde hangi tekniklerin birlikte kullanılması gerektiği ve birbirlerine karşı olan avantajları ve dezavantajları ele alınmaktadır. Ek olarak çalışma birbirinden farklı metotların birbirlerini tamamlayıcı unsurlar olabileceğini ve birlikte kullanımının önemini vurgulamaktadır. Proje sunumunda ise kısıtlı zamandan dolayı daha çok projenin önemli unsurlarından olan Bilgisayarlı Tomografi (CT)'nin kullanımı ve hastaya yüksek radyasyon vermeden yapay zekayla görüntü kalitesinin artırılması, MR'ın ve PET'in diğer tekniklerle ortak kullanımı, EEG ve EKG'nin birlikte kullanımı gibi konular ele alınmaktadır.

Medical Imaging Techniques For Different Diseases

Abstract

This project aims to provide a comprehensive overview of modern medical imaging techniques, focusing on their working principles, clinical applications, and the types of diseases they are used to detect. The study examines a wide range of imaging modalities, including Cone Beam Computed Tomography (CBCT), Optical Coherence Tomography (OCT), Magnetic Resonance Imaging (MRI), ultrasound, x-ray, Positron Emission Tomography (PET), Electroencephalography (EEG), Electrocardiography (ECG). The study discusses how imaging techniques can be used together and their advantages and disadvantages relative to each other. Additionally, the study shows the importance of how methods complement each other. Due to limited time in the presentation more important components of the study are shown such as use of Artificial Intelligence (AI) to improve image clarity of Computed Tomography (CT) without high radiation, use of MR and PET with other techniques and use of EEG and ECG together.

S11 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Doktor Hakları ve Yasal Sorumluluk

İsra Havin Hocaoğlu, Mirac Zana Hocaoğlu, Nehir Damla Durup, Rüya Nur Mazaoğlu, Aycan Güleş

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Mehmet Yıldırım; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Tanımlayıcı ve kesitsel nitelikte olan bu araştırma, bir tıp fakültesinde öğrenim gören 150 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Veriler; çalışma koşulları, hasta seçme ve tedaviyi sonlandırma hakkı, mesleki riskler karşısındaki yasal destek yolları, hak ihlallerinde başvuru mekanizmaları ve meslek örgütlerine yönelik görüşleri içeren yapılandırılmış bir anket aracılığıyla toplanmıştır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, tıp fakültesi öğrencilerinin doktor hakları ve yasal sorumluluklar konusundaki bilgi düzeylerini ve farkındalıklarını değerlendirmektir.

Bulgular: Katılımcıların %16,8'i doktorların çalışma koşulları hakkında hiç bilgi sahibi olmadığını belirtirken, %41,6'sı az, %26,8'i orta, %11,4'ü oldukça ve %4'ü çok iyi düzeyde bilgiye sahip olduğunu ifade etmiştir. Öğrencilerin %50'si hasta seçme ve tedaviyi sonlandırma hakkını bildiğini, %47,3'ü ise bu konuda bilgisi olmadığını belirtmiştir. Katılımcıların %68'i tıp eğitimi sürecinde doktor hakları ve yasal sorumluluklara yönelik herhangi bir eğitim almadığını ifade etmiştir. Mesleki riskler karşısında hem haklarını hem de yasal destek yollarını bildiğini belirtenlerin oranı %19,3 iken, %52,7'si yalnızca haklarını bildiğini, %24'ü ise bu konuda hiçbir bilgiye sahip olmadığını belirtmiştir. Hak ihlali durumunda öğrencilerin %69,3'ü kuruma başvuracağını, %32'si ise yalnızca meslektaşlarıyla paylaşacağını ifade etmiştir. Grev hakkına öğrencilerin %40,9'u destek verirken, %47,7'si acil hizmetlerin aksatılmaması koşuluyla destek verdiğini belirtmiştir.

Sonuç: Bu çalışma, tıp fakültesi öğrencilerinin doktor hakları ve yasal sorumluluklar konusundaki bilgi düzeylerinin genel olarak yetersiz olduğunu göstermektedir. Bu durum, mezuniyet sonrası dönemde hekimlerin hukuki ve etik sorunlarla karşılaşma riskini artırabilir. Tıp eğitimi müfredatına doktor hakları ve yasal sorumluluklara yönelik yapılandırılmış eğitimlerin eklenmesi, öğrencilerin mesleki farkındalıklarını artırmak açısından önemlidir.

Physicians' Rights and Legal Responsibilities

Abstract

Background: This descriptive and cross-sectional study was conducted with 150 students studying at a faculty of medicine. Data were collected through a structured questionnaire including items on working conditions, the right to choose patients and terminate treatment, legal support mechanisms against professional risks, application procedures in cases of rights violations, and opinions on professional organizations.

Objective: The aim of this study is to evaluate the level of knowledge and awareness of medical students regarding physicians' rights and legal responsibilities.

Results: Among the participants, 16.8% reported having no knowledge about physicians' working conditions, while 41.6% had low, 26.8% moderate, 11.4% good, and 4% very good levels of knowledge. Fifty percent of the students stated that they were aware of the right to choose patients and terminate treatment, whereas 47.3% reported having no knowledge on this issue. Additionally, 68% of the participants indicated that they had not received any education on physicians' rights and legal responsibilities during their medical training. While 19.3% reported knowing both their rights and legal support mechanisms in the face of professional risks, 52.7% stated that they only knew their rights, and 24% reported having no knowledge at all. In case of a violation of rights, 69.3% of the students stated that they would apply to the institution, while 32% would only share the issue with colleagues. Regarding the right to strike, 40.9% of students supported it, while 47.7% supported it provided that emergency services are not disrupted.

Conclusion: This study shows that the level of knowledge of medical students regarding physicians' rights and legal responsibilities is generally insufficient. This situation may increase the risk of physicians encountering legal and ethical problems after graduation. Therefore, incorporating structured education on physicians' rights and legal responsibilities into the medical curriculum is important for increasing students' professional awareness.

S12 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Molecules That Enhance Gamma Waves in Central Nervous System (CNS)

Armin Assadi

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 2nd Year Student, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Prof. Dr. Hakkı Dalçık; Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Anatomy, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: Gamma oscillations are high-frequency neural rhythms (30–150 Hz) that play a critical role in cognitive functions such as attention, memory, perception, and conscious awareness. Disruptions in gamma activity are consistently observed in several neuropsychiatric and neurodegenerative disorders, including schizophrenia, Alzheimer's disease, autism spectrum disorders, ADHD, and major depressive disorder.

Objective: This review aims to synthesize current evidence on molecular mechanisms that enhance gamma oscillations in the central nervous system and to evaluate their relevance for cognitive enhancement and therapeutic intervention in neurological and psychiatric disorders.

Methods: A comprehensive narrative review was conducted using findings from recent animal studies, in vitro experiments, human electrophysiological research, and clinical trials.

Results: Multiple molecules were identified as key enhancers of gamma oscillations, including acetylcholine, glutamate, GABA, dopamine, norepinephrine, and selected neuropeptides. These agents influence gamma dynamics through modulation of GABA-A, NMDA, AMPA, muscarinic, and dopaminergic receptors, thereby shaping excitation–inhibition balance and neuronal synchrony. effect cognitive performance in experimental and clinical settings.

Conclusion: Gamma oscillations represent both a functional biomarker and a promising therapeutic target in disorders characterized by cognitive dysfunction. Understanding the molecular and circuit-level mechanisms underlying gamma enhancement may enable the development of treatment of neuropsychiatric and neurodegenerative diseases.

Merkezi Sinir Sisteminde (MSS) Gama Dalgalarını Artıran Moleküller

Özet

Genel Bilgi: Gama osilasyonları, bilişsel işlevlerde önemli rol oynayan yüksek frekanslı nöral ritimlerdir (30–150 Hz). Bu ritimler dikkat, hafıza, algı ve bilinçli farkındalık gibi süreçlerde kritik öneme sahiptir. Gama aktivitesindeki bozulmalar; şizofreni, Alzheimer hastalığı, otizm spektrum bozuklukları, dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu (DEHB) ve majör depresif bozukluk gibi birçok nöropsikiyatrik ve nörodejeneratif hastalıkta tutarlı şekilde gözlenmektedir.

Amaç: Bu derlemenin amacı, merkezi sinir sisteminde gama osilasyonlarını artıran moleküler mekanizmalara ilişkin güncel kanıtları sentezlemek ve bu mekanizmaların bilişsel performansın artırılması ile nörolojik ve psikiyatrik hastalıklarda terapötik müdahaleler açısından önemini değerlendirmektir.

Yöntem: Son yıllarda yayımlanan hayvan çalışmaları, in vitro deneyler, insan elektrofizyolojik araştırmaları ve klinik çalışmalardan elde edilen bulgular kullanılarak kapsamlı bir anlatısal derleme yapılmıştır.

Bulgular: Gama osilasyonlarının önemli artırıcıları olarak asetilkolin, glutamat, GABA, dopamin, norepinefrin ve bazı nöropeptidler tanımlanmıştır. Bu moleküller GABA-A, NMDA, AMPA, muskarinik ve dopaminerjik reseptörleri modüle ederek eksitasyon–inhibisyon dengesini ve nöronal senkronizasyonu düzenlemekte, böylece gama dinamiklerini etkileyerek bilişsel performansı iyileştirebildiği gösterilmiştir.

Sonuç: Gama osilasyonları, bilişsel bozukluklarla karakterize hastalıklarda hem fonksiyonel bir biyobelirteç hem de umut verici bir terapötik hedef olarak öne çıkmaktadır. Gama osilasyonlarının artırılmasının altında yatan moleküler ve nöral devre mekanizmalarının anlaşılması, nöropsikiyatrik ve nörodejeneratif hastalıkların tedavisinde olanak sağlayabilir.

S14 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Association of Anterior Inferior Cerebellar Artery Vascular Loops With Vertigo and Combined Audiovestibular Symptoms: A Retrospective MRI Analysis

Fatemeh Atashbari, Osamah Al Ali, Abdelrahman Musbah Mahmoud Aqel, Aisha Abshir Hussain Osman, Gheed Y.M Alhelou

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 6th Year Students, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Dastan Temirbekov; Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Ear, Nose and Throat Diseases, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: Anterior inferior cerebellar artery (AICA) vascular loops are frequently identified on magnetic resonance imaging (MRI), yet their clinical significance in patients with audio-vestibular symptoms remain controversial.

Objective: This study aimed to evaluate the prevalence, laterality, and clinical relevance of AICA vascular loop variants in patients presenting with tinnitus, vertigo, or combined audiovestibular complaints.

Methods: This retrospective cross-sectional study included 226 patients who underwent temporal bone MRI between January 2020 and initiation of study for otological complaints. Imaging was performed using a 1.5-tesla MRI system with high-resolution T2-weighted sequences. AICA vascular loops were identified and classified according to the Chavda classification.

Results: AICA vascular loops were identified in 88 patients (38.9%). Vertigo was significantly associated with ipsilateral AICA loops (36.5% vs 20.9%, $p = 0.015$). Patients with concurrent tinnitus and vertigo demonstrated a higher prevalence of ipsilateral AICA loops compared with patients without combined symptoms (44.0% vs 22.9%, $p = 0.022$). No significant associations were observed between AICA loops and isolated tinnitus, hearing loss, or Chavda classification subtype.

Conclusion: This study demonstrates a selective relationship between ipsilateral AICA vascular loops and vertigo, especially in patients with concurrent tinnitus, while supporting the view that such loops are frequently incidental in cases of isolated tinnitus or hearing loss. Symptom-concordant interpretation of MRI findings is therefore essential to avoid overattribution of audio-vestibular symptoms to vascular anatomy alone.

Anterior İnferior Serebellar Arter (AICA) Vasküler Looplarının Vertigo ve Kombine Odyovestibüler Semptomlarla İlişkisi: Retrospektif Bir MRG Analizi

Özet

Amaç: Anterior inferior serebellar arter (AICA) vasküler loopları manyetik rezonans görüntülemeye (MRG) sıkça saptanmaktadır; ancak işitsel-vestibüler semptomları olan hastalardaki klinik önemi tartışmalıdır. Bu çalışma, tinnitus, vertigo veya kombine odyovestibüler şikâyetlerle başvuran hastalarda AICA vasküler loop varyantlarının prevalansını, lateralitesini ve klinik önemini değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Yöntem: Bu retrospektif kesitsel çalışmaya, Ocak 2020 ile çalışmanın başlangıç tarihi arasında otolojik şikâyetler nedeniyle temporal kemik MRG'si yapılan 226 hasta dahil edilmiştir. Görüntüleme, 1.5 Tesla MRG cihazı ile yüksek çözünürlüklü T2-ağırlıklı sekanslar kullanılarak gerçekleştirilmiştir. AICA vasküler loopları belirlenmiş ve Chavda sınıflamasına göre sınıflandırılmıştır.

Bulgular: AICA vasküler loopları 88 hastada (%38,9) saptanmıştır. Vertigo, ipsilateral AICA loopları ile anlamlı şekilde ilişkili bulunmuştur (%36,5'e karşı %20,9; $p = 0,015$). Eş zamanlı tinnitus ve vertigo bulunan hastalarda, kombine semptomu olmayan hastalara kıyasla ipsilateral AICA looplarının prevalansı daha yüksek bulunmuştur (%44,0'a karşı %22,9; $p = 0,022$). İzole tinnitus, işitme kaybı veya Chavda sınıflama alt tipi ile AICA loopları arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır.

Sonuç: Bu çalışma, özellikle eşlik eden tinnitus bulunan vertigo hastalarında ipsilateral AICA vasküler loopları ile seçici bir ilişki olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, izole tinnitus veya işitme kaybı olgularında bu loopların sıklıkla insidental bulgu olduğunu desteklemektedir. Bu nedenle, işitsel-vestibüler semptomların yalnızca vasküler anatomiye atfedilmesini önlemek için MRG bulgularının semptomla uyumlu şekilde yorumlanması önemlidir.

S15 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

In Silico Discovery of Novel Angiotensin Converting Enzyme (ACE) Inhibitory Peptides

Mustafa Eren Ekinci, Parmissadat Hashemiaval, Nima Mahdinezhad Asiyabi, Saba Kangari, Mohammed Ali Sabouri

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 2nd Year Students, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Esra Menfaatli; Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Biochemistry, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: Hypertension remains one of the most significant global cardiovascular risk factors, and Angiotensin-Converting Enzyme (ACE) plays a key role in blood pressure regulation by generating angiotensin II. Although ACE inhibitors are widely used in clinical practice, the need for alternative and potentially safer inhibitory scaffolds continues.

Objective: In this study, it is aimed to design and apply a structured in silico pipeline to identify novel peptide-based ACE inhibitors.

Methods: A rational library of 18,000 peptide sequences was generated using Python and filtered based on predicted aqueous solubility and reactivity scoring. The three-dimensional structures of selected peptides were predicted using ColabFold, while the ACE structure was obtained from the Protein Data Bank and prepared for docking. Peptide–ACE interactions were evaluated using HADDOCK, and candidates were ranked through benchmarking according to docking scores and interaction metrics. Top-ranked peptides were further evaluated for predicted toxicity and hemolytic activity.

Results: By integrating binding performance with safety-related predictions, we identified three strong peptide candidates showing favorable docking behavior and acceptable safety profiles. Overall, this study demonstrates a practical and efficient computational strategy for discovering promising peptide-based ACE inhibitors and provides a focused starting point for future experimental validation.

In silico Yöntemlerle Yeni Anjiyotensin Dönüştürücü Enzim (ACE) Inhibitör Peptidlerinin Keşfi

Özet

Genel Bilgi: Hipertansiyon, küresel ölçekte en önemli kardiyovasküler risk faktörlerinden biri olmaya devam etmektedir ve Anjiyotensin Dönüştürücü Enzim (ACE), anjiyotensin II üretimi yoluyla kan basıncının düzenlenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. ACE inhibitörleri klinik uygulamada yaygın olarak kullanılmasına rağmen, alternatif ve potansiyel olarak daha güvenli inhibitörlere olan ihtiyaç devam etmektedir.

Amaç: Bu çalışmada, yeni peptid temelli ACE inhibitörlerini belirlemek amacıyla yapılandırılmış bir in silico analiz hattı tasarlanması ve uygulanması planlanmıştır.

Yöntem: Python kullanılarak 18.000 peptid dizisinden oluşan rasyonel bir kütüphane oluşturulmuş ve tahmini suda çözünürlük ile reaktivite puanlarına göre filtrelenmiştir. Seçilen peptidlerin üç boyutlu yapıları ColabFold kullanılarak tahmin edilmiş, ACE yapısı ise Protein Data Bank'ten elde edilerek moleküler docking analizleri için hazırlanmıştır. Peptid-ACE etkileşimleri HADDOCK kullanılarak değerlendirilmiş ve adaylar in vitro inhibisyon aktivitesi bilinen 6mer peptid dizisinin docking skoru ile kıyaslanarak sıralanmıştır. En yüksek sıralamaya sahip peptidler ayrıca tahmini toksisite ve hemolitik aktivite açısından değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bağlanma performansı ile peptidlerin güvenilirliği ile ilgili parametrelerin bir araya getirilmesi sonucunda üç güçlü peptid adayı belirlenmiştir. Genel olarak bu çalışma, umut verici peptid temelli ACE inhibitörlerinin keşfi için pratik ve etkili bir hesaplamalı strateji ortaya koymakta ve gelecekte yapılacak deneysel doğrulama çalışmaları için odaklanmış bir başlangıç noktası sağlamaktadır.

Sonuç: Bağlanma performansını güvenlik ile ilgili tahminlerle entegre ederek, uygun bağlanma davranışı ve kabul edilebilir güvenlik profilleri gösteren üç güçlü peptid adayı belirledik. Genel olarak, bu çalışma, umut vadeden peptid bazlı ACE inhibitörlerini keşfetmek için pratik ve verimli bir hesaplama stratejisi göstermekte ve gelecekteki deneysel doğrulama için odaklanmış bir başlangıç noktası sağlamaktadır.

S16 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Finasteride in Male Androgenetic Alopecia (2022–2025): Efficacy, Safety and Emerging Delivery Systems—A Systematic Review

Mohammad Azizi, Saeed Elahi, Mahdi Abbasi, Shayan Akrami Razlighi, Kiavash Eghbal

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 2nd Year Students, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Asst. Prof. Dr. Meltem Ercan; Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Medical Biology, Istanbul, Türkiye

Abstract

Oral finasteride 1 mg/day is the reference therapy for male androgenetic alopecia (AGA) but long-term use can be limited by adverse-event concerns and adherence. Recent studies (2022–2025) have focused on topical, combination, microneedle-assisted and long-acting injectable (LAI) formulations to retain efficacy while reducing systemic exposure. We searched PubMed, Scopus and Embase (1 Jan 2022–15 Jun 2025). Two reviewers screened 408 records, assessed risk of bias (RoB-2/ROBINS-I) and extracted outcomes. Thirty-five peer-reviewed studies met inclusion criteria (8 RCTs, 6 prospective cohorts, 10 observational/case series, 11 formulation/pharmacokinetic studies). Topical finasteride 0.25% twice daily improved target-area hair count ($\sim +13\%$ at 24 weeks) with substantially lower systemic dihydrotestosterone suppression than oral dosing. Split-scalp and parallel studies suggest additive effects when combined with 5% minoxidil and/or microneedling, though sample sizes were modest. An LAI microsphere phase-I study demonstrated 70–88% DHT suppression for ~ 45 days without serious adverse events; efficacy trials are ongoing. Pre-clinical nano-carriers and hydrogels increased ex-vivo scalp retention two- to three-fold versus solutions. Sexual adverse events in topical trials ranged 0–3%, lower than historical oral data. Contemporary evidence supports topical finasteride as a credible alternative to oral therapy for many men, with promising early pharmacokinetics for LAI depots. Larger, longer and blinded trials are required to confirm comparative efficacy, durability and long-term safety.

Erkek Androgenetik Alopeside Finasterid (2022–2025): Etkinlik, Güvenlilik ve Gelişen Uygulama Sistemleri — Sistematik Bir Derleme

Özet

Erkek tipi androgenetik alopesi (AGA) tedavisinde oral finasterid 1 mg/gün altın standarttır; ancak uzun süreli kullanım advers olay endişeleri ve uyum sorunlarıyla kısıtlanabilir. 2022–2025 yıllarında yayımlanan çalışmalar; sistemik maruziyeti azaltırken etkinliği korumayı hedefleyen topikal, kombinasyon, mikroiğne destekli ve uzun etkili enjekte edilebilir (LAI) formülasyonlara odaklanmıştır. PubMed, Scopus ve Embase (1 Ocak 2022–15 Haziran 2025) tarandı. İki araştırmacı 408 kaydı inceledi; taraf tutma riski (RoB-2/ROBINS-I) değerlendirildi ve veriler çıkarıldı. Toplam 35 hakemli çalışma (8 RKÇ, 6 prospektif kohort, 10 gözlemsel/olgu serisi, 11 formülasyon/farmakokinetik çalışma) dâhil edildi. Günde iki kez uygulanan %0,25 topikal finasterid, 24. haftada hedef alanda ~%13 saç artışı sağladı ve oral kullanıma göre sistemik dihidrotestosteron baskılanması belirgin şekilde daha düşüktü. %5 minoksidil ve/veya mikroiğneleme ile kombinasyonlar ek fayda gösterdi; ancak örneklem büyüklükleri sınırlıydı. LAI mikroküre faz-I çalışması ~45 gün boyunca %70–88 DHT baskılanması ve ciddi advers olaysızlık bildirdi; etkinlik çalışmaları sürmektedir. Preklinik nano-taşıyıcılar ve hidrojel sistemleri, çözeltilere kıyasla saçlı deride iki-üç kat daha yüksek retansiyon sağladı. Topikal çalışmalarda cinsel advers olaylar %0–3 aralığındaydı. Güncel kanıtlar, birçok erkek için oral tedaviye güçlü bir alternatif olarak topikal finasteridi desteklemektedir. LAI depolar için farmakokinetik veriler ümit vericidir; karşılaştırmalı etkinlik, süreklilik ve uzun dönem güvenlilik için daha geniş ve uzun süreli kör çalışmalar gereklidir.

S17 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Türkiye’de Üreme Çağındaki Kadınlarda Jinekolojik Muayene Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi

Deren Sungur, Hilal Mumcu, İdil Meriç Özkan, Şeyma Dinger

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Zerrin Aydan Eyüboğlu; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Türkiye’de jinekolojik muayene alışkanlıkları, kadın sağlığının korunması ve erken tanı hizmetlerinin etkinliği açısından önemli bir halk sağlığı göstergesidir. Bu çalışma, üreme çağındaki kadınların jinekolojik muayene sıklıklarını, koruyucu sağlık hizmetlerinden yararlanma durumlarını ve muayeneden kaçınma nedenlerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca bu sorunlara iyileştirme veya çözüm önerileri getirme hedefindeyiz.

Bulgular: Elde ettiğimiz bulgular, kadınların önemli bir kısmının yalnızca şikâyet varlığında jinekolojik muayeneye başvurduğunu, düzenli yıllık kontrol oranlarının ise düşük olduğunu göstermektedir. Türkiye’deki kadınların bir bölümünün Pap smear ve HPV taraması gibi koruyucu uygulamaları yaptırmadığı saptanmıştır. Muayeneden kaçınma nedenleri arasında utanma, ağrı korkusu, erkek hekim tercihi, bilgi eksikliği ve sağlık hizmetlerine erişim güçlükleri öne çıkmaktadır. Eğitim düzeyi arttıkça düzenli muayene oranının anlamlı biçimde yükseldiği gözlenmektedir.

Sonuç: Türkiye’de jinekolojik muayene alışkanlıklarının istenilen düzeyde olmadığı ve koruyucu sağlık hizmetlerine katılımın artırılması gerektiği anlaşılmaktadır. Toplum temelli farkındalık çalışmaları, okul çağında üreme sağlığı eğitimi ve birinci basamak sağlık hizmetlerinde danışmanlık uygulamalarının güçlendirilmesi, düzenli jinekolojik kontrol alışkanlığının kazandırılmasında önemli rol oynayabilir. Bu doğrultuda geliştirilecek müdahaleler, kadın sağlığının korunmasına ve jinekolojik hastalıkların erken tanısına katkı sağlayacaktır.

Evaluation of Gynecological Examination Habits Among Women of Reproductive Age in Turkey

Abstract

Background: Gynecological examination habits in Turkey are an important public health indicator in terms of protecting women's health and the effectiveness of early diagnosis services. This study aims to evaluate the frequency of gynecological examinations, the use of preventive health services, and the reasons for avoidance of examinations among women of reproductive age. We also aim to offer improvements or solutions to these problems.

Results: Our findings show that a significant portion of women only seek gynecological examinations when they have complaints, and the rates of regular annual check-ups are low. It was found that some women in Turkey do not undergo preventive practices such as Pap smear and HPV screening. Among the reasons for avoidance of examination, embarrassment, fear of pain, preference for male physicians, lack of information, and difficulties in accessing health services stand out. It was observed that the rate of regular examinations increased significantly as the level of education increased.

Conclusion: It is understood that gynecological examination habits in Turkey are not at the desired level and that participation in preventive health services needs to be increased. Community-based awareness campaigns, reproductive health education in schools, and strengthening counseling practices in primary healthcare settings can play a significant role in establishing regular gynecological check-up habits. Interventions developed in this direction will contribute to the protection of women's health and the early diagnosis of gynecological diseases.

S18 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Istanbul Aydın Üniversitesi Öğrencilerinin Organ Bağışına Bakış Açısı

Emine Sena Karadaş, Ebrar Zehra Karaşahin, Ayşe Gülrana Davarcı, Esmâ Dağdagül, Fatma Yağmur Işık

Istanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Hakkı Dalçık; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı farklı fakültelerde o üniversite öğrencilerinin organ bağışı konusunda bilinç, tutum ve davranışlarının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışma, farklı fakülte, bölüm ve yaş aralıklarından İstanbul Aydın Üniversitesi mensubu 100 öğrenci ile yapılan anket çalışmasının bulgularına dayanmaktadır. Ankette katılımcılara organ nakli konusundaki bilgi ve tutumlarını ölçmeye yönelik sorular yöneltilmiştir. Bu çalışma, kesitsel ve tanımlayıcı bir araştırma çalışmasıdır. Öğrenciler sorulara Google form aracılığıyla erişmiştir.

Bulgular: Çalışmaya toplam 100 öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin %97'si 18-24 yaş aralığındadır. Katılımcıların %50'si sağlık bilimleri fakültesindedir. Katılımcıların %79'u kadındır. Organ bağışı hakkında bilgi düzeyi her fakültede farklıdır. En yüksek bilgi seviyesi %69'la sosyal bilimler fakültesindedir. Organ bağışına olan destek genel olarak bütün fakültelerde yüksektir. Fen bilimleri fakültesi %91 ile organ bağışına yüksek destek göstermiştir. Lakin organ bağışında bulunma konusunda bütün fakültelerde yüzdeler düşüktür. Organ bağışı konusundaki düşünceleri etkileyen faktörler arasında diğer (%42), korku/güvensizlik (%29) ve dini inançlar (%21) yer almaktadır. Organ bağışını bekleyen bir yakına sahip olmak öğrencilerde genel olarak fikirlerini olumlu yönde değiştirmelerini sağlamamıştır. Farklı fakültelerden öğrenciler Türkiye'de organ bağışının yeterince teşvik edilmediğini düşünmektedir. Bulgulara göre öğrencilerin çoğunlukla organ bağışı ile ilgili resmi prosedürleri yeterince bilmediği ortaya çıkmaktadır.

Sonuç: Araştırma bulguları, öğrencilerin organ bağışını genel olarak desteklemesine rağmen bu konuda çekinceleri olduğunu göstermiştir. Bu durumu en çok etkileyen faktörler diğer, korku/güvensizlik, dini inanç ve bilgi eksikliğidir. Çalışma organ nakli konusunda üniversite öğrencileri arasında farkındalığın artırılması gerektiğini göstermektedir.

The Perspective of Istanbul Aydın University Students on Organ Donation

Abstract

Objective: The study aimed to assess the awareness, attitudes, and behaviors of university students from different faculties regarding organ donation.

Methods: The study is based on the findings of a survey conducted with 100 students from Istanbul Aydın University from different faculties, departments, and age groups. The survey included questions aimed at measuring participants' knowledge and attitudes about organ donation. This study is a cross-sectional and descriptive survey. Students accessed the questions via Google Form.

Results: A total of 100 students participated in the study. 97% of the students were between the ages of 18 and 24. 50% of the participants were from the Faculty of Health Sciences. 79% of the participants were female. The level of knowledge about organ donation varied across faculty. The highest level of knowledge was in the Faculty of Social Sciences at 69%. Support for organ donation was generally high across all faculties. The Faculty of Science demonstrated high support for organ donation at 91%. However, organ donation intention percentages decreased across all faculties. Factors influencing students' opinions on organ donation included “other reasons” (42%), “fear/distrust” (29%), and “religious beliefs” (21%). Having a relative waiting for an organ donation did not generally change students' opinions positively. Students from various faculties believed that organ donation was not sufficiently encouraged in Türkiye. The findings revealed that students mostly did not know the official procedures regarding organ donation,

Conclusion: The research findings indicate that while university students generally support organ donation, they have reservations about it. The most significant factors that influence organ donation are other reasons, fear/distrust, religious belief, and lack of knowledge. The study demonstrates the need to raise awareness among university students about organ donation.

S20 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Tinnitus Hakkında YouTube Videoları ile Bilimsel Makale ve Kitaplardan Alınan Bilgilerin Karşılaştırmalı Analizi

Rozhina Razavian, Omneya Abuzar Eltayeb Eltiraihi, Abir Abir, Aya Gazmawi, Bayan Sultan

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Dastan Temirbekov, İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Tinnitus, dış uyaranlar olmadan sesin algılanmasıyla karakterize edilen işitsel bir semptomdur ve psikolojik sıkıntı yoluyla yaşam kalitesini etkiler. Bu yüke yanıt olarak, hasta sağlık arama davranışı dijital bir dönüşüm geçirdi ve birçok kişi görsel ve işitsel bilgi için birincil kaynak olarak YouTube'a yöneldi. Çoğu insan genellikle kanıta dayalı akademik kılavuzlardan ziyade anekdot niteliğindeki "alternatif tıp" veya hasta deneyimlerini önceliklendirir. Bu durum, hastalar arasında yanlış bilgi riski oluşturuyor ve bu da hastaların tanılarının gecikmesine veya gerçekçi olmayan tedavi beklentilerine yol açabilir.

Amaç: Bu araştırma, Türkçe içerikli tinnitus videolarının kalitesini mDISCERN(6) ve PEMAT-A/V(7) gibi uluslararası standartlar ışığında analiz etmeyi ve dijital ortamdaki bilgi kirliliğinin boyutunu ve hastaların bu içeriklerden bilimsel açıdan ne kadar fayda sağladığını ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Bu çalışma, “kulak çınlaması” ve “çınlama” arama terimleriyle tanımlanan en çok izlenen 100 Türkçe YouTube videosunu değerlendirdi. Dahil etme kriterleri, 1 Ekim 2014'ten sonra yayınlanan ve 4 ile 20 dakika arasında yayınlanan videolarla sınırlıydı. Örneklem kaynaklara göre kategorize edildi: otolaringologlar (n=27), diğer sağlık profesyonelleri (n=22) ve sıradan kişiler (n=19), bilinmeyen meslek video sağlayıcıları (n=15), diğer sağlık profesyonelleri (n=12) ve diğer hekimler (n=5). Videoları değerlendirmek için anlaşılabilirlik, uygulanabilirlik ve güvenilirliği nicelikten ölçmek için PEMAT ve mDISCERN puanlama sistemlerini kullandık.

Bulgular ve Sonuç: İstatistiksel analiz, otolaringologlar tarafından yazılan içeriklerin diğer kaynak gruplara kıyasla hem güvenilirlik hem de uygulanabilirlik açısından önemli ölçüde daha yüksek puanlar elde ettiğini ortaya koydu. Ancak, gruplar arasında anlaşılabilirlik, tinnitus türlerinin tanımı ve videoların amacı açısından istatistiksel olarak anlamlı farklar gözlemlenmedi.

Comparative Analysis of Information from YouTube Videos and Scientific Articles and Books About Tinnitus

Abstract

Background: Tinnitus is an auditory symptom characterized by the perception of sound in the absence of external stimuli, impacting quality of life through psychological distress, s. In response to this burden, patient health-seeking behavior has undergone a digital transformation, with many individuals turning to YouTube as a primary source for visual and auditory information. Many individual often prioritizes anecdotal "alternative medicine" or patient experiences over evidence-based academic guidelines. This poses a risk for misinformation, potentially leading to delayed diagnoses or unrealistic treatment expectations among patients.

Objective: This research aims to analyze the quality of tinnitus videos with Turkish content in the light of international standards such as mDISCERN(6) and PEMAT-A/V(7) and to reveal the extent of information pollution in the digital environment and the extent to which patients benefit from these contents from a scientific perspective.

Methods: This study evaluated the 100 most-viewed Turkish-language YouTube videos concerning tinnitus, identified using the search terms "kulak çınlaması" and "çınlama". Inclusion criteria were limited to videos published after October 1, 2014, with a duration between 4 and 20 minutes. The sample was categorized by source: otolaryngologists (n=27), other healthcare professionals (n=22), and laypersons (n=19), video providers with unknown profession (n=15), other health care professionals (n=12) and other Physicians (n=5). To evaluate the videos, we employed PEMAT and the mDISCERN scoring systems to quantify understandability, actionability, and reliability.

Results and Conclusion: Statistical analysis revealed that content authored by otolaryngologists achieved significantly higher scores in both reliability and actionability compared to other source groups. However, no statistically significant differences were observed between the cohorts regarding the understandability, definition of tinnitus types and the purpose of the videos.

S21 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Demir Eksikliği Anemisi: Patofizyoloji, Tanı ve Güncel Tedavi Yaklaşımları

Ahmet Tarık Yalçın, Asım Turan, Barış Arda Şahintürk, Yusuf Sağlam

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Gürcan Dikme, İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Hematolojisi ve Onkolojisi Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Demir eksikliği anemisi (DEA), dünya genelinde en sık görülen anemi olup önemli bir klinik ve halk sağlığı sorunudur. Hemoglobin sentezi için gerekli demirin yetersizliği sonucu gelişir ve başlıca nedenleri yetersiz alım, gastrointestinal emilim bozukluğu, artmış fizyolojik gereksinim ve kronik kan kaybıdır. Erişkin erkekler ve postmenopozal kadınlarda DEA, altta yatan gastrointestinal patolojilerin erken bir göstergesi olabilir.

DEA'nın Patofizyolojisi: Demir depolarının tükenmesi ve buna bağlı olarak eritropoezin bozulması ile karakterizedir. Klinik tabloda halsizlik, egzersiz kapasitesinde azalma, dispne, çarpıntı, baş dönmesi, pika, saç dökülmesi ve koilonişi sık görülür.

Tanı: Hemoglobin, MCV, MCH, ferritin ve serum demiri düşüklüğü ile birlikte TDBK artışı ve transferrin satürasyonu azalması saptanarak konur. İnflamasyon yokluğunda ferritin düzeyi demir depolarını en iyi yansıtan parametredir.

Tedavi: Demir replasmanı ile birlikte etiyolojik nedenin saptanmasıdır. Oral demir ilk basamak tedavi olup, intolerans, emilim bozukluğu veya hızlı replasman gereksiniminde intravenöz demir tercih edilir.

Iron Deficiency Anemia: Pathophysiology, Diagnosis, and Current Therapeutic Approaches

Abstract

Background: Iron deficiency anemia (IDA) is the most prevalent anemia worldwide and constitutes a significant clinical and public health problem. It results from insufficient iron availability for hemoglobin synthesis due to inadequate intake, impaired intestinal absorption, increased physiological demand, or chronic blood loss. In adults, particularly in men and postmenopausal women, IDA should be considered a sentinel finding that may indicate underlying gastrointestinal pathology, including malignancy.

Pathophysiology: IDA involves progressive depletion of iron stores followed by impaired erythropoiesis, leading to hypochromic microcytic anemia. Reduced iron availability disrupts hemoglobin synthesis and iron-dependent cellular processes. Clinically, patients may present with fatigue, decreased exercise tolerance, dyspnea, palpitations, dizziness, headache, pica, hair loss, and koilonychia, reflecting both tissue hypoxia and cellular iron deficiency.

Diagnosis: Is based on characteristic laboratory findings, including decreased hemoglobin concentration, mean corpuscular volume, mean corpuscular hemoglobin, serum ferritin, and serum iron levels, accompanied by increased total iron-binding capacity and reduced transferrin saturation. Serum ferritin is the most sensitive indicator of iron stores in the absence of inflammation.

Treatment: Management of IDA requires both iron replacement and identification of the underlying etiology. Oral iron therapy is the first-line treatment due to its effectiveness and accessibility, whereas intravenous iron is indicated in cases of malabsorption, intolerance, ongoing blood loss, or need for rapid repletion.

S22 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Lipoprotein Metabolizması Bozuklukları Hakkında Tıp Öğrencilerinde Farkındalık

Melisa Vafadoust

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencisi, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Hüseyin Avni Sönmez, İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Lipoproteinler, kolesterol ve trigliserit gibi lipidlerin kanda taşınmasından sorumlu moleküllerdir. Lipoprotein metabolizması bozuklukları, ateroskleroz, kalp krizi ve inme gibi kardiyovasküler hastalıkların gelişiminde önemli bir rol oynamaktadır. Beslenme alışkanlıkları, fiziksel aktivite ve sağlık kontrollerine yönelik farkındalık gibi yaşam tarzı faktörleri bu hastalıkların erken tanı ve önlenmesinde etkili olabilir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinde lipoprotein metabolizması bozukluklarına ilişkin farkındalık düzeyini, lipid profil testi yaptırma alışkanlıklarını ve yaşam tarzı faktörlerini değerlendirmektir.

Yöntem: Bu araştırma, 230 üniversite öğrencisi arasında gerçekleştirilen kesitsel bir anket çalışmasıdır. Veriler, demografik özellikler, beslenme alışkanlıkları, fiziksel aktivite düzeyi, ailede kardiyovasküler hastalık öyküsü içeren bir anket aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler Microsoft Excel programı kullanılarak analiz edilmiş ve sonuçlar frekans ve yüzde dağılımları şeklinde sunulmuştur.

Bulgular: Katılımcıların %65'i kadın, %35'i erkek öğrencilerden oluşmaktadır. Öğrencilerin büyük çoğunluğu 20–25 yaş aralığında ve birinci sınıf öğrencileridir. Katılımcıların önemli bir kısmı daha önce lipid profili testi yaptırmadığını belirtmiş olup bu durum öğrenciler arasında farkındalık düzeyinin sınırlı olduğunu göstermektedir. Ayrıca öğrenciler arasında fast-food tüketiminin yaygın olduğu, düzenli egzersiz yapanların oranının düşük olduğu ve bazı katılımcıların aile öyküsünde kardiyovasküler hastalık veya lipid metabolizması bozukluğu bulunduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışma, üniversite öğrencilerinde lipoprotein metabolizması bozuklukları hakkında farkındalık düzeyinin yeterli olmadığını göstermektedir. Sağlıklı beslenme alışkanlıklarının teşvik edilmesi, düzenli fiziksel aktivitenin artırılması ve lipid profil testleri gibi koruyucu sağlık kontrollerinin yaygınlaştırılması, genç yaş grubunda kardiyovasküler hastalık riskinin azaltılmasına katkı sağlayabilir.

Lipoprotein Metabolism Disorders Awareness Among Medical Students

Abstract

Background: Lipoproteins are responsible for transporting lipids such as cholesterol and triglycerides in the bloodstream. Disorders in lipoprotein metabolism are closely associated with cardiovascular diseases, including atherosclerosis, heart attack, and stroke. Lifestyle factors such as diet, physical activity, and awareness of health screening may influence the early detection and prevention of lipid metabolism disorders.

Objective: This study aimed to evaluate the awareness of lipoprotein metabolism disorders, lipid profile testing habits, and lifestyle factors among students of Istanbul Aydın University Faculty of Medicine.

Methods: A cross-sectional survey study was conducted among 230 university students using a structured questionnaire. The survey included questions related to demographic characteristics, dietary habits, physical activity, family history of cardiovascular diseases. The collected data were analyzed using Microsoft Excel, and the results were presented as frequency and percentage distributions.

Results: Among the participants, 65% were female and 35% were male. Most of the students were in the 20–25 age group and the majority were first-year students. A large proportion of participants reported that they had never undergone a lipid profile test, indicating limited awareness of lipid metabolism disorders. In addition, fast-food consumption and irregular dietary habits were common among the students, while the level of regular physical activity was relatively low. Furthermore, a considerable number of participants reported a family history of cardiovascular diseases or lipid disorders.

Conclusion: The findings suggest that the awareness of lipoprotein metabolism disorders among university students is not at a sufficient level. Increasing awareness through educational programs, promoting healthy lifestyle habits, and encouraging regular health screening may help reduce the risk of cardiovascular diseases in young populations.

S23 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Postmenopozal Kadınlarda Hormon Replasman Tedavisinin (Hrt) Vazomotor Semptomlara Etkisi

Hilal Nur Güneş, Aybüke Karakoç, İlayda Kaya, Asmin Tiğiz

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Hediye Dağdeviren, İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Postmenopozal dönemde görülen vazomotor semptomlar, özellikle sıcak basmaları ve gece terlemeleri, kadınların yaşam kalitesini olumsuz etkileyebilmektedir. Bu çalışmada, postmenopozal kadınlarda hormon replasman tedavisinin (HRT) vazomotor semptomların sıklığı ve şiddeti üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Araştırma, çevrimiçi ve anonim bir anket aracılığıyla yürütülen kesitsel ve tanımlayıcı bir çalışma olarak planlanmıştır.

Amaç: Hormon replasman tedavisi (HRT), vazomotor semptomların tedavisinde etkili bir yöntem olarak bilinmesine rağmen, yan etkilere yönelik kaygılar nedeniyle kullanımında tereddütler bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, postmenopozal kadınlarda HRT kullanımının vazomotor semptomlar üzerindeki etkisini ve yaşam kalitesi ile ilişkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışma, postmenopozal kadınları kapsayan kesitsel ve tanımlayıcı bir anket çalışması olarak planlanmıştır. Veriler, tamamen anonim ve gönüllülük esasına dayalı olarak çevrimiçi bir anket aracılığıyla toplanmaktadır. Ankette katılımcıların demografik özellikleri, menopoz süresi, HRT kullanım durumu, vazomotor semptomların sıklığı ve şiddeti ile bu semptomların yaşam kalitesi üzerindeki etkileri sorgulanmaktadır. Çalışma girişimsel değildir ve etik açıdan minimal risk içermektedir.

Bulgular: Veri toplama süreci halen devam etmektedir. Ön değerlendirmeler, HRT kullanan katılımcılarda vazomotor semptomların sıklığı ve şiddetinin HRT kullanmayanlara kıyasla daha düşük olabileceğini düşündürmektedir. Ayrıca HRT kullanımının uyku kalitesi ve genel yaşam kalitesi üzerinde olumlu etkiler sağlayabileceği öngörülmektedir.

Sonuç: Çalışmanın tamamlanmasıyla elde edilecek bulguların, postmenopozal dönemde HRT'nin vazomotor semptomlar üzerindeki etkisine ilişkin gerçek yaşam verileri sunması beklenmektedir. Sonuçların hasta bilgilendirme süreçlerine katkı sağlaması ve klinik karar verme sürecini desteklemesi amaçlanmaktadır.

The Effect of Hormone Replacement Therapy (Hrt) on Vasomotor Symptoms in Postmenopausal Women

Abstract

Background: In this study, it is aimed to evaluate the effects of hormone replacement therapy (HRT) on the frequency and severity of vasomotor symptoms in postmenopausal women. The research is planned as a cross-sectional and descriptive study conducted through an online and anonymous survey.

Objective: Vasomotor symptoms observed during the postmenopausal period are among the most common problems that negatively affect women's quality of life. Symptoms such as hot flashes and night sweats can lead to sleep disturbances and decreased daily functioning. Although hormone replacement therapy (HRT) is known to be an effective method for the treatment of vasomotor symptoms, there are hesitations regarding its use due to concerns about side effects. The aim of this study is to evaluate the effect of HRT use on vasomotor symptoms in postmenopausal women and its relationship with quality of life.

Methods: This study is planned as a cross-sectional and descriptive survey study including postmenopausal women. Data are collected through an online survey based entirely on anonymity and voluntary participation. In the survey, participants' demographic characteristics, duration of menopause, HRT usage status, the frequency and severity of vasomotor symptoms, and the effects of these symptoms on quality of life are questioned. The study is non-interventional and involves minimal ethical risk.

Results: The data collection process is still ongoing. Preliminary evaluations suggest that the frequency and severity of vasomotor symptoms may be lower in participants using HRT compared to those who do not use HRT. Additionally, it is anticipated that HRT use may have positive effects on sleep quality and overall quality of life.

Conclusion: The findings to be obtained upon completion of the study are expected to provide real-life data regarding the effects of HRT on vasomotor symptoms in the postmenopausal period. The results are intended to contribute to patient information processes and support the clinical decision-making process.

S24 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Kişiselleştirilmiş Farmakoterapide CYP450 Enzim Sisteminin Rolü

Seher Sıla Ekici

İstanbul Aydın Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencisi, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Yusuf Öztürk, İstanbul Aydın Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Sitokrom P450 (CYP450) enzim sistemi, ilaç metabolizmasının temel belirleyicilerinden biri olup farmakoterapide gözlenen bireyler arası değişkenliğin biyokimyasal temelini oluşturmaktadır.

Amaç: Bu çalışmada, CYP450 enzim sisteminin kişiselleştirilmiş farmakoterapi bağlamındaki rolü sistematik biçimde değerlendirilmiş ve eczacının klinik karar süreçlerindeki konumu analiz edilmiştir.

Yöntem: Araştırma kapsamında 2015-2025 yılları arasında PubMed, Scopus ve Google Scholar veri tabanlarında yayımlanmış derleme ve klinik çalışmalar incelenmiştir. Analiz sürecinde özellikle CYP2C9, CYP2C19, CYP2D6 ve CYP3A4 izoenzimleri; ilk geçiş metabolizma, biyoyararlanım, enzim indüksiyonu/inhibisyonu, terapötik ilaç izlemi (TDM), dar terapötik penceresi ve farmakogenomik varyasyonlar çerçevesinde ele alınmıştır. Klinik önemi yüksek model ilaçlar olan varfarin, klopidoğrel ve kodein üzerinden vaka temelli değerlendirme yapılmıştır.

Bulgular: CYP2C9 varyantları varfarin metabolizmasını azaltarak kanama riskini artırmakta; CYP2C19 yetersiz metabolizör fenotipi klopidoğrelin aktif metabolite dönüşümünü azaltarak trombotik komplikasyon riskini yükseltmektedir. CYP2D6 ultra-hızlı metabolizörlerde ise kodeinin morfine dönüşüm hızındaki artış opioid toksisitesi açısından klinik risk oluşturmaktadır. Ayrıca rifampisin gibi güçlü indükleyiciler ve azol grubu antifungaller gibi inhibitörler, özellikle dar terapötik pencereye sahip ilaçlarda klinik açıdan kritik etkileşimlere neden olmaktadır.

Sonuç: CYP450 temelli farmakogenomik verilerin klinik uygulamaya entegrasyonu, terapötik ilaç izlemi ve ilaç etkileşimlerinin etkin yönetimiyle birlikte değerlendirildiğinde, kişiselleştirilmiş farmakoterapinin güvenliği ve etkinliği artırılabilir.

The Role of the cyp450 Enzyme System in Personalized Pharmacotherapy

Abstract

Background: The cytochrome P450 (CYP450) enzyme system is one of the primary determinants of drug metabolism and constitutes the biochemical basis of interindividual variability observed in pharmacotherapy.

Objective: This study systematically evaluates the role of the CYP450 enzyme system in the context of personalized pharmacotherapy and analyzes the position of the pharmacist within clinical decision-making processes.

Methods: Within the scope of this research, review articles and clinical studies published between 2015 and 2025 were examined using the PubMed, Scopus, and Google Scholar databases. The analysis particularly focused on the CYP2C9, CYP2C19, CYP2D6, and CYP3A4 isoenzymes, considering first-pass metabolism, bioavailability, enzyme induction and inhibition, therapeutic drug monitoring (TDM), narrow therapeutic index drugs, and pharmacogenomic variations. Case-based evaluations were conducted using clinically significant model drugs, including warfarin, clopidogrel, and codeine.

Results: CYP2C9 variants reduce warfarin metabolism, thereby increasing the risk of bleeding. A poor metabolizer phenotype of CYP2C19 decreases the conversion of clopidogrel into its active metabolite, elevating the risk of thrombotic complications. In CYP2D6 ultra-rapid metabolizers, accelerated conversion of codeine to morphine may result in opioid toxicity and associated clinical risks. Furthermore, strong inducers such as rifampicin and inhibitors such as azole antifungals may lead to clinically significant interactions, particularly with drugs possessing a narrow therapeutic window.

Conclusion: the integration of CYP450-based pharmacogenomic data into clinical practice, combined with therapeutic drug monitoring and effective management of drug interactions, can enhance the safety and efficacy of personalized pharmacotherapy.

S25 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Plastik Rekonstrüktif ve Estetik Amaçlı Cerrahilerde Anatomi Bilgisinin Öneminin Tıp Öğrencileri Açısından Değerlendirilmesi

Aziz Baran Deniz, Meryem Yılmaz, Mehmet Niyazibeyoğlu

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Meriç Yıldız Yılmaz, İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Plastik, rekonstrüktif ve estetik cerrahi uygulamalar, ileri düzey anatomik bilgi ve yüksek cerrahi hassasiyet gerektiren alanlardır. Bu alandaki komplikasyonların önlenmesi, estetik başarının sağlanması ve hasta güvenliğinin korunması, cerrahın anatomiye olan hakimiyeti ile doğrudan ilişkilidir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, tıp fakültesi öğrencilerinin plastik cerrahide anatomi eğitiminin önemine, komplikasyon risklerine ve cerrahi güvenliğe yönelik görüşlerini değerlendirmek ve mevcut eğitim ihtiyaçlarını sayısal verilerle ortaya koymaktır.

Yöntem: Yapılandırılmış bir anket kullanılarak tıp fakültesi öğrencileri arasında bir çalışma yürütülmüştür. Katılımcılara yüz anatomisi, sinir traseleri, doku derinlikleri, SMAS (Yüzeyel Muskuloaponevrotik Sistem) anatomisi ve cerrahi komplikasyonlar ile ilgili Likert tipi sorular yöneltilmiş; elde edilen veriler frekanslar ve yüzdeler şeklinde analiz edilerek sunulmuştur.

Bulgular: Elde edilen veriler ışığında, tıp fakültesi öğrencilerinin büyük çoğunluğunun plastik cerrahideki başarı ve hasta güvenliği ile detaylı anatomi bilgisi arasında doğrudan ve koparılamaz bir bağ olduğu görüşünde birleştiği görülmüştür. Katılımcılar, özellikle yüz anatomisi ve sinir traseleri gibi kritik alanlardaki teorik bilginin, cerrahi komplikasyonların minimize edilmesinde en temel koruyucu faktör olduğunu belirtmiştir.

Sonuç: Öğrencilerin genel algısı, anatomik hakimiyetin sadece cerrahi bir beceri değil, aynı zamanda etik ve profesyonel bir sorumluluk olduğu yönündedir. Sonuç olarak, tıp eğitimi sürecinde plastik cerrahiye yönelik anatomi derslerinin klinik senaryolar ve komplikasyon yönetimi ile daha fazla entegre edilmesi gerektiği, öğrencilerin bu alandaki derinlemesine eğitimi mesleki yetkinlikleri için elzem gördükleri saptanmıştır.

Evaluation of the Importance of Anatomical Knowledge in Plastic, Reconstructive and Aesthetic Surgery from the Perspective of Medical Students

Abstract

Background: Plastic, reconstructive, and aesthetic surgery are fields requiring advanced anatomical knowledge and high surgical precision. Preventing complications, achieving aesthetic success, and protecting patient safety in this field are directly related to the surgeon's mastery of anatomy.

Objective: The aim of this study is to evaluate medical students' opinions on the importance of anatomy education in plastic surgery, the risks of complications, and surgical safety, and to reveal current training needs with quantitative data.

Methods: A study was conducted among medical students using a structured questionnaire. Participants were asked Likert-type questions about facial anatomy, nerve tracts, tissue depths, SMAS (Superficial Musculoaponeurotic System) anatomy, and surgical complications; the data obtained were analyzed and presented as frequencies and percentages.

Results: In light of the data obtained, it was observed that the vast majority of medical students agreed that there is a direct and unbreakable link between success and patient safety in plastic surgery and detailed anatomical knowledge. Participants stated that theoretical knowledge, especially in critical areas such as facial anatomy and nerve pathways, is the most fundamental protective factor in minimizing surgical complications.

Conclusion: The general perception of the students is that anatomical mastery is not only a surgical skill but also an ethical and professional responsibility. In conclusion, it was determined that anatomy courses for plastic surgery should be more integrated with clinical scenarios and complication management in the medical education process, and that students consider in-depth training in this field essential for their professional competence.

S27 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

An Epidemiology Comparison of Ischemic Stroke Between Russia Federation and Other European Countries: An Statistical Analysis

Mobin Alibafghi, Abdi Eima

RUDN University, Institute of Medicine, 5th Year Students, Moscow, Russia

Supervisor: Assoc. Prof. Elena Valerievna Kaverina; RUDN University, Institute of Medicine, Department of Public Health, Moscow, Russia

Abstract

Background: Ischemic stroke remains a critical public health challenge. While morbidity and mortality rates have declined globally over recent decades, the burden remains disproportionately high in parts of Europe, particularly in Russia.

Objective: This study aimed to analyze temporal trends and the epidemiological burden of ischemic stroke in Russia, comparing its high morbidity and mortality rates with other European countries.

Methods: Data from the Global Burden of Disease 2021 database were analyzed to evaluate national and regional patterns in Russia, including case counts, incidence, deaths, mortality, Disability-Adjusted Life Years (DALYs), and Estimated Annual Percentage Change (EAPC). Comparisons were made with other Eastern European countries, Data were tabulated in Excel 2013 and statistically processed using IBM SPSS v22.0.

Results: In 2021, Lithuania recorded the highest ischemic stroke incidence in Eastern Europe, while Russia led in mortality. Regional trends from 1990-2021 generally showed decline; however, Moldova experienced an increasing burden, whereas Estonia demonstrated significant progress. Turkey presented a persistently high burden, with mortality and DALY rates among the highest in the region. Age-standardized rates were higher in men, especially in the 75+ age group. Environmental factors (Population Attributable Fraction/PAF: 19.81%) and behavioral risks (PAF: 25.11%) were key drivers, led by low temperatures and smoking, respectively. Latvia had the highest environmental PAF, while Russia recorded the highest associated mortality. Turkey's risk profile was dominated by behavioral factors, particularly smoking and high-sodium diets, resulting in one of the highest behavioral PAFs and sustained high mortality rates.

Conclusion: Ischemic stroke continues to pose a severe health challenge in Eastern Europe. The persistently high and consistent epidemiological patterns across the region suggest the influence of shared regional risk factors.

Rusya Federasyonu ve Diğer Avrupa Ülkeleri Arasında İskemik İnme Epidemiyolojik Karşılaştırması: İstatistiksel Bir Analiz

Özet

Genel Bilgi: İskemik inme, kritik bir halk sağlığı sorunu olmaya devam etmektedir. Son on yıllarda küresel olarak morbidite ve mortalite oranları düşmüş olsa da yük özellikle Rusya olmak üzere Avrupa'nın bazı bölgelerinde orantısız derecede yüksek kalmaktadır.

Amaç: Bu çalışma, Rusya'daki iskemik inmenin zamansal eğilimlerini ve epidemiyolojik yükünü analiz etmeyi ve yüksek morbidite ve mortalite oranlarını diğer Avrupa ülkeleriyle karşılaştırarak bilgi sağlamayı amaçlamıştır.

Yöntem: Rusya'daki ulusal ve bölgesel kalıpları değerlendirmek için Küresel Hastalık Yüğü 2021 veri tabanından elde edilen veriler analiz edildi; bu veriler arasında vaka sayıları, insidans, ölümler, mortalite, Engelliliğe Göre Ayarlanmış Yaşam Yılları (DALY) ve Tahmini Yıllık Yüzde Değişim (EAPC) yer almaktadır. Veriler Excel 2013'te tablo haline getirildi ve IBM SPSS v22.0 kullanılarak istatistiksel olarak işlendi.

Bulgular: 2021 yılında Litvanya, Doğu Avrupa'da en yüksek iskemik inme insidansını kaydederken, Rusya ölüm oranlarında başı çekti. 1990-2021 yılları arasındaki bölgesel eğilimler genel olarak düşüş gösterdi; ancak Moldova artan bir yük yaşarken, Estonya önemli bir ilerleme kaydetti. Türkiye, bölgedeki en yüksek ölüm ve DALY oranları arasında yer alan, sürekli yüksek bir yük sergiledi. Yaşa göre standardize edilmiş oranlar, özellikle 75 yaş üstü grupta olmak üzere erkeklerde daha yüksekti. Çevresel faktörler (Popülasyona Atfedilebilir Oran/PAF: %19,81) ve davranışsal riskler (PAF: %25,11), sırasıyla düşük sıcaklıklar ve sigara içme ile ilişkili olarak, temel etkenlerdi. Letonya en yüksek çevresel PAF'a sahipken, Rusya en yüksek ilişkili ölüm oranını kaydetti. Türkiye'nin risk profili, özellikle sigara içme ve yüksek sodyumlu diyetler olmak üzere davranışsal faktörler tarafından domine edildi ve bu da en yüksek davranışsal PAF'lardan birine ve sürekli yüksek ölüm oranlarına yol açtı.

Sonuç: İskemik inme, Doğu Avrupa'da ciddi bir sağlık sorunu olmaya devam etmektedir. Bölge genelinde sürekli yüksek ve tutarlı epidemiyolojik örüntüler, ortak bölgesel risk faktörlerinin etkisine işaret etmektedir.

S28 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Dietary Intake, Exercise, Lifestyle Behaviors, and Mental Stress Effects on Academic Achievement among Medical Students

Nay Habosh, Rukhshonakhon Bayzakova, Hude Sakka, Anfal AL-Maqtari, Marwah AL-Masah

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 3rd Year Students, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Prof. Dr. Hakkı Dalçık; Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Anatomy, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: Lifestyle behaviors have a significant effect on students' academic performance. Nutrition, physical activity, sleep, caffeine consumption, and stress influence the performance of students who experience heavy academic workloads.

Objective: This study aimed to evaluate the effects of dietary habits, exercise, sleep patterns, caffeine use, and mental stress on academic achievement among students at Istanbul Aydın University.

Methods: A cross-sectional survey was conducted among 174 university students using a structured questionnaire. Data were collected on demographic characteristics, eating habits, physical activity, sleep duration, caffeine consumption, stress levels, and perceived academic performance. Statistical analyses were performed using SPSS, and the results were presented as frequencies and percentages.

Results: Most participants were female (69%), and 66.7% were medical students. The majority of participants reported consuming one to two meals per day (67.8%). Approximately 40.2% did not exercise regularly, and 44.8% reported sleeping four to six hours per night. More than half of the participants (56.3%) stated that stress negatively affected their academic performance, with examinations and grades identified as the main sources of stress. Sleep habits were reported to influence academic performance in more than half of the participants. Frequent caffeine and energy drink consumption was common among the students and was associated with poorer sleep quality and reduced academic performance.

Conclusion: Unhealthy lifestyle behaviors and high stress levels are common among university students and may negatively affect academic achievement. Promoting balanced nutrition, regular physical activity, adequate sleep, and effective stress management programs may improve academic performance and overall well-being among medical students.

Tıp Öğrencilerinde Beslenme Alımı, Egzersiz, Yaşam Tarzı Davranışları ve Zihinsel Stresin Akademik Başarı Üzerine Etkileri

Özet

Genel Bilgi: Yaşam tarzı davranışları öğrencilerin akademik performansı üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Beslenme, fiziksel aktivite, uyku, kafein tüketimi ve stres, yoğun akademik yük altında olan öğrencilerin performansını etkilemektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencilerinde beslenme alışkanlıkları, egzersiz, uyku düzeni, kafein kullanımı ve zihinsel stresin akademik başarı üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

Yöntem: Yapılandırılmış bir anket kullanılarak 174 üniversite öğrencisi arasında kesitsel bir anket çalışması yürütülmüştür. Demografik özellikler, beslenme alışkanlıkları, fiziksel aktivite, uyku süresi, kafein tüketimi, stres düzeyleri ve algılanan akademik performansa ilişkin veriler toplanmıştır. İstatistiksel analizler SPSS kullanılarak yapılmış ve sonuçlar frekanslar ve yüzdelere şeklinde sunulmuştur.

Bulgular: Katılımcıların çoğu kadındı (%69) ve %66,7'si tıp öğrencisiydi. Katılımcıların büyük çoğunluğu günde bir ila iki öğün tükettiklerini bildirdi (%67,8). Yaklaşık %40,2'si düzenli egzersiz yapmadığını, %44,8'i ise gecede dört ila altı saat uyuduğunu bildirdi. Katılımcıların yarısından fazlası (%56,3) stresin akademik performanslarını olumsuz etkilediğini ifade etti ve stresin başlıca kaynakları olarak sınavlar ve notlar belirtildi. Uyku alışkanlıklarının katılımcıların yarısından fazlasında akademik performansı etkilediği bildirildi. Sık kafein ve enerji içeceği tüketimi öğrenciler arasında yaygındı ve daha kötü uyku kalitesi ve azalmış akademik performans ile ilişkiliydi.

Sonuç: Sağlıksız yaşam tarzı davranışları ve yüksek stres düzeyleri üniversite öğrencileri arasında yaygındır ve akademik başarıyı olumsuz etkileyebilir. Dengeli beslenmenin, düzenli fiziksel aktivitenin, yeterli uykunun ve etkili stres yönetimi programlarının teşvik edilmesi akademik başarıyı ve genel iyilik halini artırabilir.

S29 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Potential Cytotoxic and Anti-Cancer Effects of Curcumin-Loaded PEGylated Niosomal Nanoparticles through Inhibition of GPR75 Gene Expression in Colon Cancer Cells

Alireza Motamedi¹, Mahta Zarghami², Matin Dashti¹

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 4th ¹ and 6th ² Year Students, Istanbul, Türkiye
Supervisor: Prof. Dr. Nosratollah Zarghami, Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: The prevalence of colorectal cancer is considerable, and the efficient treatment for this malignancy is essential due to its high metastatic rate. Recently, natural bioactive compounds such as curcumin have attracted the attention of researchers and have also demonstrated potential anti-cancer effects in various types of cancer. However, the usage of curcumin is limited because of its poor bioavailability and low solubility in water-based solutions. Nanocarriers, like niosomes, could provide an effective solution to overwhelm the borders of bioactive compounds in cancer treatment by delivering them more efficiently.

Objective: The aim of this research is to explore the effectiveness of PEGylated niosomal nanoparticles (NPs) loaded with curcumin as a potential anti-cancer treatment for the Caco2 colon cancer cell line.

Methods: The thin film hydration method was used to synthesize PEGylated niosomal nanoparticles loaded with curcumin. Subsequently, their size, physico-chemical structure, and morphology were characterized. Moreover, MTT assay and real-time PCR were employed to measure cytotoxicity effects as well as gene expression changes, respectively. Additionally, Flow cytometry technique was employed to evaluate the influence of N-Cur and free curcumin (F-Cur) on cell cycle arrest and apoptosis.

Results: The results of DLS and FT-IR techniques showed that curcumin was successfully encapsulated into the PEGylated niosomal nanoparticles. The MTT assay revealed that N-Cur led to a substantial reduction in cell viability of the Caco2 colon cancer cells compared to the F-Cur. Real-time PCR results illustrated that both free and nanoparticle-loaded forms of curcumin reduced the expression of hTERT, GPR75, and Cyclin D1 genes, while increasing the levels of Caspase-3 and caspase-7 gene expression. According to the apoptosis method and cell cycle results, N-Cur were found to induce more apoptosis and cell cycle arrest compared to the F-Cur.

Conclusion: The results of this research shown that curcumin encapsulated in PEGylated niosomal nanoparticles enhance curcumin anti-cancer properties on colon cancer cells. In general, PEGylated niosomal nanoparticles have the potential to serve as a beneficial method for delivering drugs to efficiently treat colon cancer cells.

Kolon Kanseri Hücrelerinde GPR75 Gen Ekspresyonunun İnhibisyonu Yoluyla Kurkumin Yüklü PEGlenmiş Niyozomal Nanoparçacıkların Potansiyel Sitotoksik ve Antikanser Etkileri

Özet

Genel Bilgi: Kolorektal kanserin yaygınlığı oldukça yüksektir ve yüksek metastaz oranı nedeniyle bu malignite için etkili bir tedavi şarttır. Son zamanlarda, kurkumin gibi doğal biyoaktif bileşikler araştırmacıların dikkatini çekmiş ve çeşitli kanser türlerinde potansiyel anti-kanser etkileri göstermiştir. Bununla birlikte, kurkuminin kullanımı, düşük biyoyararlanımı ve su bazlı çözeltilerdeki düşük çözünürlüğü nedeniyle sınırlıdır. Niosomlar gibi nanotaşıyıcılar, biyoaktif bileşiklerin kanser tedavisindeki sınırlarını daha verimli bir şekilde ileterek aşmak için etkili bir çözüm sağlayabilir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, kurkumin yüklü PEGlenmiş niosomal nanopartiküllerin (NP'ler) Caco2 kolon kanseri hücre hattı için potansiyel bir anti-kanser tedavisi olarak etkinliğini araştırmaktır.

Yöntem: Kurkumin yüklü PEGlenmiş niosomal nanopartiküllerin sentezi için ince film hidrasyon yöntemi kullanılmıştır. Daha sonra, boyutları, fizikokimyasal yapıları ve morfolojileri karakterize edilmiştir. Ayrıca, sitotoksikite etkilerini ve gen ekspresyonu değişikliklerini ölçmek için sırasıyla MTT testi ve gerçek zamanlı PCR kullanılmıştır. Ek olarak, N-Cur ve serbest kurkuminin (F-Cur) hücre döngüsü durdurulması ve apoptoz üzerindeki etkisini değerlendirmek için akış sitometrisi tekniği kullanılmıştır.

Bulgular: DLS ve FT-IR tekniklerinin sonuçları, kurkuminin PEGlenmiş niosomal nanopartiküllere başarılı bir şekilde kapsüllendiğini göstermiştir. MTT testi, N-Cur'un F-Cur'a kıyasla Caco2 kolon kanseri hücrelerinin hücre canlılığında önemli bir azalmaya yol açtığını ortaya koymuştur. Gerçek zamanlı PCR sonuçları, hem serbest hem de nanopartikül yüklü kurkumin formlarının hTERT, GPR75 ve Siklin D1 genlerinin ekspresyonunu azalttığını, aynı zamanda Kaspaz-3 ve kaspaz-7 gen ekspresyon seviyelerini artırdığını göstermiştir. Apoptotik yöntem ve hücre döngüsü sonuçlarına göre, N-Cur'un F-Cur'a kıyasla daha fazla apoptoz ve hücre döngüsü durdurulmasına neden olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Bu araştırmanın sonuçları, PEGlenmiş niosomal nanopartiküllere kapsüllenmiş kurkuminin, kolon kanseri hücreleri üzerindeki kurkumin anti-kanser özelliklerini artırdığını göstermiştir. Genel olarak, PEG ile kaplanmış niosomal nanopartiküller, kolon kanseri hücrelerini etkili bir şekilde tedavi etmek için ilaç iletiminde faydalı bir yöntem olarak kullanılma potansiyeline sahiptir.

S30 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Anti-USAG-1 Antibody

Fadel Al Hakim, Alaa Ahmetoglu, Tareq Al Deddu, Ghina Barqawi, Hadeel Zain, Selman Maruf

İstanbul Aydın University, 2nd Year Students, School of Medicine, Istanbul, Türkiye
Supervisor: Assist. Prof. Dr. Arta Armani, Istanbul Aydın University, School of Medicine,
Department of Medical Biology, Istanbul, Türkiye

Abstract

Deficiency of Uterine Sensitization-Associated Gene-1 (USAG-1) results in supernumerary tooth formation by enhancing Bone Morphogenetic Protein (BMP) signaling. In addition, antibodies that block the binding of USAG-1 to BMP without interfering with its interaction with lipoprotein receptor-related protein 5/6 (LRP5/6) have been shown to accelerate tooth development. Considering that USAG-1 inhibits both Wnt and BMP signaling pathways, which are critical for tooth formation, this gene plays a key role in suppressing tooth growth. However, its effects on various types of congenital tooth agenesis remained unclear.

The disruption of USAG-1 function, either through genetic knockout or anti-USAG-1 antibody treatment, can reverse congenital tooth agenesis caused by different genetic anomalies in mice. Findings reveal that USAG-1 regulates tooth number by inhibiting the development of potential tooth buds in both healthy and tooth-deficient mutant mice. Therefore, the use of anti-USAG-1 antibodies represents a promising therapeutic strategy for tooth regeneration.

Anti-USAG-1 Antikoru

Özet

Uterin Duyarlaşım İlişkili Gen-1 (USAG-1) eksikliği, Kemik Morfogenetik Protein (BMP) sinyalini artırarak fazladan diş oluşumuyla sonuçlanır. Ayrıca, USAG-1'in BMP'ye bağlanmasını engelleyen (ancak lipoprotein reseptörü ile ilişkili protein 5/6'ya [LRP5/6] bağlanmasını engellemeyen) antikorların diş gelişimini hızlandırdığı tespit edilmiştir. USAG-1'in, her ikisi de diş oluşumu için kritik olan Wnt ve BMP sinyallerini inhibe ettiği göz önüne alındığında, bu genin diş büyümesini baskılamada kilit bir rol oynadığı teorisini geliştirdik. Ancak, çeşitli konjenital (doğumsal) diş eksikliği (agenezisi) türleri üzerindeki etkisi belirsizliğini korumaktaydı.

Gerek genetik nakavt (knockout) gerekse anti-USAG-1 antikor tedavisi yoluyla USAG-1 fonksiyonunun bozulmasının, farelerde farklı genetik anomalilerden kaynaklanan konjenital diş eksikliğini tersine çevirebilmektedir. USAG-1'in hem sağlıklı hem de diş eksikliği olan mutant farelerde potansiyel diş tomurcuklarının gelişmesini engelleyerek diş sayısını düzenlediğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle, anti-USAG1 antikorlarının kullanımı, dişlerin yeniden çıkarılması (rejenerasyonu) için umut verici bir terapötik stratejidir. Uterin Duyarlaşım İlişkili Gen-1 (USAG-1) eksikliği, Kemik Morfogenetik Protein (BMP) sinyalini artırarak fazladan diş oluşumuyla sonuçlanır. Ayrıca, USAG-1'in BMP'ye bağlanmasını engelleyen (ancak lipoprotein reseptörü ile ilişkili protein 5/6'ya [LRP5/6] bağlanmasını engellemeyen) antikorların diş gelişimini hızlandırdığı tespit edilmiştir. USAG-1'in, her ikisi de diş oluşumu için kritik olan Wnt ve BMP sinyallerini inhibe ettiği göz önüne alındığında, bu genin diş büyümesini baskılamada kilit bir rol oynadığı teorisini geliştirdik. Ancak, çeşitli konjenital (doğumsal) diş eksikliği (agenezisi) türleri üzerindeki etkisi belirsizliğini korumaktadır.

S31 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

The Relationship Between Faculty Type, Anti-Smoking Awareness, and Support For Campus Smoking Policies Among Students

Laith Abdel Karim Fuad Kitana, Qayes Abdallah Younis Smodi, Muhammed, Almutavakel, Vesam Alhamedi

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 2nd Year Students, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Assist. Prof. Dr. Prof. Lukman Thalib, Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Biostatistics, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: Smoking is the practice of inhaling smoke from burning plant material, predominantly tobacco. Driven by the highly addictive chemical nicotine, the habit has roots in ancient shamanistic rituals. Today, it is recognized as a leading cause of preventable death and chronic disease worldwide.

objective: In this research study, we looked into whether students' majors affect their smoking habits and whether anti-smoking campaigns influence their opinions about campus smoking rules.

Methods: We conducted an online survey with 209 students from Istanbul Aydın University, including both health-related and non-health-related faculties.

Results: Our results showed no significant difference in smoking rates based on students' academic background. However, students who were exposed to anti-smoking messages were more likely to support stricter campus smoking policies. This suggests that awareness efforts can make a meaningful impact, regardless of a student's major.

Conclusion: Our findings highlight the importance of continuing health promotion and awareness activities at universities, especially for students who may be experiencing stress or living away from home.

Değişik Fakültelerde Okuyan Öğrenciler Arasında Sigara Politikalarına Destek ve Sigara Karşıtı Farkındalık Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Özet

Genel bilgi: Sigara içmek, ağırlıklı olarak tütün olmak üzere bitki materyalinin yakılmasından çıkan dumanın solunması uygulamasıdır. Son derece bağımlılık yapıcı kimyasal nikotin tarafından yönlendirilen bu alışkanlığın kökenleri eski şamanistik ritüellere dayanmaktadır. Günümüzde, dünya çapında önlenebilir ölümlerin ve kronik hastalıkların önde gelen nedenlerinden biri olarak kabul edilmektedir.

Amaç: Bu araştırma çalışmasında, öğrencilerin bölümlerinin sigara alışkanlıklarını etkileyip etkilemediğini ve sigara karşıtı kampanyaların kampüs sigara içme kuralları hakkındaki görüşlerini etkileyip etkilemediğini inceledik.

Yöntem: İstanbul Aydın Üniversitesi'nden hem sağlıkla ilgili hem de sağlıkla ilgili olmayan fakültelerden 209 öğrenciyle çevrimiçi bir anket gerçekleştirdik.

Bulgular: Sonuçlarımız, öğrencilerin akademik geçmişlerine göre sigara içme oranlarında anlamlı bir farklılık göstermedi. Bununla birlikte, sigara karşıtı mesajlara maruz kalan öğrencilerin daha katı kampüs sigara politikalarını destekleme olasılıkları daha yüksekti. Bu, farkındalık çalışmalarının, öğrencinin bölümünden bağımsız olarak anlamlı bir etki yaratabileceğini göstermektedir.

Sonuç: Bulgularımız, özellikle stres yaşayan veya evden uzakta yaşayan öğrenciler için üniversitelerde sağlık tanıtımı ve farkındalık faaliyetlerinin devam etmesinin önemini vurgulamaktadır.

S33 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Sessiz Salgın: Yalnızlığın Ruhsal ve Fiziksel Sağlık Üzerine Etkileri

Furkan Kaan Yaşar

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 4. Sınıf Öğrencisi, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Süheyla Ayfer Arslan, İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Yalnızlık, on yıllardır artan bir halk sağlığı sorunu olmuştur, ancak COVID-19 salgını uzun zaman önce sona ermiş olsada, bu sorunu daha da kötüleştirmiş ve gündeme getirmiştir. Çoğu zaman sessiz yaşanan bu duygu, hem ruhsal hem de fiziksel sağlığı derinden etkilemektedir.

Amaç: Bu çalışmada, yalnızlığın depresyon, anksiyete ve intihar düşünce ve davranışları dahil olmak üzere psikolojik belirtiler ve ruhsal bozukluklar üzerindeki rolünü; ayrıca kardiyovasküler hastalıklar, diyabet ve nörobilişsel bozukluklar gibi fiziksel sağlık sonuçlarıyla ilişkisini değerlendirmek amacıyla, mevcut meta-analizler, sistematik derlemeler ve güncel ampirik çalışmaların sentezlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışma, yalnızlığın ruhsal ve fiziksel sağlık üzerindeki etkilerini ele alan son 10 yıla (2016–2026) ait ulusal ve uluslararası literatüre dayanan bir derleme niteliğindedir. Literatür taraması PubMed, Scopus, Web of Science, PsycINFO ve Google Scholar veri tabanlarında gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: İncelenen literatür, yalnızlığın depresyon, anksiyete ve intihar düşünce ve davranışları dahil olmak üzere ruhsal sağlık sonuçlarıyla güçlü ve tutarlı biçimde ilişkili olduğunu göstermektedir. Yalnızlığın, özellikle çocuklar, ergenler ve yaşlı bireylerde psikolojik iyi oluşu olumsuz etkilediği; önceden ruhsal sağlık sorunları bulunan bireylerde anksiyete ve depresyon belirtilerinin şiddetini artırabildiği bildirilmektedir. Yalnız yaşayan bireylerde depresyon riskinin daha yüksek olduğu, buna karşılık güçlü sosyal ilişkilerin ruhsal sağlık üzerinde koruyucu bir rol oynayabildiği vurgulanmaktadır. Fiziksel sağlık açısından değerlendirildiğinde, yalnızlığın kardiyovasküler hastalıklar, metabolik düzensizlikler ve bilişsel işlevlerde bozulma gibi olumsuz sağlık süreçleriyle ilişkili olduğu; bu ilişkilerin fizyolojik stres yanıtları, bağışıklık sistemi düzenlenmesinde bozulma ve davranışsal faktörler aracılığıyla ortaya çıkabileceği belirtilmektedir.

Sonuç: Mevcut literatür, yalnızlığın ruhsal ve fiziksel sağlık üzerinde çok boyutlu olumsuz etkilere sahip olduğunu ve intihar düşünce ve davranışları açısından önemli bir risk etmeni olabileceğini göstermektedir. Yalnızlık, ruhsal ve fiziksel sağlık sorunlarının merkezinde yer alan, biyolojik mekanizmalarla ilişkili, yaygın ve önlenabilir bir halk sağlığı sorunu olarak ele alınmaktadır.

The Silent Epidemic: The Effects of Loneliness on Mental and Physical Health

Abstract

Background: Loneliness has been an increasing public health concern for decades; although the COVID-19 pandemic has long since ended, it further exacerbated this issue and brought it more prominently into public discourse. Often endured silently, this feeling has profound effects on both mental and physical health.

Objective: This study aims to synthesize current meta-analyses, systematic reviews, and recent empirical studies in order to evaluate the role of loneliness in psychological symptoms and mental disorders, including depression, anxiety, and suicidal thoughts and behaviors, as well as its association with physical health outcomes such as cardiovascular diseases, diabetes, and neurocognitive disorders.

Methods: This study is a narrative review based on national and international literature published over the past decade (2016–2026) addressing the effects of loneliness on mental and physical health. The literature search was conducted in PubMed, Scopus, Web of Science, PsycINFO, and Google Scholar.

Results: The reviewed literature indicates that loneliness is strongly and consistently associated with mental health outcomes, including depression, anxiety, and suicidal thoughts and behaviors. Loneliness has been reported to negatively affect psychological well-being, particularly among children, adolescents, and older adults, and to exacerbate symptoms of anxiety and depression in individuals with pre-existing mental health problems. Individuals living alone appear to have a higher risk of depression, whereas strong social relationships may play a protective role in mental health. In terms of physical health, loneliness has been associated with adverse health processes such as cardiovascular diseases, metabolic dysregulation, and impairment in cognitive functioning; these associations may arise through physiological stress responses, dysregulation of the immune system, and behavioral factors. Among older adults, the quality of social relationships has been linked to better cognitive functioning and sleep quality, while loneliness has been associated with sleep disturbances.

Conclusion: The current literature demonstrates that loneliness has multidimensional adverse effects on mental and physical health and may constitute an important risk factor for suicidal thoughts and behaviors. Loneliness is regarded as a widespread and preventable public health issue that lies at the center of mental and physical health problems and is associated with biological mechanisms.

S34 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Akademik Stres, Psikolojik Etkiler ve Uyku Düzeni İlişkisi

Özge Kösesoy, Sahar Ashrafpour, Zeynep Suden Güney, Cansu Altıntaş

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Mehmet Yıldırım, İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Tıp fakültesi öğrencileri, yoğun akademik program, sınav baskısı ve yüksek performans beklentileri nedeniyle akademik stres ve psikolojik etkilenim açısından risk altındadır. Akademik stresin uyku düzeni ve ruhsal iyi oluş üzerindeki olumsuz etkileri, öğrencilerin eğitim süreci ve gelecekteki mesleki işlevsellikleri açısından önem taşımaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, tıp fakültesi öğrencilerinde akademik stres düzeyi ile uyku düzeni, psikolojik etkilenimler ve mesleki yetersizlik algısı arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Ayrıca öğrencilerin fakülteleri tarafından sunulan psikolojik danışmanlık ve destek hizmetlerine yönelik görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu araştırma, tanımlayıcı ve kesitsel nitelikte bir anket çalışmasıdır. Türkiye genelinde farklı üniversitelerde öğrenim gören 1–6. sınıf tıp fakültesi öğrencilerinin gönüllü katılımıyla yürütülmüştür. Toplam 110 öğrenci çalışmaya dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak akademik stres, uyku alışkanlıkları, psikolojik belirtiler, mesleki yetersizlik algısı ve kurumsal destek algısını değerlendiren 10 soruluk çevrim içi anket kullanılmıştır. Elde edilen veriler frekans ve yüzde dağılımları ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %72'si akademik hayatın günlük stres düzeylerine yüksek oranda katkı sağladığını belirtmiştir. Öğrencilerin %82'si sınavlar ve akademik yükümlülükler nedeniyle yoğun stres yaşadığını ifade etmiştir. Katılımcıların %35'i gecelik uyku süresinin 6 saatin altında olduğunu, %76,3'ü ise uyku bozukluklarının ruh hali üzerinde olumsuz etki yarattığını bildirmiştir. Mesleki yetersizlik algısı katılımcıların %82,7'sinde saptanmıştır. Ayrıca öğrencilerin %62'si fakültelerinde sunulan danışmanlık ve psikolojik destek hizmetlerini yetersiz bulduklarını belirtmiştir.

Sonuç: Tıp fakültesi öğrencilerinde akademik stres, uyku bozuklukları ve psikolojik etkilenimler yaygın olup mesleki yetersizlik algısı ile yakından ilişkilidir. Bulgular, gelecekte insan sağlığıyla doğrudan ilişkili bir mesleği icra edecek tıp fakültesi öğrencilerinin ruhsal iyi oluşunu desteklemeye yönelik kurumsal destek mekanizmalarının güçlendirilmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Academic Stress, Psychological Effects, and the Relationship With Sleep Patterns in Medical Faculty Students

Abstract

Background: Medical students are at increased risk of academic stress and psychological distress due to intensive academic curricula, examination pressure, and high performance expectations. The negative effects of academic stress on sleep patterns and psychological well-being are of particular importance in terms of students' educational processes and their future professional functioning.

Objective: The aim of this study was to evaluate the relationship between academic stress levels, sleep patterns, psychological distress, and perceived professional inadequacy among medical students. In addition, students' perceptions of psychological counseling and support services provided by their faculties were examined.

Methods: This descriptive cross-sectional survey study was conducted with the voluntary participation of medical students from the 1st to 6th year enrolled at various universities across Türkiye. A total of 110 medical students were included in the study. Data were collected using a 10-item online questionnaire assessing academic stress, sleep habits, psychological symptoms, perceived professional inadequacy, and perceptions of institutional support. The data were analyzed using frequency and percentage distributions.

Results: Seventy-two percent of the participants reported that academic life contributed significantly to their daily stress levels. Eighty-two percent stated that they experienced high levels of stress due to examinations and academic workload. Thirty-five percent of the participants reported sleeping less than six hours per night, and 76.3% indicated that sleep disturbances had a negative impact on their mood. Perceived professional inadequacy was identified in 82.7% of the participants. In addition, 62% of the students reported that psychological counseling and support services provided by their faculties were insufficient.

Conclusion: Academic stress, sleep disturbances, and psychological distress are common among medical students and are closely associated with perceived professional inadequacy. These findings highlight the need to strengthen institutional support mechanisms aimed at promoting the psychological well-being of medical students, who will perform professions directly related to human health in the future.

S35 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Toplumda Meme Kanseri Farkındalığının Değerlendirilmesi: Anket Çalışması

Fatma Nalça², Ege Kahramanoğlu¹, Dilba Ataş², Deniz Akbaş², Mertcan Tiftikçi², Ali Özdamar²

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 4.¹ ve 5.² Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Süleyman Büyükaşık, İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, toplumda meme kanseri, risk faktörleri, tarama yöntemleri ve erken tanı konusundaki farkındalık düzeyini değerlendirmektir.

Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel nitelikteki bu çalışma, yapılandırılmış bir anket formu kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Anket; katılımcıların demografik özelliklerini, meme kanseri risk faktörlerine ilişkin bilgi düzeylerini, kendi kendine meme muayenesi farkındalıklarını, tarama davranışlarını ve meme kanseri hakkında bilgi aldıkları kaynakları değerlendiren sorulardan oluşmaktadır. Elde edilen veriler tanımlayıcı istatistiksel yöntemler kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %82,1'i kadın, %17,3'ü erkektir. Katılımcıların büyük çoğunluğu 20–40 yaş (%61,8) ve 40–65 yaş (%35,1) aralığında yer almaktadır. Meme kanserinin yalnızca kadınlarda görülüp görülmediği sorusuna katılımcıların %59,8'i doğru şekilde “hayır” yanıtını verirken, %21,3'ü yalnızca kadınlarda görüldüğünü düşünmekte, %18,9'u ise bu konuda bilgi sahibi olmadığını belirtmiştir. Katılımcıların %27,3'ü ailesinde meme kanseri öyküsü bulunduğunu ifade etmiştir. Meme kanserinin erken evrede belirti verip vermediği sorusuna katılımcıların %66,1'i “evet” yanıtını verirken, %24,1'i bu konuda bilgi sahibi olmadığını belirtmiştir. Katılımcıların %53,4'ü meme kanseri risk faktörleri hakkında bilgi sahibi olduğunu ifade etmiştir. Kendi kendine meme muayenesi konusunda farkındalık yüksek olup katılımcıların %84,3'ü bunun öneminin farkında olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların %65,9'u yaşamlarında en az bir kez kendi kendine meme muayenesi yaptığını ifade etmiştir. Buna karşın düzenli tarama davranışlarının düşük olduğu görülmüştür. Katılımcıların yalnızca %14,1'i düzenli meme kontrolü yaptırdığını belirtirken, %61'i hiç kontrol yaptırmadığını ifade etmiştir. Mamografi taraması açısından ise katılımcıların %23,9'u daha önce mamografi çektiğini, %54,4'ü ise hiç yaptırmadığını belirtmiştir. Katılımcıların %67,3'ü sağlık kurumları tarafından sunulan ücretsiz kanser tarama hizmetlerinden haberdar olduğunu belirtmiştir. Meme kanseri hakkında bilgi kaynakları incelendiğinde en sık kaynakların doktorlar veya sağlık kuruluşları (%49,2), internet (%32,5) ve sosyal medya (%12,5) olduğu görülmüştür. Ayrıca katılımcıların %46,4'ü tarama testleri konusunda kaygı duyduğunu ifade etmiştir.

Sonuç: Toplumda meme kanseri ve kendi kendine meme muayenesi konusunda farkındalık görece yüksek olsa da düzenli tarama davranışları ve risk faktörleri hakkındaki bilgi düzeyinin yeterli olmadığı görülmektedir. Toplumda erken tanı ve tarama programlarına katılımın artırılması için eğitim programlarının yaygınlaştırılması, güvenilir bilgi kaynaklarının teşvik edilmesi ve tarama testlerine ilişkin kaygının azaltılmasına yönelik çalışmaların yapılması önemlidir.

Assessment of Breast Cancer Awareness in the Community: A Survey Study

Abstract

Objective: The aim of this study was to evaluate the level of awareness regarding breast cancer, its risk factors, screening practices, and early detection methods in the general community.

Methods: This descriptive cross-sectional study was conducted using a structured survey questionnaire. The survey included questions assessing participants' demographic characteristics, knowledge about breast cancer risk factors, awareness of breast self-examination, screening behaviors, and sources of information related to breast cancer. The collected data were analyzed using descriptive statistical methods.

Results: Among the participants, 82.1% were female and 17.3% were male. The majority of participants were within the age groups of 20–40 years (61.8%) and 40–65 years (35.1%). When asked whether breast cancer occurs only in women, 59.8% answered correctly that it does not occur only in women, while 21.3% believed that it occurs only in women and 18.9% reported that they did not know. A total of 27.3% of participants reported having a family history of breast cancer. Regarding early symptoms, 66.1% believed that breast cancer can present symptoms in early stages, whereas 24.1% were uncertain. More than half of the participants (53.4%) stated that they had knowledge about breast cancer risk factors. Awareness of breast self-examination was high, with 84.3% reporting that they were aware of its importance, and 65.9% stating that they had performed breast self-examination at least once. However, regular screening practices were limited: only 14.1% reported having regular breast check-ups, while 61% had never undergone any check-up. Regarding mammography screening, 23.9% had undergone mammography, whereas 54.4% had never had the procedure. Awareness of free cancer screening services provided by healthcare institutions was reported by 67.3% of participants. The most common sources of information about breast cancer were doctors or healthcare institutions (49.2%), the internet (32.5%), and social media (12.5%). In addition, 46.4% of participants reported experiencing anxiety about screening tests.

Conclusion: Although awareness of breast self-examination and breast cancer in general appears relatively high in the community, regular screening behaviors and knowledge about risk factors remain insufficient. Increasing public awareness through educational programs, promoting reliable information sources, and reducing anxiety related to screening tests may contribute to improved participation in early detection and screening programs.

S36 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Alzheimer Hastalığının Cinsiyete Göre Görülme Oranı

Elif Naz Arabacılar, Beyza Nur Gökçe, İrem Şevval Ateş, Feyza Helin Durmuş

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Onur Turan Bayazıt; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Bu inceleme, Alzheimer hastalığında gözlenen cinsiyete bağlı farklılıkları biyolojik, genetik, hormonal, nöroanatomik, immünolojik ve psikososyal boyutlarıyla çok yönlü bir çerçevede ele almaktadır. Kadınlarda hastalığın daha yüksek prevalans ve daha hızlı klinik ilerleme göstermesinin yalnızca yaşam süresinin uzunluğuyla açıklanamayacağını vurgulamakta; özellikle APOE4 alleli başta olmak üzere genetik yatkınlıkların kadınlarda daha belirgin risk oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Çalışma, östrojenin nöroprotektif etkilerine ve menopozla birlikte ortaya çıkan hormonal kaybın beyin metabolizması, sinaptik plastisite ve bilişsel işlevler üzerindeki olumsuz sonuçlarına dikkat çekerken, erkeklerde testosteronun olası koruyucu rolüne ilişkin bulguları da değerlendirmektedir. Ayrıca hipokampal atrofi, tau protein birikimi, beyin bağlantısallığındaki değişimler ve mikrogliya aracılı nöroenflamasyon gibi nörobiyolojik mekanizmaların kadınlarda daha belirgin seyredebildiği belirtilmektedir. İnceleme, bunlara ek olarak sosyal izolasyon, kronik stres, depresyon ve bakım verme yükü gibi psikososyal etkenlerin bilişsel rezervi azaltarak hastalık riskini artırabileceğini ele almakta ve Alzheimer patogenezinin çok faktörlü bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, önleme ve tedavi stratejilerinin geliştirilmesinde cinsiyete özgü biyolojik ve çevresel belirleyicilerin dikkate alınmasının gerekliliği vurgulanmaktadır.

Prevalence of Alzheimer's Disease According to Gender

Abstract

This review comprehensively examines sex-related differences in Alzheimer's disease within a multidimensional framework encompassing biological, genetic, hormonal, neuroanatomical, immunological, and psychosocial factors. It emphasizes that the higher prevalence and more rapid clinical progression observed in women cannot be explained solely by longer life expectancy, highlighting instead the contribution of sex-specific vulnerabilities, particularly genetic susceptibility associated with the APOE4 allele, which confers a disproportionately greater risk in women. The review underscores the neuroprotective role of estrogen and discusses how menopause-related hormonal decline may adversely affect brain metabolism, synaptic plasticity, and cognitive function, thereby increasing disease susceptibility, while also considering the potential—yet inconclusive—protective effects of testosterone in men. Furthermore, neurobiological mechanisms such as greater hippocampal atrophy, increased tau accumulation, alterations in functional brain connectivity, and microglia-mediated neuroinflammation are described as more pronounced in women. In addition to these biological determinants, psychosocial stressors including social isolation, chronic stress, depression, and caregiving burden are addressed as factors that may reduce cognitive reserve and further elevate disease risk. Overall, the review characterizes Alzheimer's pathogenesis as multifactorial and highlights the importance of incorporating sex-specific biological and environmental determinants into prevention and treatment strategies.

S37 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Tıp Öğrencileri Ne Kadar Acil Yardım Biliyor

İpek Aydın, Elif Dede, Damla Şark, Ilgın Irmak Temiz, Görkem Metin

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Meltem Ercan, İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Bu inceleme, tıp fakültesi öğrencilerinin acil yardım ve Temel Yaşam Desteği (TYD) konusundaki yetkinliklerini sınıf seviyesi, coğrafi konum ve bölgesel eğitim modelleri ekseninde değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Literatür verileri, öğrencilerin teorik bilgilerinin pratik becerilerine kıyasla daha yüksek olduğunu, ancak sınıf seviyesi arttıkça "klinik özgüven" artsa da teknik becerilerin her zaman aynı doğrultuda gelişmediğini göstermektedir. Batı ve Doğu farkları incelendiğinde, Batı ülkelerindeki eğitim sistemlerinin simülasyon temelli uygulamalara daha erken odaklandığı; Doğu ülkelerinde ise teorik başarının yüksek olmasına rağmen, standardize hasta simülasyonlarına erişimin değişkenlik gösterdiği gözlemlenmiştir. Türkiye ölçeğinde yapılan çalışmalar, müfredatın yoğunluğuna rağmen stajyer (intern) doktorların acil müdahale becerilerinde kendilerini tam yetkin hissetmediklerini ve mezuniyet öncesi daha fazla pratik eğitime ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymaktadır. Küresel düzeyde ise, gelişmiş ülkelerdeki teknolojik altyapı avantajı ile gelişmekte olan ülkelerdeki vaka yoğunluğu tecrübesi arasında bir denge eksikliği bulunmaktadır. Sonuç olarak, tıp eğitiminde acil yardım yetkinliğinin standardize edilmesi için uluslararası akreditasyon ve sürekli pratik tazeleme eğitimleri zorunludur

How Much First Aid Do Medical Students Know?

Abstract

This review aims to evaluate the competencies of medical students in emergency medical care and Basic Life Support (BLS) across various parameters, including academic year, geographic location, and regional educational models. Academic evidence suggests a significant discrepancy between theoretical knowledge and practical application; while "clinical confidence" tends to increase in higher clinical years, technical proficiency does not always show a linear progression. Regarding East-West disparities, Western curricula often integrate simulation-based learning at an earlier stage, whereas Eastern models frequently demonstrate high theoretical excellence but face variability in access to standardized patient simulations. In the context of Turkey, studies indicate that despite a rigorous curriculum, intern doctors often report feeling underprepared for real-life emergency interventions, highlighting a need for more practical training prior to graduation. On a global scale, a gap persists between the technological infrastructure of developed nations and the high clinical volume exposure in developing countries. The findings suggest that to ensure global emergency care standards, medical education must prioritize international accreditation and mandatory, periodic practical refresher courses.

S38 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Immunotherapy in Cancer Treatment: Advances, Challenges, and Applications in CNS Tumors

Bellal Sayed, Souhaib Ramadan, Kheirallah Taamori, Ziad Haymour, Davood Kurbanali, Ali Tohme

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 4th Year Students, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Prof. Dr. Hakkı Dalçık; Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Anatomy, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: Immunotherapy has fundamentally transformed modern oncology by leveraging the body's adaptive and innate immune mechanisms to selectively eliminate malignant cells. However, their application to central nervous system (CNS) tumors — particularly glioblastoma multiforme (GBM), the most aggressive primary brain tumor in adults — remains critically limited. This gap is driven by the unique anatomical, immunological, and biological features of the CNS, which together create a profoundly hostile environment for immune-based therapies.

Objective: This review aimed to comprehensively examine the current landscape of immunotherapy in CNS tumors, delineating the mechanisms of action, clinical evidence, and outcomes of key immunotherapeutic modalities including checkpoint inhibitors nivolumab and pembrolizumab, EGFRvIII-targeted CAR T-cell therapy, TIL therapy, and personalized cancer vaccines.

Methods: A comprehensive narrative review of the literature was conducted using PubMed, Google Scholar, and ClinicalTrials.gov databases. Studies published between 2000 and 2025 were screened. Peer-reviewed original research articles, systematic reviews, phase I–III clinical trials, and case reports were included.

Results: Checkpoint inhibitors nivolumab and pembrolizumab demonstrated modest activity in CNS tumors, with a 20% intracranial response rate in melanoma brain metastases and durable remission in select CNS lymphoma cases, particularly those with elevated PD-L1/PD-L2 expression. The nivolumab-ipilimumab combination achieved an overall response rate of 46.9% in treatment-naïve melanoma brain metastases. EGFRvIII-targeted CAR T-cell therapy demonstrated safety and feasibility in phase I trials, with one patient achieving over 36 months of survival, though responses remained inconsistent due to antigen escape and tumor heterogeneity. TIL therapy showed mixed outcomes in glioma patients, with partial responses in some and disease progression in others. Personalized neoantigen vaccines including NeoVax and DCVax-L elicited measurable T-cell immune responses. The principal barriers identified were: the blood-brain barrier restricting therapeutic penetration.

Conclusion: Immunotherapy represents a promising but currently limited strategy for CNS tumors. The blood-brain barrier, immunosuppressive microenvironment, low mutational burden, and T-cell exhaustion collectively constitute the major obstacles to treatment efficacy. Overcoming these barriers will require multi-modal approaches combining focused ultrasound-mediated BBB disruption, nanoparticle-based drug delivery, multi-antigen CAR T-cell constructs, tumor microenvironment reprogramming, and integration of checkpoint blockade with radiation or oncolytic viruses.

Kanserde İmmünoterapi: Gelişmeler, Zorluklar ve MSS Tümörlerindeki Uygulamalar

Özet

Genel Bilgi: İmmünoterapi, vücudun adaptif ve doğal bağışıklık mekanizmalarından yararlanarak malign hücreleri seçici biçimde elimine etmesiyle modern onkolojide köklü bir dönüşüm sağlamıştır. Bununla birlikte, bu tedavilerin merkezi sinir sistemi (MSS) tümörlerine — özellikle yetişkinlerde en agresif primer beyin tümörü olan glioblastoma multiforme'ye (GBM) — uygulanması kritik düzeyde sınırlı kalmaktadır. Bu boşluk; MSS'nin bağışıklık temelli tedaviler için son derece düşmanca bir ortam yaratan benzersiz anatomik, immünolojik ve biyolojik özelliklerinden kaynaklanmaktadır.

Amaç: Bu derleme, MSS tümörlerinde immünoterapinin mevcut durumunu kapsamlı biçimde incelemeyi amaçlamıştır. Nivolumab ve pembrolizumab gibi kontrol noktası inhibitörleri, EGFRvIII hedefli CAR T-hücre tedavisi, TIL tedavisi ve kişiselleştirilmiş kanser aşıları dahil temel immünoterapötik modalitelerin etki mekanizmaları, klinik kanıtları ve sonuçları ele alınmıştır.

Yöntem: PubMed, Google Scholar ve ClinicalTrials.gov veri tabanları kullanılarak kapsamlı bir narratif literatür taraması gerçekleştirilmiştir. 2000-2025 yılları arasında yayımlanmış çalışmalar incelenmiştir. Hakemli özgün araştırma makaleleri, sistematik derlemeler, Faz I-III klinik çalışmalar ve olgu raporları dahil edilmiştir.

Bulgular: Nivolumab ve pembrolizumab, MSS tümörlerinde sınırlı düzeyde aktivite göstermiş; melanom beyin metastazlarında %20 intrakraniyal yanıt oranı ve yüksek PD-L1/PD-L2 ekspresyonuna sahip seçilmiş MSS lenfoma vakalarında kalıcı remisyon sağlamıştır. Nivolumab-ipilimumab kombinasyonu, tedavi naif melanom beyin metastazlarında %46,9 genel yanıt oranına ulaşmıştır. EGFRvIII hedefli CAR T-hücre tedavisi Faz I çalışmalarda güvenli ve uygulanabilir bulunmuş; bir hastada 36 ayı aşan sağkalım elde edilmiş, ancak antijen kaçışı ve tümör heterojenitesi nedeniyle yanıtlar tutarsız kalmıştır. TIL tedavisi gliom hastalarında karma sonuçlar vermiştir. NeoVax ve DCVax-L gibi kişiselleştirilmiş neoantijen aşıları ölçülebilir T-hücre bağışıklık yanıtları oluşturmuştur. Belirlenen başlıca engeller şunlardır: terapötik penetrasyonu kısıtlayan kan-beyin bariyeri.

Sonuç: İmmünoterapi, MSS tümörleri için umut vadeden ancak şu an için sınırlı bir strateji olmaya devam etmektedir. Kan-beyin bariyeri, bağışıklık baskılayıcı mikro ortam, düşük mutasyon yükü ve T-hücre tükenmişliği, tedavi etkinliğinin önündeki başlıca engelleri oluşturmaktadır. Bu engellerin aşılması; odaklanmış ultrason aracılıklı KBB bozulması, nanopartikül tabanlı ilaç iletimi, çoklu antijen hedefli CAR T-hücre yapıları, tümör mikro ortamının yeniden programlanması ve radyasyon ya da onkolitik virüslerle kontrol noktası blokajının entegrasyonunu kapsayan çok modlu yaklaşımlar gerektirecektir.

S39 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Fungal Sinusitis Following a Sinus Operation; A Case Report

Ceren Taslak, Ceyda Nur Zengin, Furkan Acıbuca, Sila Okur

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 3rd Year Students, Istanbul, Türkiye
Supervisor: Dr. Öğr. Üyesi Esra Ergün Alış; Istanbul Aydın University, School of Medicine,
Department of Infectious Diseases and Clinical Mikrobiyoloji, Istanbul, Türkiye

Abstract

Invasive fungal sinusitis is a rare and severe progressive infection in immunocompressive patients. In this case, a 62-year-old diabetic male patient with symptoms of swelling, double vision (diplopia) and low eyelid (ptosis) on the right side of the face after a right-sided surgical sinus operation was examined. Treatment was started with Amphotericin B and continued with Posaconazole as a result of allergic reactions. Radiological and clinical findings supported the diagnosis of invasive fungal, and in addition, concomitant bacterial infection was found. In response to treatment, a regression in the patient's symptoms and a shift to the normal reference range were found in the test results. This case shows that early diagnosis, appropriate treatment and multidisciplinary approach are very important in the course of the disease.

Sinüs Ameliyatı Sonrası Fungal Sinüzit; Bir Olgu Sunumu

Özet

İnvaziv fungal sinüzit; immünoompresif hastalarda, sık rastlanmayan ve ağır ilerleyen bir enfeksiyondur. Bu vakada, sağ taraflı cerrahi sinüs operasyonu akabinde yüzün sağ tarafında şişlik, çift görme (diplopi) ve göz kapağı düşüklüğü (pitozis) semptomları görülen 62 yaşındaki diyabetik erkek hasta incelenmiştir. Tedaviye Amfoterisin B ile başlanmış olup alerjik reaksiyonlar sonucu Posakonazol ile devam edilmiştir. Radyolojik ve klinik bulgular invaziv fungal tanısını desteklemiş olup buna ek olarak kültürde eşlikçi bakteriyel enfeksiyona da rastlanmıştır. Tedaviye yanıt olarak hastanın semptomlarında gerileme ve tahlil sonuçlarında normal referans aralığına yönelme saptanmıştır. Bu vaka; erken tanı, uygun tedavi ve multidisipliner yaklaşımın hastalığın seyrinde oldukça önemli olduğunu göstermektedir.

S40 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Hereditary and Metabolic Kidney Disorders

Amirarsalan Darvishha, Pouyan Salimi, Negin Habibzadeh, Pouya Mahmoudvaziri, Diyar saeidpoir

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 2nd Year Students, Istanbul, Türkiye
Supervisor: Prof. Dr. Turan Onur Bayazıt; Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Physiology, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: Hereditary and metabolic kidney disorders represent an important group of diseases affecting renal structure, tubular function, and systemic metabolism. Autosomal Dominant Polycystic Kidney Disease results from mutations in the PKD1 or PKD2 genes, leading to cyst formation and progressive kidney enlargement through altered cellular metabolism. Primary Hyperoxaluria is caused by enzyme deficiencies in glyoxylate metabolism, resulting in excessive oxalate accumulation and kidney damage. In addition, hereditary renal tubular disorders, including Bartter Syndrome, Gitelman Syndrome, and Liddle Syndrome, impair electrolyte reabsorption and disrupt renal homeostasis.

Objective: This review aimed to examine the metabolic and genetic mechanisms underlying selected hereditary kidney disorders and evaluate their effects on renal function, electrolyte balance, and systemic health.

Methods: A literature-based review was conducted focusing on the molecular mechanisms, metabolic alterations, clinical manifestations, and therapeutic approaches associated with ADPKD, Primary Hyperoxaluria, and hereditary renal tubular disorders.

Results: ADPKD demonstrates metabolic reprogramming in cystic kidney cells, characterized by a shift from oxidative phosphorylation to aerobic glycolysis, contributing to cyst growth and disease progression. Primary Hyperoxaluria leads to oxalate accumulation and calcium oxalate crystal formation, resulting in recurrent kidney stones, nephrocalcinosis, and kidney failure with possible systemic involvement. Hereditary renal tubular disorders cause abnormal electrolyte handling, including sodium, potassium, and chloride imbalance, leading to hypokalemia, metabolic alkalosis, or hypertension depending on the affected tubular segment and genetic mutation. Current treatment approaches include targeted therapies such as vasopressin receptor antagonists, hydration and vitamin B6 supplementation, electrolyte replacement, potassium-sparing diuretics, dietary modifications, and advanced transplantation strategies in severe cases.

Conclusion: Hereditary kidney disorders illustrate how genetic mutations and metabolic dysfunction can profoundly affect renal physiology and systemic health. Improved understanding of these mechanisms may contribute to earlier diagnosis and development of more targeted therapeutic strategies.

Kalıtsal ve Metabolik Böbrek Hastalıkları

Özet

Genel Bilgi: Kalıtsal Renal Tübüler Bozukluklar, böbreğin elektrolitleri geri emme yeteneğini bozan ve kronik dengesizlikler ile renal disfonksiyona yol açan bir grup hastalıktır. Bartter Sendromu ve Gitelman Sendromu gibi hastalıklar, renal tübülün farklı segmentlerini etkileyen otozomal resesif durumlar iken, Liddle Sendromu anormal sodyum geri Emilimi ile ilişkili otozomal dominant bir hastalıktır.

Amaç: Bu derleme, elektrolit dengesizliği ile ilişkili kalıtsal renal tübüler bozuklukların patofizyolojisini, klinik bulgularını ve tedavi yaklaşımlarını değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Yöntem: Başlıca kalıtsal tübüler bozuklukların genetik mekanizmaları, renal tübüler tutulumu ve metabolik sonuçlarına odaklanan literatür temelli bir derleme gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Bartter ve Gitelman sendromları, sodyum, potasyum ve klorürün idrarla aşırı kaybına yol açarak hipokalemi ve metabolik alkalozu neden olur. Bartter sendromu esas olarak Henle kulpunu etkilerken, Gitelman sendromu distal kıvrımlı tübülü etkiler. Buna karşılık, Liddle sendromu epitelyal sodyum kanalı (ENaC) mutasyonlarının neden olduğu artmış sodyum geri Emilimi ile karakterizedir ve hipertansiyon ile baskılanmış renin-aldosteron düzeylerine yol açar. Tanı sıklıkla genetik testler gerektirirken, tedavi stratejileri elektrolit desteği, potasyum tutucu diüretikler ve diyet değişikliklerini içermektedir.

Sonuç: Kalıtsal renal tübüler bozukluklar, elektrolit homeostazının sürdürülmesinde tübüler fonksiyonun temel rolünü vurgulamaktadır. Bu nadir sendromların daha iyi anlaşılması, böbrek fizyolojisi ve metabolik düzenleme hakkında daha geniş bilgiler sağlayabilir.

S41 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Stress Levels and its Effects

Layan İsa- Nadia Alchammat- Balqisa Hassan- Dalya Yafeai- Buşra Jama

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 2nd Year Students, Istanbul, Türkiye
Supervisor: Assist. Prof. Meltem Ercan, Istanbul Aydın University, School of Medicine,
Department of Medical Biology, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: Stress has grown prevalent among university students and is often overlooked despite its significant psychological, social, and academic consequences. Many students experience continuous academic-related pressure regarding performance, expectations from family or peers, and future career uncertainty, which can negatively influence both mental health and daily functioning.

Objective: The original objective of this project was to conduct an online survey to measure student stress levels, identify major stressors, and evaluate their effects on academic performance and lifestyle. Unfortunately, due to the inability to obtain timely approval and complete primary data collection, the purpose of this work shifted. The project and the oral presentation now aims to raise awareness about student stress and to explore existing research in order to gain a deeper understanding of its causes, prevalence, and consequences.

Methods: Initially the original method involved creating a bilingual online questionnaire after receiving the ethical committee's approval to gather firsthand quantitative data from Istanbul Aydın university students. The survey was aimed to question students' stress-causing factors, along with some other stress related questions. However after facing our issue, the methods used were compiling findings from previously published studies and surgeries related to our topic

Results: Review of preexisting research consistently shows that increased stress levels due to academic pressure is a universal issue, common among many university students. Previous researches show links between elevated stress levels and reduced concentration, sleep disturbances, anxiety symptoms, emotional exhaustion, and lower academic achievement. Common stressors include academic workload, time management difficulties, financial concerns, and social pressures.

Conclusion: Although primary survey data were not obtained, the compiled research highlights stress as a widespread and impactful issue requiring greater awareness and proactive support. Presenting and synthesizing existing evidence contributes to understanding the root of the problem and emphasizes the importance of mental-health resources and institutional support systems for students.

Stres Seviyeleri ve Etkileri

Özet

Genel Bilgi: Stres, üniversite öğrencileri arasında giderek daha yaygın hale gelmiş ve çoğu zaman göz ardı edilmiştir. Oysa psikolojik, sosyal ve akademik açıdan önemli sonuçlara yol açabilmektedir. Birçok öğrenci; akademik performans baskısı, aile veya çevre beklentileri ve gelecek kariyer belirsizliği gibi sürekli stres kaynaklarıyla karşı karşıya kalmakta, bu durum ise hem ruh sağlığını hem de günlük işlevselliği olumsuz etkileyebilmektedir.

Amaç: Bu projenin başlangıçtaki amacı, öğrencilerin stres düzeylerini ölçmek, başlıca stres faktörlerini belirlemek ve stresin akademik başarı ile yaşam tarzı üzerindeki etkilerini değerlendirmek için çevrim içi bir anket yapmaktır. Ancak gerekli resmi onayların zamanında alınamaması nedeniyle birincil veri toplanamadı. Bu nedenle projenin ve sözlü sunumun amacı değişerek öğrenci stresine dikkat çekmek ve mevcut araştırmaları inceleyerek stresin nedenleri, yaygınlığı ve sonuçları hakkında daha derin bir anlayış geliştirmek haline geldi.

Yöntem: Başlangıçta planlanan yöntem, etik kurul onayı alındıktan sonra İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencilerine yönelik İngilizce ve Türkçe hazırlanmış çevrim içi bir anket oluşturmaktır. Bu anket ile öğrencilerin stres nedenleri ve stresle ilgili çeşitli sorulara verdikleri yanıtlar aracılığıyla nicel veri toplanması hedefleniyordu. Ancak karşılaşılan onay süreci sorunu nedeniyle bu aşama gerçekleştirilemedi. Bunun yerine, konu ile ilgili daha önce yayımlanmış akademik çalışmalar ve anket sonuçları incelenerek bulgular derlendi ve karşılaştırıldı.

Bulgular: Mevcut araştırmaların incelenmesi, akademik baskıya bağlı artan stres düzeylerinin dünya genelinde üniversite öğrencileri arasında yaygın bir sorun olduğunu göstermektedir. Önceki çalışmalar; yüksek stres düzeyleri ile dikkat azalması, uyku bozuklukları, anksiyete belirtileri, duygusal tükenmişlik ve akademik başarıda düşüş arasında güçlü ilişkiler bulunduğunu ortaya koymaktadır. En sık görülen stres kaynakları arasında yoğun ders yükü, zaman yönetimi zorlukları, maddi kaygılar ve sosyal beklentiler yer almaktadır.

Sonuç: Birincil anket verileri elde edilememiş olsa da derlenen araştırmalar, stresin öğrenciler arasında yaygın ve etkili bir sorun olduğunu açıkça göstermektedir. Mevcut kanıtların sunulması ve sentezlenmesi, sorunun kökenini anlamaya katkı sağlamakta ve öğrenciler için ruh sağlığı destek hizmetleri ile kurumsal destek sistemlerinin önemini vurgulamaktadır.

S42 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

The Neuroscience of Athletic Performance: Unlocking the Brain's Role in Elite Sport

Hadj Youcef Babaousmail, Ahmed Adeib, Levent Ihsan, Yasser Abdo, Hamza Hamdan, Mohammad Sabir Nazari

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 4th Year Students, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Prof. Dr. Hakkı Dalçık; Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Anatomy, Istanbul, Türkiye

Abstract

This review explores how neuroscience enhances understanding of elite athletic performance by highlighting the brain's role in motor control, cognition, and stress regulation. Drawing on over 80 scientific studies, it examines key mechanisms such as neural efficiency, neuroplasticity, cognitive-motor integration, and action perception that distinguish elite athletes from non-athletes. The research papers also discusses the effects of stress, sleep, fatigue, and recovery on brain function, along with emerging applications including neurofeedback, brain stimulation, and neurodiagnostic tools in training and rehabilitation. Ethical considerations and future research directions are addressed, emphasizing the growing importance of neuroscience in optimizing athletic performance safely and effectively.

Atletik Performansın Nörobilimi: Beynin Elit Sporlardaki Rolünün Ortaya Konması

Özet

Bu inceleme, sinir bilimin, beynin motor kontrolü, biliş ve stres düzenlemesindeki rolünü vurgulayarak elit atletik performansın anlaşılmasını nasıl geliştirdiğini ele almaktadır. 80'den fazla bilimsel çalışmadan yararlanarak, elit sporcuları sporcu olmayanlardan ayıran sinirsel verimlilik, nöroplastisite, bilişsel-motor entegrasyon ve eylem algısı gibi temel mekanizmaları incelemektedir. Araştırdığımız makaleler ayrıca stres, uyku, yorgunluk ve iyileşmenin beyin fonksiyonu üzerindeki etkilerini ve nörofeedback, beyin stimülasyonu ve nörodiagnostik araçlar gibi yeni uygulamaları da tartışmaktadır. Etik hususlar ve gelecekteki araştırma yönleri ele alınarak, atletik performansı güvenli ve etkili bir şekilde optimize etmede sinirbilimin artan önemi vurgulanması son derece önemlidir.

S43 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Yeni Doğum Yapmış Annelerde Aşı Karşıtlığının Değerlendirilmesi

Recep Anıl Ağca, Melika Norouz, Meryem Çelik, Vedat Erdoğan, Mislina Zeybek, İlhan Balcı

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Doç. Dr. Hasret Ayyıldız Civan; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Aşılama, anne ve bebek sağlığının korunmasında en etkili ve maliyet etkin halk sağlığı uygulamalarından biridir. Ancak son yıllarda dünya genelinde aşı tereddüdü ve aşı karşıtlığında artış gözlenmektedir. Yeni doğum yapmış anneler, bebeklerinin bağışıklanmasına ilişkin karar verici konumda oldukları için bu süreçte önemli bir role sahiptir. Aşı tereddüdü yalnızca bilgi eksikliğinden değil; sosyokültürel faktörler, sağlık sistemine duyulan güven ve medya ile sosyal medya üzerinden yayılan yanlış bilgiler gibi birçok etkenden kaynaklanabilmektedir. Aşıların yan etkileri, içeriği ve otizm ile ilişkilendirildiğine dair iddialar en sık dile getirilen kaygılar arasında yer almaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, yeni doğum yapmış annelerde aşı karşıtlığı ve aşı tereddüdü düzeyini değerlendirmek ve annelerin çocukluk çağı aşılarına yönelik tutumlarını etkileyen faktörleri belirlemektir.

Yöntem: Bu araştırma kesitsel ve gözlemsel bir anket çalışması olarak planlanmıştır. Çalışmaya Şubat–Mart 2026 tarihleri arasında İstanbul Aydın Üniversitesi Medical Park Florya Hastanesi’nde doğum yapmış, 18–58 yaş aralığında olan ve çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden en az 50 anne dahil edilecektir. Katılımcılara sosyodemografik özellikler ile aşıya yönelik bilgi, tutum ve kaygıları değerlendiren 22 sorudan oluşan yapılandırılmış bir anket uygulanacaktır. Elde edilen veriler uygun istatistiksel yöntemler kullanılarak analiz edilecektir.

Bulgular: Bu çalışmanın, yeni doğum yapmış annelerde aşı tereddüdünün yaygınlığını ortaya koyması ve aşı kararlarını etkileyen başlıca faktörleri belirlemesi beklenmektedir. Bu faktörler arasında eğitim düzeyi, bilgi kaynakları, sağlık çalışanlarına duyulan güven ve sosyal medyanın etkisi yer alabilir.

Sonuç: Çalışmadan elde edilecek bulguların, annelerin aşıya yönelik tutumlarını daha iyi anlamaya katkı sağlaması ve aşı kabulünü artırmaya yönelik eğitim programlarının geliştirilmesine yardımcı olması beklenmektedir. Ayrıca sağlık çalışanları ile anneler arasındaki iletişimin güçlendirilmesine ve koruyucu sağlık hizmetlerinin desteklenmesine katkı sağlayabilir.

Evaluation of Vaccine Hesitancy Among Postpartum Mothers

Abstract

Background: Vaccination is one of the most effective and cost-efficient public health interventions for protecting maternal and infant health. However, vaccine hesitancy and vaccine opposition have increased worldwide in recent years. Mothers who have recently given birth play a crucial role in vaccination decisions for their newborns. Vaccine hesitancy is not only related to a lack of knowledge but also influenced by sociocultural factors, trust in the healthcare system, and misinformation spread through media and social networks. Concerns about vaccine side effects, vaccine contents, and alleged associations with conditions such as autism are among the most frequently reported reasons for vaccine hesitancy.

Objective: The aim of this study is to evaluate the level of vaccine hesitancy among mothers who have recently given birth and to determine the factors influencing their attitudes toward childhood vaccination.

Methods: This study is designed as a cross-sectional observational survey. The study population will include at least 50 mothers aged 18–58 who gave birth at İstanbul Aydın University Medical Park Florya Hospital between February and March 2026 and voluntarily agreed to participate. A structured questionnaire consisting of 22 questions will be administered to participants. The questionnaire will assess sociodemographic characteristics as well as knowledge, attitudes, and concerns regarding vaccination. The collected data will be analyzed using appropriate statistical methods.

Results: The study is expected to identify the prevalence of vaccine hesitancy among newly delivered mothers and determine the main factors influencing their vaccination decisions, including education level, information sources, trust in healthcare professionals, and the impact of social media.

Conclusion: The findings of this study are expected to contribute to a better understanding of mothers' attitudes toward vaccination. The results may help develop targeted educational programs, strengthen communication between healthcare professionals and mothers, and support public health strategies aimed at increasing vaccination acceptance.

S45 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Üniversite Öğrencilerinin Cilt Bakım Ürünleri ve Toksikolojik Etkileri Hakkındaki Farkındalık Düzeyi

Busenaz Doğan, Berdıl Dinç, Emine Ergin, Aylin Kıybar, Gülsün Çiçek, Rayan Kayari

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 4. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Hülya Gül; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel bilgi: Uzun yıllardan beri, özellikle genç nüfus arasında sosyal medyanın etkisi ve gerçekçi olmayan güzellik standartlarının yayılmasıyla kozmetik ve kişisel bakım ürünlerinin popülaritesi hızla arttı. Görünümü ve özgüveni artırmayı vaat eden bu ürünler, toplumun ayrılmaz bir parçası haline geldi. Bunun yanı sıra, kimyasal bazlı kozmetik ürünleri kullananlar, doğal alternatifleri tercih edenlere göre önemli ölçüde daha yüksek risklere maruz kaldığı bilinmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin günlük hayatta kullandıkları cilt bakım ürünlerinin içeriklerinde yer alan kimyasal maddelere ve bu maddelerin olası toksikolojik risklerine yönelik farkındalık düzeylerini belirlemektir.

Yöntem: Araştırma, 2025 yılı mayıs ayı içerisinde Türkiye’de çeşitli üniversitelerin farklı fakültelerinde öğrenim gören öğrenciler üzerinde yürütülmüştür. Çalışmaya toplam 310 öğrenci (231 kadın, 79 erkek) katılmıştır. Katılımcılar, rastgele örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan ve 28 sorudan oluşan anket formu aracılığıyla toplanmıştır. Anket formunda, katılımcıların demografik bilgileri, cilt bakım ürünleri kullanım alışkanlıkları, içerik bilgisi, toksik maddeler hakkındaki farkındalık düzeyleri ve bilgi kaynakları sorgulanmıştır. Veriler, frekans ve yüzdelik dağılımlar ile değerlendirilmiş, anlamlılık testleri yapılmamıştır.

Bulgular: Katılımcıların %74,5’i kadın, %25,5’i erkektir. Fakülte/bölüm dağılımında en yüksek katılım Fen-Edebiyat Fakültesi öğrencilerinden gelmiştir. Katılımcıların %61,3’ü toksik maddelerin insan sağlığına zararları konusunda bilgi sahibi olduğunu belirtmiştir. %92,3’ü cilt bakım ürünlerinin aşırı kullanımının cilt problemlerini artırabileceğini düşünmektedir. %80,9’u okullarında toksik maddeler ile ilgili verilen eğitimin yetersiz olduğunu ifade etmiştir. Cilt bakım ürünlerinin içeriğini düzenli olarak okuyanların oranı %40,6’dır. Güneş kremi seçiminde en sık dikkate alınan faktörler SPF, içerik ve marka olmuştur. En çok kullanılan cilt bakım ürünleri arasında yüz temizleyici, nemlendirici ve güneş kremi yer almaktadır. Katılımcıların %72,6’sı cilt bakım ürünlerinde ‘organik’ veya ‘doğal’ etiketlerine dikkat ettiğini, %42,6’sı ise sosyal medyadan bilgi aldığını belirtmiştir.

Sonuç: Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin cilt bakım ürünleri ve toksikolojik etkiler konusundaki farkındalık düzeylerini ortaya koyarak bilim dünyasına önemli bir veri sunmaktadır. Elde edilen sonuçlar, genç bireylerin kozmetik ürün seçiminde bilinçli tercihler yapabilmesi için hem formal eğitimlerde hem de medya yoluyla bilgilendirici çalışmalar yapılması gerektiğini göstermektedir. Gelecekte bu tür araştırmaların daha geniş örneklemlerle ve farklı yaş gruplarında tekrarlanması, toplum genelinde farkındalık düzeyinin artırılmasına katkı sağlayacaktır.

Awareness Level of University Students Regarding Skincare Products and Their Toxicological Effects

Özet

Background: For many years, the popularity of cosmetics and personal care products has rapidly increased, particularly among young people, due to the influence of social media and the spread of unrealistic beauty standards. These products, promising to enhance appearance and self-confidence, have become an integral part of society. However, it is known that those who use chemical-based cosmetic products are exposed to significantly higher risks compared to those who prefer natural alternatives.

Objective: The objective of this study is to determine the awareness levels of university students regarding the chemical substances present in the skincare products they use in daily life and their potential toxicological risks.

Methods: The research was conducted in May 2025 on students studying in different faculties of various universities in Turkey. A total of 310 students (231 females, 79 males) participated in the study. The participants were selected using the random sampling method. Data were collected via a questionnaire form consisting of 28 questions prepared by the researchers. In the questionnaire form, participants' demographic information, skincare product usage habits, ingredient knowledge, awareness levels about toxic substances, and information sources were questioned. The data were evaluated with frequency and percentage distributions; significance tests were not performed.

Results: Of the participants, 74.5% are female and 25.5% are male. Regarding faculty/department distribution, the highest participation came from the Faculty of Arts and Sciences students. 61.3% of the participants stated that they had knowledge about the harms of toxic substances to human health. 92.3% think that the excessive use of skincare products can increase skin problems. 80.9% expressed that the education given in their schools regarding toxic substances is insufficient. The rate of those who regularly read the ingredients of skincare products is 40.6%. The most frequently considered factors in choosing sunscreen were SPF, ingredients, and brand. The most used skincare products include facial cleansers, moisturizers, and sunscreens. Furthermore, 72.6% of the participants stated that they pay attention to 'organic' or 'natural' labels on skincare products, and 42.6% stated that they get information from social media.

Conclusion: This research provides important data to the scientific world by revealing the awareness levels of university students regarding skincare products and their toxicological effects. The results obtained show that informative activities should be carried out both in formal education and through the media to enable young individuals to make conscious choices in cosmetic product selection. Repeating such studies in the future with larger samples and in different age groups will contribute to increasing the level of awareness across society.

S46 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

19-25 Yaş Arası Üniversite Öğrencilerinin Ağrı Kesici İlaç Kullanımı ve Bilinç Düzeyi Anket Çalışması

Piruze Kader Aksaç¹, Sevilay Kılıç¹, Meryem Şaylı², Aram Hassanpour Estahbanati¹, Bilge Asmatülü¹

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 4². ve 5¹. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye
Danışman: Dr. Öğt. Üyesi Ceyda Funda Özdoğan; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel bilgi: Ağrı, bir hastalık belirtisi olarak ortaya çıkmaktadır. Ağrı ortaya çıktığında, bir hekime başvurulur ve ağrının nedeni araştırılır. Hekim, ağrının kontrolü için kişinin klinik durumuna uygun olan ilacın kullanımını önerebilir. Hekimin kontrolü dışında bilinçsizce kullanılan ağrı kesiciler, ağrıyı baskılayarak hastalık tanısının atlanmasına neden olabilir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 19–25 yaş arası üniversite öğrencilerinin analjezik (ağrı kesici) ilaç kullanım alışkanlıklarını, bilgi düzeylerini ve bilinçli ilaç kullanımına yönelik farkındalıklarını değerlendirmektir.

Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel nitelikteki bu çalışma, Türkiye’de farklı üniversitelerde öğrenim gören 19–25 yaş arası 190 gönüllü üniversite öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, çevrim içi ortamda uygulanan 22 soruluk yapılandırılmış anket formu aracılığıyla toplanmış ve Excel programı kullanılarak analiz edilmiştir. Anket; katılımcıların sosyodemografik özellikleri, analjezik kullanım sıklıkları, reçetesiz kullanım nedenleri, bilgi ve tutumlarını değerlendiren sorulardan oluşmaktadır.

Bulgular: Katılımcıların %71,6’sı kadın, %28,4’ü erkektir ve yaş ortalaması 22’dir. Öğrencilerin %88,4’ü reçetesiz analjezik kullandığını belirtmiştir. Reçetesiz kullanımın en sık nedenleri; daha önce aynı ilacı kullanmış olma (%53,9), sağlık sorununun önemsiz görülmesi (%24,6) ve doktora randevu bulamama (%14,0) olarak saptanmıştır. Çalışmaya katılan tıp fakültesi öğrencilerinin %57,1’i aldıkları eğitimin analjezik kullanım davranışlarını etkilediğini ifade etmiştir. Katılımcıların önemli bir kısmının ilaç prospektüsünü okumadığı ve yan etkiler ile doz aşımı konusunda yeterli bilgiye sahip olmadığı belirlenmiştir.

Sonuç: Üniversite öğrencileri arasında analjeziklerin reçetesiz ve bilinçsiz kullanım oranı yüksektir. Özellikle tıp fakültesi dışındaki öğrencilerde akılcı ilaç kullanımı konusunda bilgi ve farkındalık düzeyi yetersizdir. Bu bulgular, üniversite öğrencilerine yönelik bilinçli analjezik kullanımı, yan etkiler ve güvenli ilaç tüketimi konularında eğitim programlarının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Survey Study on Analgesic Use and Awareness Levels Among University Students Aged 19–25

Abstract

Background: Ağrı, bir hastalık belirtisi olarak ortaya çıkmaktadır. Ağrı ortaya çıktığında, bir hekime başvurulur ve ağrının nedeni araştırılır. Hekim, ağrının kontrolü için kişinin klinik durumuna uygun olan ilacın kullanımını önerebilir. Hekimin kontrolü dışında bilinçsizce kullanılan ağrı kesiciler, ağrıyı baskılayarak hastalık tanısının atlanmasına neden olabilir.

Objective: The aim of this study is to evaluate the analgesic (painkiller) use habits, knowledge levels, and awareness regarding rational drug use among university students aged 19–25.

Methods: This descriptive cross-sectional study was conducted with 190 volunteer university students aged 19–25 studying at different universities in Turkey. Data were collected through a structured 22-question online survey and analyzed using Microsoft Excel. The questionnaire included questions assessing participants' sociodemographic characteristics, frequency of analgesic use, reasons for non-prescription use, as well as their knowledge and attitudes.

Results: 71.6% were female and 28.4% were male of the patients, with a mean age of 22 years. A total of 88.4% of students reported using analgesics without a prescription. The most common reasons for non-prescription use were previous experience with the same medication (53.9%), perceiving the health problem as insignificant (24.6%), and difficulty obtaining a doctor's appointment (14.0%). Among medical faculty students, 57.1% stated that their medical education influenced their analgesic use behavior. It was also determined that a significant proportion of participants did not read medication leaflets and lacked sufficient knowledge about side effects and overdose.

Conclusion: The rate of non-prescription and irrational use of analgesics among university students is high. Especially among students outside the faculty of medicine, knowledge and awareness regarding rational drug use are insufficient. These findings highlight the need for educational programs aimed at raising awareness about conscious analgesic use, side effects, and safe medication consumption among university students.

S47 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Halkın Alkol Tüketimi ve Karaciğer Hastalıkları Arasındaki İlişki Farkındalığı

Ceren Saydam, Cemre Erdoğan, Yiğit Berkay Çalışkan, Mustafa Ege Çalışkan, Diana Badeer

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Metin Kapan; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Alkol tüketimi, dünyada önemli bir halk sağlığı sorunu olup özellikle karaciğer hastalıklarıyla yakından ilişkilidir. Alkolün karaciğer üzerindeki zararlı etkileri bilinmesine rağmen, toplumda bu etkilerin kapsamı ve özellikle alkol–kanser ilişkisine dair farkındalık düzeyi değişkenlik göstermektedir. Bu nedenle toplumun alkol tüketimi ve karaciğer hastalıkları arasındaki ilişki konusundaki bilgi ve farkındalığının değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

Amaç: Araştırmanın amacı, halkın alkol tüketim alışkanlıklarını incelemek ve alkol tüketimi ile karaciğer hastalıkları arasındaki ilişkiye yönelik farkındalık düzeyini değerlendirmektir. Ayrıca eğitim düzeyinin, alkolün karaciğer hasarı ve kanserle ilişkisi konusundaki bilgi düzeyi üzerindeki etkisini araştırmak hedeflenmiştir.

Yöntem: Çalışma, farklı demografik özelliklere sahip bireylerin katılımıyla yürütülen tanımlayıcı bir anket çalışmasıdır ve 400 katılımcıya ulaştırılmıştır. Katılımcılara; demografik bilgiler, alkol tüketim alışkanlıkları, alkolün karaciğer üzerindeki etkilerine dair bilgi düzeyi, sağlık eğitimi alma durumu ve alkolün fiziksel ve psikolojik etkilerine yönelik görüşleri içeren sorular yöneltilmiştir. Elde edilen veriler yüzdelerle dağılımlar üzerinden değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların çoğunluğunu kadınlar (%52,8) ve 18–24 yaş grubundaki bireyler (%37) oluşturmuştur. Katılımcıların %50,5'i alkol kullanmadığını belirtirken, alkol kullananlar arasında en yaygın tüketim nedeni sosyal ortam (%13) ve eğlence (%33,5) olarak saptanmıştır. Katılımcıların %88,8'i alkolün karaciğerde hasara yol açtığını bilmekte olup, en çok bilinen alkolle ilişkili hastalık sirozdur (%81). Ancak katılımcıların önemli bir kısmı alkolün zararları hakkında herhangi bir sağlık eğitimi almadığını ifade etmiştir (%67,3). Eğitim seviyesi arttıkça alkolün kanserle ilişkisi konusundaki farkındalığın arttığı gözlenmiştir.

Sonuç: Araştırma sonuçları, toplumda alkolün karaciğer üzerindeki zararlı etkilerine dair genel bir farkındalık bulunduğunu ancak alkol–kanser ilişkisi konusunda özellikle düşük eğitim düzeyine sahip gruplarda bilgi eksikliği olduğunu göstermektedir. Bu bulgular, alkolün sağlık üzerindeki etkilerine yönelik toplum temelli eğitim programlarının artırılmasının ve özellikle kanser riskine yönelik bilgilendirmenin güçlendirilmesinin gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Awareness of the Relationship Between Public Alcohol Consumption and Liver Diseases

Abstract

Background: Alcohol consumption is a significant public health issue worldwide and is closely associated with liver diseases. Although the harmful effects of alcohol on the liver are widely recognized, public awareness of the broader health consequences—particularly its association with cancer—varies considerably. Assessing public awareness of alcohol-related liver diseases is therefore essential.

Objective: This study aimed to evaluate public alcohol consumption habits and to assess awareness of the relationship between alcohol consumption and liver diseases. Additionally, the study investigated the effect of educational level on knowledge regarding alcohol-induced liver damage and its association with cancer.

Methods: This descriptive, cross-sectional survey was conducted with 400 participants from diverse demographic backgrounds. Data were collected using a structured questionnaire covering demographic characteristics, alcohol consumption habits, knowledge of alcohol's effects on the liver, prior health education related to alcohol use, and perceptions of its physical and psychological effects. Data were analyzed using descriptive statistics and presented as percentage distributions.

Results: The majority of participants were female (52.8%) and aged 18–24 years (37%). While 50.5% of participants reported no alcohol consumption, social environment (13%) and entertainment (33.5%) were the most common reasons for alcohol use among consumers. Awareness that alcohol causes liver damage was reported by 88.8% of participants, with cirrhosis being the most commonly recognized alcohol-related disease (81%). However, 67.3% of participants stated that they had not received any health education regarding the harmful effects of alcohol. Awareness of the association between alcohol consumption and cancer increased with higher educational levels.

Conclusion: The findings indicate a generally high level of awareness regarding alcohol-related liver damage in the population. However, insufficient knowledge about the association between alcohol consumption and cancer persists, particularly among individuals with lower educational levels. These results underscore the need for enhanced community-based educational interventions focusing on the health risks of alcohol, with special emphasis on cancer-related outcomes.

S48 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

15-25 Yaş Arası Kişiler Arasında Laktoz İntoleransı ve Gluten Hassasiyetinin Birlikte Görülme Prevalansı ve Yaşam Kalitelerine Etkisi

Hanife Peker, Sılanur Tür, Parizad Sirjani Miandoab, Zeynep Güler, İrem Demir, Zeynep Özsevinç, Rümeyya Melike Şahin

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Hüseyin Avni Sönmez; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Laktoz intoleransının ve gluten hassasiyetinin toplumdaki yaygınlığına uygun yaşam standartları oluşturulamamış ve bu durum, bireylerin yaşam kalitelerini bozmuştur.

Amaç: 15-25 yaş arası genç kesimde laktoz intoleransı ve gluten hassasiyetinin beraber görülme oranını saptamak ve bu kişilerin durumunda, günlük yaşama uyum sağlayabilmeleri için gerekli olan sosyoekonomik ortamın sağlanıp sağlanmadığının incelemesidir.

Yöntem: Bu araştırma Nisan-Haziran 2025 tarihleri arasında Türkiye genelinde yapılan toplam 247 gence gizlilikleri korunacak şekilde çevrimiçi, anonim olarak 2 kısımdan ve 22 sorudan oluşan anket verilerine dayanmaktadır.

Bulgular: Katılımcıların cevapları incelendiğinde ayrı olarak baktığımızda laktoz intoleransının prevalansının yaklaşık %6,9 olarak görüldüğü, gluten hassasiyetinin prevalansının ise yaklaşık %6,5 iken bu kişiler arasından %32'sinin bu iki hastalığı birlikte yaşadığı ve çoğunluğun günlük yaşam kalitelerine olan yansımaya olan cevabının olumsuz yönde olduğu görülmektedir.

Sonuç: Çalışmadaki verileri analiz ettiğimizde hem bireyin hem de toplumun laktoz intoleransı ve gluten hassasiyeti konusunda farkındalığının artması gerektiği ve bunun için gıda politikalarına geçilmesi, ekonomik ve psikolojik destek verilmesi bireyler için daha sağlıklı olacağı söylenebilmektedir.

The Prevalence of Cooccurrence of Lactose Intolerance and Gluten Sensitivity Among People Aged 15-25 and Their Impact on Quality of Life

Abstract

Background: Living standards suitable for the prevalence of lactose intolerance and gluten sensitivity in society have not been established and this situation has impaired the quality of life of individuals.

Objective: To determine the co-occurrence of lactose intolerance and gluten sensitivity in young people between the ages of 15-25 and to examine whether the socioeconomic environment necessary for them to adapt to daily life is provided in the case of these people.

Methods: This research is based on the survey data of a total of 247 young people conducted across Turkey between April and June 2025, online, anonymously, consisting of 2 parts and 22 questions, in a way that protects their privacy.

Results: When the responses of the participants are examined, it is seen that the prevalence of lactose intolerance is approximately 6.9%, while the prevalence of gluten sensitivity is approximately 6.5%, 32% of these people experience these two diseases together and the majority of them have a negative response to their reflection on their daily quality of life.

Conclusion: When we analyze the data in the study, it can be said that both the individual and the society need to increase their awareness of lactose intolerance and gluten sensitivity, and it would be healthier for individuals to switch to food policies and provide economic and psychological support.

S49 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Üniversite Öğrencilerinde HIV&AIDS Farkındalığı

Duru Yanık¹, Ceyda Karaca¹, Noa Yıkılmazpehlivan¹, Betül Dilara Ekmen²

¹İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

²Dicle Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencisi, Diyarbakır, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Hüseyin Avni Sönmez; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: HIV/AIDS, günümüzde etkin tedavi seçeneklerine rağmen toplumda bilgi eksiklikleri ve önyargılarla birlikte varlığını sürdürmektedir. Üniversite öğrencileri hem risk grubunda yer almaları hem de toplumda farkındalığın artırılmasında önemli bir rol üstlenmeleri nedeniyle bu konuda kritik bir grubu oluşturmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin HIV/AIDS konusundaki bilgi düzeylerini, farkındalıklarını ve HIV pozitif bireylere yönelik tutumlarını sayısal verilerle değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışma, 104 üniversite öğrencisinin katılımıyla çevrim içi anket yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Ankette HIV/AIDS bilgi düzeyi, HIV ve AIDS kavramlarının ayırt edilmesi, HIV'in bulaşma yollarına ilişkin bilgi düzeyi, HIV pozitif bireylere yönelik tutumlar ve farkındalık artırıcı çalışmalara ilişkin görüşler sorgulanmıştır. Veriler yüzdelik dağılımlar kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %80,8'i HIV ve AIDS'in aynı şey olmadığını bildiğini belirtmiştir. HIV pozitif bireylerin tamamen sağlıklı bir yaşam sürdürebileceğine inananların oranı %25 iken, %40,4'ü bu görüşe katılmadığını, %34,6'sı ise kararsız olduğunu ifade etmiştir. Katılımcıların %78,8'i HIV hakkında daha fazla bilgi edinmek istediğini belirtmiştir. HIV pozitif bireylerle aynı ortamda bulunmanın kendilerini rahatsız edip etmeyeceği sorusuna katılımcıların %16,3'ü "evet", %56,7'si "hayır", %26,9'u ise "kararsızım" yanıtını vermiştir. HIV'in bulaşma yolları açısından katılımcıların %93,3'ü korunmasız cinsel ilişkiyi, %83,7'si kan yoluyla bulaşı bildiğini belirtmiştir. Buna karşın tokalaşma (%1), aynı tabaktan yemek yeme (%9,6) ve öksürük/hapşırık (%7,7) gibi yanlış bulaşma yollarını doğru kabul eden katılımcıların varlığı dikkat çekmiştir. Katılımcıların %92,2'si üniversitelerde HIV/AIDS farkındalığını artırmaya yönelik kampanyalar düzenlenmesi gerektiğini ifade etmiştir.

Sonuç: Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin HIV/AIDS konusunda genel olarak bilgi sahibi olduğunu ancak HIV pozitif bireylere yönelik tutumlarda ve bulaşma yollarına ilişkin bazı yanlış inanışlarda eksiklikler bulunduğunu göstermektedir. Sayısal veriler ışığında, eğitim programları ve farkındalık artırıcı kampanyaların yaygınlaştırılması, bilgi düzeyinin artırılması ve toplumsal önyargıların azaltılması açısından önem taşımaktadır.

HIV & AIDS Awareness Among University Students

Abstract

Background: HIV/AIDS continues to exist in society today along with a lack of knowledge and prejudice, despite the availability of effective treatment options. University students constitute a critical group in this regard because they are both part of a potential risk group and play an important role in increasing awareness within society.

Objective: The aim of this study is to evaluate university students' level of knowledge about HIV/AIDS, their awareness, and their attitudes toward HIV-positive individuals using quantitative data.

Methods: The study was conducted using an online survey method with the participation of 104 university students. The survey questioned participants about their level of knowledge regarding HIV/AIDS, their ability to distinguish between the concepts of HIV and AIDS, their knowledge of HIV transmission routes, their attitudes toward HIV-positive individuals, and their opinions on awareness-raising activities. The data were analyzed using percentage distributions.

Results: 80.8% of the participants stated that they knew HIV and AIDS are not the same thing. While 25% believed that HIV-positive individuals can live a completely healthy life, 40.4% disagreed with this view and 34.6% reported being undecided. 78.8% of the participants stated that they would like to learn more about HIV. In response to the question of whether being in the same environment with HIV-positive individuals would make them uncomfortable, 16.3% answered "yes," 56.7% answered "no," and 26.9% answered "undecided." Regarding transmission routes of HIV, 93.3% of the participants identified unprotected sexual intercourse and 83.7% identified blood transmission as correct transmission routes. However, it was noteworthy that some participants incorrectly believed that HIV could be transmitted through handshaking (1%), eating from the same plate (9.6%), and coughing/sneezing (7.7%). 92.2% of the participants stated that campaigns should be organized at universities to increase HIV/AIDS awareness.

Conclusion: This study shows that university students generally have knowledge about HIV/AIDS; however, there are still gaps in attitudes toward HIV-positive individuals and some misconceptions regarding transmission routes. In light of the quantitative data, expanding educational programs and awareness-raising campaigns is important for increasing knowledge levels and reducing social prejudice.

S50 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

65 Yaş Üzeri Hastalarda Semaglutidin Etkileri

Yaren Çiçek, Padideh Amani, Hayri Hakan Uzun, Yurdagül Uzunparmak, Zeynel Abidin Oktay

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 4. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Mahir Cengiz; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Tip 2 diabetes mellitus ve obezite prevalansı yaşlanmayla birlikte önemli ölçüde artmakta olup, yaşlı bireylerde kardiyovasküler morbidite ve mortalitenin başlıca nedenleri arasında yer almaktadır. Glukagon benzeri peptid-1 (GLP-1) reseptör agonisti olan semaglutid, glisemik kontrolün sağlanması ve kilo kaybının desteklenmesi açısından etkili bir tedavi seçeneği olarak öne çıkmaktadır.

Amaç: Bu derlemenin amacı, 65 yaş ve üzeri hastalarda semaglutid tedavisinin klinik etkilerini, yararlarını ve güvenlik profilini değerlendirmektir.

Yöntem: Yaşlı popülasyonda semaglutid kullanımını inceleyen klinik çalışmalar ve güncel literatür temel alınarak derleme yapılmıştır.

Bulgular: Semaglutid; glukozu bağımlı insülin sekresyonunu artırarak, glukagon salınımını baskılayarak, mide boşalmasını geciktirerek ve tokluk hissini artırarak glisemik kontrolü iyileştirir. SUSTAIN programı başta olmak üzere klinik çalışmalar, yaşlı hastalarda HbA1c düzeylerinde ve açlık plazma glukozunda anlamlı azalma ile birlikte belirgin kilo kaybı sağlandığını göstermiştir. Ayrıca semaglutid, metabolik parametrelerde iyileşme ve yüksek riskli bireylerde majör advers kardiyovasküler olayların azalması ile ilişkilendirilmiştir. Güvenlilik: En sık bildirilen yan etkiler bulantı, kusma ve diyare gibi gastrointestinal semptomlardır. Bu etkiler genellikle hafif ve geçici olmakla birlikte, yaşlı bireylerde dehidratasyon ve beslenme dengesizliği riski açısından dikkatli izlem gerektirir. Nadir görülen yan etkiler arasında pankreatit ve safra kesesi hastalıkları yer almaktadır.

Sonuç: Semaglutid, tip 2 diyabet ve obezitesi olan yaşlı hastalarda etkili ve görece güvenli bir tedavi seçeneğidir. Glisemik kontrolü iyileştirir, kilo kaybını destekler ve kardiyovasküler riski azaltabilir. Ancak geriatric hastalarda komorbiditeler, kırılabilirlik ve polifarmasi göz önünde bulundurularak bireyselleştirilmiş tedavi yaklaşımları benimsenmelidir.

Effects of Semaglutide in Patients Over 65 Years of Age

Abstract

Background: The prevalence of type 2 diabetes mellitus and obesity increases significantly with aging and represents a major cause of cardiovascular morbidity and mortality in older adults. Semaglutide, a glucagon-like peptide-1 (GLP-1) receptor agonist, has emerged as an effective therapeutic option for improving glycemic control and promoting weight loss.

Objective: This review aims to evaluate the clinical effects, benefits, and safety profile of semaglutide therapy in patients aged 65 years and older.

Methods: A literature-based review was conducted focusing on clinical trials and recent studies evaluating semaglutide use in elderly populations.

Results: Semaglutide improves glycemic control by stimulating glucose-dependent insulin secretion, suppressing glucagon release, delaying gastric emptying, and increasing satiety. Clinical trials, including the SUSTAIN program, have demonstrated significant reductions in HbA1c levels and fasting plasma glucose, along with meaningful weight loss in elderly patients. Additionally, semaglutide has been associated with improved metabolic parameters and reduced risk of major adverse cardiovascular events in high-risk individuals. **Safety:** The most commonly reported adverse effects are gastrointestinal symptoms such as nausea, vomiting, and diarrhea. Although generally mild and transient, these effects require careful monitoring in older adults due to the risk of dehydration and nutritional imbalance. Rare adverse events include pancreatitis and gallbladder disease.

Conclusion: Semaglutide is an effective and relatively safe treatment option for elderly patients with type 2 diabetes and obesity. It improves glycemic control, promotes weight loss, and may reduce cardiovascular risk. However, individualized treatment strategies considering comorbidities, frailty, and polypharmacy are essential in geriatric populations.

S51 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Diamin Oksidaz (DAO) Enziminin Klinik Önemi: Histamin İntoleransı Konusunda Literatür İncelemesine Dayalı Bir Farkındalık Çalışması

Esmâ Acar, Nehir Özkeleş, İrem Naz Sezen, Beril Kaya, Ezo Naz Okumuşer, Hanieh Berdipour

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Bahadır Ercan; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Bu çalışma, diyetle alınan histaminin metabolizmasından sorumlu temel enzim olan Diamin Oksidazın (DAO) klinik önemini ve histamin intoleransı konusundaki farkındalığı literatür incelemesi üzerinden ele almaktadır. Başlıca intestinal mukozada bulunan DAO enziminin aktivitesindeki azalma, histaminin sistemik dolaşıma geçişini artırarak; karın ağrısı, şişkinlik, diyare gibi gastrointestinal; baş ağrısı ve flushing gibi nörolojik ve dermatolojik semptomlara yol açabilmektedir. Klinik pratikte bu belirtiler sıklıkla irritabl bağırsak sendromu veya gıda alerjileri ile karıştırılmakta, bu durum DAO yetersizliğinin göz ardı edilmesine neden olmaktadır. Güncel bilimsel yayınlar, düşük DAO aktivitesi ile multisistemik yakınmalar arasındaki ilişkiyi doğrulamakta ve histamin içeriği yüksek besinlerin semptomları tetiklediğini, diyet düzenlemelerinin ise iyileşme sağladığını göstermektedir. Sonuç olarak bu inceleme, açıklanamayan semptomları olan hastalarda histamin intoleransının ayırıcı tanıda göz önünde bulundurulması gerektiğini vurgulamaktadır.

Clinical Significance of Diamine Oxidase (DAO) Enzyme: An Awareness Study Based on Literature Review on Histamine Intolerance

Abstract

This review explores the clinical significance of Diamine Oxidase (DAO), the primary enzyme responsible for metabolizing dietary histamine, and aims to raise awareness about histamine intolerance through a comprehensive literature review. A deficiency in DAO activity, primarily located in the intestinal mucosa, allows histamine to enter systemic circulation, leading to gastrointestinal, dermatological, and neurological symptoms such as abdominal pain, bloating, diarrhea, headaches, flushing, and palpitations. In clinical practice, these symptoms are often misdiagnosed as irritable bowel syndrome or food allergies, leading to the oversight of DAO deficiency. Current scientific research highlights the correlation between low DAO activity and multisystemic complaints, noting that high-histamine foods trigger symptoms while dietary adjustments contribute to clinical improvement. Consequently, this study emphasizes the importance of considering histamine intolerance in the differential diagnosis of patients with unexplained multisystemic symptoms.

S52 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Organ ve Kadavra Bağışının Toplumsal Farkındalığı Hakkında bir Anket Çalışması

Ece Melis Erez¹, Zeynep Ağca², Elif Akyüz³, Simge Çimen³, Nida Emek³

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2³, 3¹ ve 4². Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye
Danışman: Prof. Dr. Mehmet Yıldırım; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Organ ve kadavra bağışı hem tedavi edici tıp hem de tıp eğitimi için kritik öneme sahiptir. Türkiye ve dünya genelinde bu konulara dair bilgi eksikliği, ön yargılar ve tereddütler bağış oranlarını olumsuz etkilemektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, toplumun organ ve kadavra bağışına yönelik yaklaşımını, bilgi düzeyini, mevcut ön yargıları ve bu süreci etkileyen faktörleri değerlendirmeyi ve çözüm önerileri sunmayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Yapılandırılmış bir anket kullanarak 312 katılımcının katıldığı bir “Çevrim İçi Anket” çalışmasıyla gerçekleştirilmiştir. Katılımcılardan demografik bilgi toplanmamış, doğrudan konuya ilişkin algı, bilgi düzeyi, tutum ve görüşleri değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %96’sının organ bağışının hayat kurtaracağına inanmasına rağmen, sadece %47,8’i bağış yapmayı düşünmektedir. Kadavra bağışı konusunda katılımcıların %33,3’ü onayı verirken %38,1’i reddetmektedir. Bağışı engelleyen en temel faktör (%42) bilgi eksikliği olmuştur. Dini inançların bağışa engel teşkil etme oranı beklenenden düşük (23,4) çıkmıştır. Katılımcıların %80,1’i konuyla ilgili daha önce hiç eğitim almamıştır. Bu da bilgi eksikliğinin sadece bireysel değil aynı zamanda sistematik bir problem olduğunu düşündürmektedir. Katılımcıların büyük bir çoğunluğu (%93,3) organ ve kadavra bağışı hakkında farkındalık kampanyalarının artırılması gerektiğini belirtmiştir. Bu veriler toplumsal potansiyelin yüksek olduğunu fakat bu potansiyelin harekete geçirilemediğini göstermektedir.

Sonuç: Toplumda organ bağışına teorik destek yüksek olsa da bilgi eksikliği ve sistematik eğitim yetersizliği nedeniyle bu durum pratiğe yansımamaktadır. Bilinç düzeyini artırmak için okullardan başlayarak interaktif eğitimlerin verilmesi, dini liderlerin ve medyanın sürece dahil edilmesi, toplumsal farkındalığı artırmak adına kritik öneme sahiptir.

A Survey Study on Public Awareness of Organ and Cadaver Donation

Abstract

Background: Organ and cadaver donation are critically important for both therapeutic medicine and medical education. In Türkiye and worldwide, lack of knowledge, prejudices, and hesitations regarding these issues negatively affect donation rates.

Objective: The aim of this study is to evaluate society's approach to organ and cadaver donation, the level of knowledge, existing prejudices, and the factors influencing this process, and to propose possible solutions.

Methods: This study was conducted through an online survey including 312 participants using a structured questionnaire. No demographic information was collected from the participants; instead, their perceptions, knowledge levels, attitudes, and opinions regarding the topic were directly assessed.

Results: Although 96% of the participants believe that organ donation saves lives, only 47.8% consider donating organs. Regarding cadaver donation, 33.3% of participants expressed approval, while 38.1% rejected it. The most significant factor preventing donation was lack of knowledge (42%). The proportion of participants indicating religious beliefs as a barrier to donation was lower than expected (23.4%). Additionally, 80.1% of participants reported that they had never received any prior education on this topic, suggesting that the lack of knowledge is not only an individual issue but also a systematic problem. A large majority of participants (93.3%) stated that awareness campaigns about organ and cadaver donation should be increased. These findings indicate that while societal potential is high, it has not yet been effectively activated.

Conclusion: Although theoretical support for organ donation is high within society, this support does not translate into practice due to lack of knowledge and insufficient systematic education. Providing interactive education starting from schools and involving religious leaders and the media in the process are crucial steps to increase public awareness and improve donation rates.

S53 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

The Effect of Social Media on Body Image and Self-Esteem: A Cross-Sectional Survey-Based Study

Aisha Bareen, Edanur Aysel, Hatoon Bajaber, Jamila Muhammad, Kalsoum Rafiq

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 4th Year Students, Istanbul, Türkiye

Supervisor: Prof. Dr. Hülya Gül; Istanbul Aydın University, School of Medicine, Department of Public Health, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: Social media has grown in the last few years, and this growth has significantly changed the manner in which people interact and the way they look at themselves. The increasing use of social media has established the conditions based on appearance, social comparison, and user-generated idealised images. This has triggered the growing interest of the social media use which can have such psychological effects as self-esteem and body image. The current study presents and clarifies how social media can influence selfesteem and body image.

Objective: This study aimed to examine the relationship between social media use, body image perception, and self-esteem, with particular emphasis on exposure to idealized body-related content.

Methods: A cross-sectional survey-based study was conducted with 109 participants aged 18 years and older. Data were collected via an anonymous online questionnaire including demographic characteristics, social media usage patterns, and 15 Likert-scale items assessing body image satisfaction, self-esteem, and appearance-based social comparison. Statistical analyses included descriptive statistics, Pearson correlation analysis, and independent sample t-tests.

Results: Higher social media usage was moderately associated with lower self-esteem ($r = -0.45$, $p < 0.01$). Participants who followed fitness and beauty influencers reported significantly greater body dissatisfaction ($p < 0.05$). Female participants demonstrated higher body dissatisfaction and social comparison scores than male participants ($p < 0.01$). Appearance-based social comparison scores were high across the sample (mean = 3.7), and Instagram was the most frequently used platform, with daily usage predominantly ranging from 2 to 8 hours.

Conclusion: Frequent exposure to idealized body images on social media is associated with increased body dissatisfaction and reduced self-esteem, particularly among young women. These findings underscore the importance of media literacy and body-positive approaches to mitigate the psychological impact of social media use.

Sosyal Medyanın Beden İmajı ve Özsaygı Üzerindeki Etkisi: Kesitsel ve Anket Tabanlı Bir Çalışma

Özet

Genel Bilgi: Sosyal medya son birkaç yılda büyük bir büyüme gösterdi ve bu büyüme, insanların etkileşim biçimlerini ve kendilerine bakış açılarını önemli ölçüde değiştirdi. Sosyal medyanın artan kullanımı, görünüm, sosyal karşılaştırma ve kullanıcı tarafından oluşturulan idealize edilmiş imgelere dayalı koşulları oluşturdu. Bu durum, öz saygı ve beden imajı gibi psikolojik etkileri olabilen sosyal medya kullanımına olan ilgiyi artırdı. Bu çalışma, sosyal medyanın öz saygı ve beden imajını nasıl etkileyebileceğini sunmakta ve açıklamaktadır.

Amaç: Bu çalışma, sosyal medya kullanımı, beden imajı algısı ve özsaygı arasındaki ilişkiyi incelemeyi ve özellikle idealize edilmiş beden içeriklerine maruz kalmanın etkisini değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Yöntem: Kesitsel ve anket temelli bu çalışmaya 18 yaş ve üzeri toplam 109 katılımcı dahil edilmiştir. Veriler; demografik özellikler, sosyal medya kullanım alışkanlıkları ve beden imajı memnuniyeti, özsaygı ve görünüme dayalı sosyal karşılaştırmayı değerlendiren 15 maddelik Likert ölçekli soruları içeren anonim bir çevrim içi anket aracılığıyla toplanmıştır. İstatistiksel analizlerde tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon analizi ve bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır.

Bulgular: Daha yüksek sosyal medya kullanımının daha düşük özsaygı ile orta düzeyde ilişkili olduğu bulunmuştur ($r = -0,45$, $p < 0,01$). Fitness ve güzellik içerikleri üreten influencer'ları takip eden katılımcılar, anlamlı derecede daha yüksek beden memnuniyetsizliği bildirmiştir ($p < 0,05$). Kadın katılımcılar erkek katılımcılara kıyasla daha yüksek beden memnuniyetsizliği ve sosyal karşılaştırma puanlarına sahip bulunmuştur ($p < 0,01$). Görünüme dayalı sosyal karşılaştırma puanları örneklem genelinde yüksek olup (ortalama = 3,7), en sık kullanılan platformun Instagram olduğu ve günlük kullanım süresinin çoğunlukla 2–8 saat arasında değiştiği belirlenmiştir.

Sonuç: Sosyal medyada idealize edilmiş beden görüntülerine sık maruz kalma, özellikle genç kadınlarda artmış beden memnuniyetsizliği ve azalmış özsaygı ile ilişkilidir. Bu bulgular, sosyal medya kullanımının psikolojik etkilerini azaltmak için medya okuryazarlığı ve beden-olumlayıcı yaklaşımların önemini vurgulamaktadır.

S54 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Hemodynamic and Neurohormonal Mechanisms of Renal Dysfunction in Atrial Fibrillation Among Patients with Chronic Heart Failure

Ashkan Sadeghbayan, Roxana Nakhaei

RUDN University, Institute of Medicine, 5th Year Students, Moscow, Russia

Supervisor: Assoc. Prof. Elena Valerievna Kaverina; RUDN University, Institute of Medicine, Department of Public Health, Moscow, Russia

Abstract

Background: Atrial fibrillation (AF) commonly coexists with chronic heart failure (CHF). AF-related loss of effective atrial contraction and irregular ventricular rhythm produce hemodynamic derangements; together with RAAS and sympathetic activation, these mechanisms may exacerbate renal dysfunction.

Objective: To evaluate the impact of AF on renal function and the related hemodynamic and neurohormonal pathways in CHF patients.

Methods: Forty stable NYHA II–III CHF patients were enrolled: 20 with chronic AF and 20 in sinus rhythm. Demographics and hemodynamic parameters were recorded. Renal function was assessed by serum creatinine and eGFR; AKI was defined according to KDIGO criteria. Neurohormonal status was measured by plasma renin activity and aldosterone. Group comparisons and multivariable adjustments for major confounders (age, baseline eGFR, diabetes, HF phenotype, and RAAS-inhibitor use) were performed.

Results: Patients with AF had lower mean eGFR and higher serum creatinine and exhibited higher renin and aldosterone levels; AKI episodes were more frequent in the AF group. These associations persisted after adjustment but should be interpreted cautiously given sample size and observational design.

Conclusion: In CHF patients, coexistent AF is associated with worse renal metrics and heightened neurohormonal activation, consistent with combined hemodynamic (loss of atrial contribution, irregular ventricular response) and neurohormonal (RAAS/SNS) mechanisms. Larger, phenotype-stratified prospective studies and randomized trials with kidney-centric endpoints are warranted.

Atriyal Fibrilasyonda Kronik Kalp Yetersizliği Hastalarında Renal Disfonksiyonun Hemodinamik ve Nörohormonal Mekanizmaları

Özet

Genel bilgi: Atriyal fibrilasyon (AF) sıkça kronik kalp yetersizliği (KKY) ile birlikte; AF'ye bağlı atriyal kontraksiyon kaybı ve ritim düzensizliği hemodinamik bozukluklar yaratır ve RAAS/sempatik sistem aktivasyonu ile birlikte renal fonksiyonun bozulmasına katkıda bulunur.

Amaç: AF'nin KKY'li hastalarda renal fonksiyon üzerindeki etkilerini ve bu etkiyi sağlayan hemodinamik ve nörohormonal yolları değerlendirmek.

Yöntem: Çalışmaya NYHA II–III KKY tanılı 40 hasta alındı; 20'si kronik AF, 20'si sinüs ritminde. Demografi, kalp hızı, kan basıncı kaydedildi. Renal fonksiyon serum kreatinin ve eGFR ile değerlendirildi; AKI tanımı KDIGO kriterlerine göre belirlendi. Nörohormonal durum plazma renin aktivitesi ve aldosteron düzeyleri ile ölçüldü. İstatistiksel analizde grup karşılaştırmaları ve multivaryant düzeltme kullanıldı.

Bulgular: AF grubunda eGFR daha düşüktü ve kreatinin daha yüksekti; AF hastalarında plazma renin aktivitesi ve aldosteron seviyeleri daha yüksekti. AKI insidansı AF grubunda daha yüksek bulundu. Ancak örneklem büyüklüğü ve potansiyel konfounderlar nedeniyle bulgular ilişkisi düşündürmekle birlikte nedensellik iddiası için sınırlıdır.

Sonuç: AF, KKY'li hastalarda renal bozulmayla ilişkilidir; mekanizmalar hemodinamik yetersizlik (atriyal katkı kaybı, düzensiz ventriküler yanıt) ve nörohormonal (RAAS/sempatik) aktivasyondur. Daha büyük, fenotip-stratifiye çalışmalar ve böbrek-odaklı klinik sonuçları içeren randomize denemeler gereklidir.

S55 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

The Impact of Biological Clock Disruption on Sleep, Productivity, and Well-Being Among Students

Jana Asaad, Jenan Aljumaah, Muna Abdu, Raafa Mohammed

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 3rd Year Students, Istanbul, Türkiye
Supervisor: Assist. Prof. Dr. Arta Armani, Istanbul Aydın University, School of Medicine,
Department of Medical Biyology, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: The circadian rhythm regulates sleep, metabolism, hormonal balance, and cognitive performance. However, modern student lifestyles often conflict with this natural system due to late-night studying, excessive screen exposure, stress, and caffeine consumption.

Objective: This study aimed to evaluate how biological clock disruption affects sleep patterns, academic productivity, and overall well-being among university students.

Methods: A cross-sectional online survey was conducted among more than 100 students aged 17–25 years. The questionnaire collected data on sleep timing and duration, caffeine consumption, stress levels, mood changes, digestive symptoms, and perceived academic performance.

Results: Most students reported late bedtimes (12:00–2:00 AM) and short sleep durations (5–6 hours per night). Irregular sleep patterns were associated with reduced concentration, mood instability, digestive discomfort, and decreased productivity. High caffeine intake and exam-related stress were also commonly reported. Many students indicated that their peak productivity occurred in the afternoon or evening rather than in the morning.

Conclusion: Circadian rhythm disruption appears to be common among university students and may negatively affect academic performance and overall well-being. Promoting sleep hygiene and encouraging alignment with natural circadian rhythms may help improve student productivity and health.

Biyolojik Saat Bozulmasının Öğrencilerde Uyku, Verimlilik ve İyi Hali Üzerine Etkisi

Özet

Genel Bilgi: Sirkadiyen ritim; uyku, metabolizma, hormonal denge ve bilişsel performansı düzenler. Ancak modern öğrenci yaşam tarzı, gece geç saatlere kadar ders çalışma, aşırı ekran maruziyeti, stres ve kafein tüketimi nedeniyle sıklıkla bu doğal sistemle çatışmaktadır.

Amaç: Bu çalışma, biyolojik saat bozulmasının üniversite öğrencilerinde uyku düzeni, akademik verimlilik ve genel iyi oluş üzerindeki etkilerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: 17–25 yaş aralığındaki 100’den fazla öğrenci arasında kesitsel bir çevrim içi anket çalışması gerçekleştirilmiştir. Anket kapsamında uyku zamanı ve süresi, kafein tüketimi, stres düzeyi, duygu durum değişiklikleri, sindirim sistemi semptomları ve algılanan akademik performans ile ilgili veriler toplanmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin çoğu geç saatlerde (00:00–02:00) uyuduklarını ve kısa uyku sürelerine (gece başına 5–6 saat) sahip olduklarını bildirmiştir. Düzensiz uyku düzeninin azalmış konsantrasyon, duygu durum dalgalanmaları, sindirim rahatsızlıkları ve verimlilikte düşüş ile ilişkili olduğu görülmüştür. Ayrıca yüksek kafein tüketimi ve sınavla ilişkili stresin yaygın olduğu bildirilmiştir. Birçok öğrenci en yüksek verimliliklerinin sabah saatlerinden ziyade öğleden sonra veya akşam saatlerinde gerçekleştiğini ifade etmiştir.

Sonuç: Sirkadiyen ritim bozukluğunun üniversite öğrencileri arasında yaygın olduğu ve akademik performans ile genel iyi oluş üzerinde olumsuz etkiler yaratabileceği görülmektedir. Uyku hijyeninin teşvik edilmesi ve doğal sirkadiyen ritimlerle uyumun desteklenmesi, öğrencilerin verimliliğini ve sağlığını iyileştirmeye yardımcı olabilir.

S56 (*İngilizce olarak sunulmuştur/Presented in English*)

Knowledge and Opinions of Medical Faculty Students, Physicians and Adult Individuals Regarding HPV Infection and Vaccination

Janah Guzel, Arezo Safi, Zeynep Keser, Ruqayah Nayyaf Sabah Al

Istanbul Aydın University, School of Medicine, 2nd Year Students, Istanbul, Türkiye
Supervisor: Prof. Dr. Turan Onur Bayazıt, Istanbul Aydın University, School of Medicine,
Department of Physiology, Istanbul, Türkiye

Abstract

Background: Human Papilloma Virus (HPV) infection is a significant public health concern in many countries, being widely prevalent and the main risk factor for cervical cancer.

Objective: This study aims to evaluate the knowledge, attitude and opinions regarding Human Papillomavirus or HPV infection and HPV vaccination among medical faculty students, physicians, and adult individuals.

Methods: The data was gathered using a bilingual questionnaire.

Results: Among respondents HPV vaccine uptake came out to be low, despite generally having positive attitudes towards vaccination. A notable proportion of participants were found out to be “uncertain” or held heavy misconceptions about the vaccine’s ability. Overall, awareness of HPV and its association with cervical cancer came out relatively high across participants, particularly among medical students and physicians.

Conclusion: While general awareness of HPV and its oncogenic potential is satisfactory, important deficiencies remain regarding detailed vaccine knowledge and personal vaccination behavior.

Tıp Fakültesi Öğrencileri, Hekimler ve Yetişkin Bireylerin HPV Enfeksiyonu ve Aşısı Hakkındaki Bilgi ve Görüşleri

Özet

Genel Bilgi: İnsan Papilloma Virüsü (HPV) enfeksiyonu, birçok ülkede yaygınlığı ve rahim ağzı kanseri için ana risk faktörü olması nedeniyle önemli bir halk sağlığı sorunudur.

Amaç: Bu çalışma, tıp fakültesi öğrencileri, hekimler ve yetişkin bireyler arasında İnsan Papilloma Virüsü veya HPV enfeksiyonu ve HPV aşısı hakkındaki bilgi, tutum ve görüşleri değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Veriler, iki dilli bir anket kullanılarak toplandı.

Bulgular: Katılımcılar arasında HPV aşısı yaptırma oranı düşük çıktı, ancak genel olarak aşıya karşı olumlu tutumlar sergilendi. Katılımcıların önemli bir kısmının aşının etkinliği konusunda "kararsız" olduğu veya ciddi yanlış bilgilere sahip olduğu tespit edildi. Genel olarak, HPV ve rahim ağzı kanseri ile ilişkisi hakkındaki farkındalık, özellikle tıp öğrencileri ve hekimler arasında, katılımcılar arasında nispeten yüksek çıktı.

Sonuç: HPV ve onkogenik potansiyeli hakkındaki genel farkındalık tatmin edici olsa da, ayrıntılı aşı bilgisi ve kişisel aşılama davranışı konusunda önemli eksiklikler devam etmektedir.

S57 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Menopoz Sonrası Kadınlarda Kalça ve Diz Eklem Ağrısı Yaygınlığının ve Başlangıç Yaşının İncelenmesi

Paria Pourjavanmardyjafarabad, Hasti Akbari, Helia Mahmeli, Sara Vaziri, Hasti Pabarja, Halit Ay

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Mehmet Yıldırım; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Menopoz, östrojen seviyelerinin düşmesiyle birlikte üreme sisteminin yanı sıra kadınların genel sağlığını, özellikle de iskelet-kas sistemini etkileyen biyolojik bir süreçtir. Bu dönemde kemik mineral yoğunluğundaki azalma; osteoporoz riskinin artmasına, kalça ve diz gibi hassas bölgelerde eklem ağrılarının ortaya çıkmasına neden olarak hareket kabiliyetini ve yaşam kalitesini doğrudan olumsuz etkilemektedir.

Yöntem: Bu araştırma, İstanbul'da ikamet eden gönüllü 200 kadın (40-75 yaş arası) üzerinde yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak demografik bilgileri ve eklem ağrısı durumlarını içeren yapılandırılmış bir anket formu kullanılmıştır. Ayrıca veriler istatistiksel analiz yöntemleriyle incelenmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 54,58, menopoz başlangıç yaşı ortalaması ise 49,17 olarak rapor edilmiştir. Kadınların %94,44'ünün kalça ve diz ağrısından muzdarip olduğunu göstermiştir. Ortalama olarak kalça ağrısının menopozdan 2,5 yıl, diz ağrısının ise 1,7 yıl sonra başladığı tespit edilmiştir. Fiziksel ağrılar yanı sıra en yaygın şikayetler arasında yorgunluk (%51,3), sinirlilik (%40) ve uykusuzluk (%35,3) yer almaktadır. Ayrıca pilates egzersizleri, kefir tüketimi ve ayak refleksolojisi gibi ilaç dışı müdahalelerin yaşam kalitesini artırmada ve semptomları hafifletmede etkili olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Bulgular, menopoz sonrası ilk yılların kadınların iskelet sağlığı için kritik bir dönem olduğunu vurgulamaktadır. İlgili çalışmaların incelenmesi; östrojen azalması, kemik yoğunluğu kaybı, D vitamini eksikliği, hareketsiz yaşam tarzı, obezite ve psikolojik faktörlerin, bu dönemde eklem ağrılarının oluşmasında ve yaşam kalitesinin düşmesinde en önemli etkenler olduğunu göstermiştir. Bu araştırmanın sonuçlarına dayanarak; düzenli egzersiz, menopoza karşı olumlu tutum, sağlık eğitimi, takviye kullanımı ve pilates ile refleksoloji gibi bazı ilaç dışı müdahalelerin, bu süreçteki semptomların iyileştirilmesine ve yaşam kalitesinin artırılmasına yardımcı olabileceği söylenebilir.

Investigation of the Prevalence and Onset Age of Hip and Knee Joint Pain in Postmenopausal Women

Abstract

Background: Menopause is a biological process that, due to decreased estrogen levels, affects not only the reproductive system but also women's overall health, particularly the musculoskeletal system. During this period, a decrease in bone mineral density leads to an increased risk of osteoporosis and causes joint pain in sensitive areas such as the hip and knee, directly and negatively affecting mobility and quality of life.

Methods: This study was conducted on 200 volunteer women aged 40–75 residing in Istanbul. A structured questionnaire including demographic information and joint pain status was used as the data collection tool. The data were also analyzed using statistical methods.

Results: The average age of the participants was 54.58, and the mean age of menopause onset was reported as 49.17. The results showed that 94.44% of women suffered from hip and knee pain. On average, hip pain began 2.5 years after menopause, while knee pain started 1.7 years later. In addition to physical pain, the most common complaints included fatigue (51.3%), irritability (40%), and insomnia (35.3%). Furthermore, non-pharmacological interventions such as Pilates exercises, kefir consumption, and foot reflexology were found to be effective in improving quality of life and alleviating symptoms.

Conclusion: The findings emphasize that the first years after menopause are a critical period for women's skeletal health. A review of related studies indicates that decreased estrogen levels, loss of bone density, vitamin D deficiency, sedentary lifestyle, obesity, and psychological factors are among the most important contributors to joint pain and reduced quality of life during this period. Based on the results of this study, it can be concluded that regular exercise, a positive attitude toward menopause, health education, supplementation, and certain non-pharmacological interventions such as Pilates and reflexology may help improve symptoms and enhance quality of life during this process.

S58 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Antibiyotik Kullanımı ve Direnci Hakkında Toplum Bilinci

Ceren Ceylin Salkım, Ceylin Dereli, Cemresu Bostan, Rumeysa Aydıngün

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Said Nur Kalkışım; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Antibiyotikler enfeksiyon hastalıklarının tedavisinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Ancak antibiyotiklerin yanlış ve gereksiz kullanımı, antibiyotik direncinin gelişmesine neden olarak tedavi seçeneklerini kısıtlamaktadır. Toplumun antibiyotik kullanımı konusundaki bilgi ve farkındalık düzeyi, antibiyotik direncinin önlenmesinde önemli bir rol oynamaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, antibiyotiklerin doğru kullanımı ve antibiyotik direnci konusunda toplumun ne kadar bilgi sahibi olduğunu ortaya koymak ve bu konudaki farkındalığı değerlendirmektir.

Yöntem: Anket yöntemi kullanılarak 150 kişiye yakın bir topluluk arasından sonuçlar elde edilmiştir. Demografik bilgileri ve çalışma alanlarını dikkate alarak geçmişteki antibiyotik kullanımları ve antibiyotik hakkındaki görüşleri değerlendirilmiştir.

Bulgular: %58'i 18-24 yaş %28'i 45 yaş üzeri; %58'i kadın; %66'sı sağlık dışı alanında eğitim "almamış" bir toplumdan elde edilen bulgularla; %64,3 oranında kişi antibiyotik direnci hakkında bilgi sahibi olduğunu belirtti. %70 oranında kişi soğuk algınlığı veya grip durumunda antibiyotik kullanmadığını %35 oranında kişi daha önce doktor reçetesi olmadan antibiyotik kullandıklarını belirtti.

Sonuç: Toplumda büyük ölçüde antibiyotik direnci ile ilgili eski yıllara göre bilincin arttığı fakat doktor reçetesi olmadan hala kullanım yapıldığı ve bilincin istenen orana ulaşmadığı görülmüş, büyük oranın ise reçete edilen antibiyotiği kullanırken doktor tavsiyesine uygun kullanım gösterdiği belirlenmiştir.

Public Awareness on Antibiotic Use and Resistance

Abstract

Background: Antibiotics are widely used in the treatment of infectious diseases. However, the misuse and overuse of antibiotics lead to the development of antibiotic resistance, thereby limiting treatment options. The level of public knowledge and awareness regarding antibiotic use plays an important role in preventing antibiotic resistance.

Objective: The aim of this study is to determine the level of public knowledge about the proper use of antibiotics and antibiotic resistance, and to evaluate awareness on this issue.

Methods: Using a survey method, data were collected from a group of approximately 150 individuals. Participants' past antibiotic use and their opinions on antibiotics were evaluated by considering their demographic characteristics and fields of occupation.

Results: The findings were obtained from a population in which 58% were aged 18–24, 28% were over 45 years old, 58% were female, and 66% had not received education in the health field. A total of 64.3% of participants stated that they had knowledge about antibiotic resistance. Additionally, 70% reported that they did not use antibiotics in cases of common cold or flu, while 35% stated that they had previously used antibiotics without a doctor's prescription.

Conclusion: It was observed that public awareness regarding antibiotic resistance has increased compared to previous years; however, antibiotics are still being used without a prescription, and the level of awareness has not yet reached the desired level. It was also determined that a large proportion of individuals use prescribed antibiotics in accordance with doctors' recommendations.

S59 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Travma Sonrası Alt Ekstremitte Ödemi İle Başvuran Bir Hastada Graves Hastalığının Dermopatik Sunumu

Begüm Dilşat Can, Dila Öci, Çağatay Çakmak

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 4. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Esra Ergün Alış; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Graves hastalığı, tiroid uyarıcı antikorların etkisiyle hipertiroidizme yol açan otoimmün bir hastalıktır ve tirotoksikozun en sık nedenidir. Klinik olarak guatr ve oftalmopati ile sık görülürken, dermopati (pretibial miksödem) nadir bir ekstratiroidal bulgudur. Graves dermopatisi genellikle pretibial bölgede non-pitting ödem, eritem ve hiperkeratotik cilt değişiklikleri ile karakterizedir ve ileri olgularda lenfödem gelişebilir.

Amaç: Bu çalışmada, travma sonrası alt ekstremitte ödemi ile başvuran ve başlangıçta ortopedik nedenler düşünülen bir hastada, nadir bir prezentasyon olarak Graves dermopatisinin tanı sürecinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Olgu sunumu olarak planlanan bu çalışmada, 49 yaşında erkek hastanın klinik bulguları, laboratuvar sonuçları, görüntüleme yöntemleri ve tedavi süreci retrospektif olarak incelenmiştir.

Bulgular: Hasta, sol alt ekstremitte 3-4 aydır devam eden ve artan şişlik şikayetiyle başvurdu. Özgeçmişinde travmaya bağlı fibula fraktürü mevcuttu. Fizik muayenede filaryazis benzeri görünümde belirgin ödem saptandı. Laboratuvar incelemelerinde TSH düzeyi baskılı bulundu. Görüntülemelerde cilt altı ödem ve kemiklerde osteoporotik değişiklikler izlendi. Hastanın daha önce tiroid hastalığı ve oftalmopati öyküsünün olduğu öğrenildi. TRAB yüksekliği ve tiroid ultrasonografi bulguları ile Graves hastalığı tanısı konuldu. Anti-tiroid tedaviye bağlı pansitopeni gelişmesi üzerine tedavi kesildi ve tiroidektomi uygulandı. Postoperatif süreçte lenfödem tedavisi ile hastanın klinik durumu belirgin şekilde düzeldi ve hasta mobilize olarak taburcu edildi.

Sonuç: Graves hastalığı nadiren dermopati gibi atipik ekstratiroidal bulgularla prezente olabilir. Alt ekstremitte ödemi ile başvuran hastalarda yalnızca ortopedik ve lenfatik nedenler değil, tiroid fonksiyon bozuklukları da ayırıcı tanıda düşünülmelidir. Bu olgu, atipik klinik bulguların doğru tanıya ulaşmadaki önemini vurgulamaktadır.

A Dermopathic Presentation of Graves' Disease in a Patient Presenting with Post-Traumatic Lower Extremity Edema

Abstract

Background: Graves' disease is an autoimmune disorder characterized by thyroid-stimulating antibodies that lead to hyperthyroidism and is the most common cause of thyrotoxicosis. While it typically presents with goiter and ophthalmopathy, dermatopathy (pretibial myxedema) is a rare extrathyroidal manifestation. Graves dermatopathy is usually characterized by non-pitting pretibial edema, erythema, and hyperkeratotic skin changes, and may progress to lymphedema in severe cases.

Objective: This study aimed to evaluate the diagnostic process of Graves dermatopathy as a rare presentation in a patient presenting with post-traumatic lower extremity edema, initially suspected to be of orthopedic origin.

Methods: This case report retrospectively analyzed the clinical findings, laboratory results, imaging studies, and treatment course of a 49-year-old male patient.

Results: The patient presented with progressively increasing swelling in the left lower extremity for 3–4 months. His medical history included a fibular fracture due to trauma. Physical examination revealed marked edema with a filariasis-like appearance. Laboratory findings showed a suppressed TSH level. Imaging studies demonstrated subcutaneous edema and osteoporotic changes in the bones. The patient had a prior history of thyroid disease and ophthalmopathy. Elevated TRAb levels and thyroid ultrasonography findings confirmed the diagnosis of Graves' disease. Antithyroid therapy was discontinued due to drug-induced pancytopenia, and thyroidectomy was performed. During the postoperative period, with continued lymphedema treatment, the patient showed significant clinical improvement and was discharged with restored mobility.

Conclusion: Graves' disease may rarely present with atypical extrathyroidal manifestations such as dermatopathy. In patients presenting with lower extremity edema, not only orthopedic and lymphatic causes but also thyroid dysfunction should be considered in the differential diagnosis. This case highlights the importance of comprehensive evaluation in achieving an accurate diagnosis in atypical presentations.

S60 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Nötrofil/Monosit Oranı ile HDL/Trigliserid Tabanlı Aterojenik İndeksin Kardiyovasküler Risk Faktörleriyle İlişkisi

Çağla Çelebi, Lana Ojeh, Raghad İsa, Muhammed Şahim Kavas

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Doç. Dr. Emrah Ermiş; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Giriş: Erişkinlerde en sık kalıcı aritmi olan atriyal fibrilasyon, kardiyovasküler ölüm, kalp yetmezliği ve tromboembolik olay riskini artırır. Patofizyolojisi elektriksel bozuklukların yanı sıra inflamasyon, endotelial disfonksiyon ve aterosklerotik mekanizmaları da içerir ve koroner arter hastalığı ile birlikte klinik sonuçları kötüleştirir. Nötrofil-monoisit oranı (NMR) sistemik inflamasyonu yansıtırken, HDL/trigliserid oranına dayalı aterojenik indeks (AI) aterojenik dislipidemi ve kardiyovasküler riskin belirlenmesinde kullanılabilir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, atriyal fibrilasyonlu hastalarda NMR ve HDL/trigliserid oranına dayalı aterojenik indeksin, koroner damar darlığı olan ve olmayan AF hastalarında, koroner arter hastalığının varlığı ve diğer geleneksel kardiyovasküler risk faktörleri ile ilişkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya İAU Tıp Fakültesine taşikardi ve/veya göğüs ağrısı şikayeti ile başvuran atriyal fibrilasyon tanısı almış hastalar dahil edildi. Hastalar, eşlik eden koroner arter hastalığı olup olmamasına göre iki gruba ayrıldı. Kontrol grubu, yaş ve cinsiyet açısından eşleştirilmiş, koroner arter hastalığı olmayan bireylerden oluşturuldu. Tam kan sayımı analizlerinden nötrofil ve monosit sayıları elde edilerek NMR hesaplandı. Lipid profillerinden HDL kolesterol ve trigliserid düzeyleri belirlendi ve HDL/trigliserid oranı kullanılarak aterojenik indeks hesaplandı. Gruplar istatistiksel olarak karşılaştırıldı.

Bulgular: Eşlik eden KAH bulunan AF hastalarında NMR ve aterojenik indeks değerleri, KAH olmayan AF hastalarına ve kontrol grubuna kıyasla anlamlı derecede daha yüksekti. Ayrıca sigara öyküsü, diyabetes mellitus ve hipertansiyon varlığı olan hastalarda da NMR ve AI düzeylerinin daha yüksek olduğu saptandı. AF hastalarında KAH varlığı ile yüksek NMR ve AI düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki bulundu.

Sonuç: Atriyal fibrilasyonlu hastalarda NMR ve HDL/trigliserid oranına dayalı aterojenik indeks, inflamasyon ve lipid ilişkili yararlı biyobelirteçler olarak görünmektedir. Birlikte kullanıldıklarında, özellikle koroner arter hastalığı gelişme riski daha yüksek olan AF hastalarının belirlenmesinde kardiyovasküler risk değerlendirmesini geliştirebilirler. Rutin klinik uygulamada, kolay erişilebilir ve düşük maliyetli bu parametreler klinik karar verme sürecine katkı sağlayabilir.

The Relationship Between Neutrophil/Monocyte Ratio and HDL/Triglyceride-Based Atherogenic Index with Cardiovascular Risk Factors

Abstract

Background: Atrial fibrillation, the most common persistent arrhythmia in adults, increases the risk of cardiovascular death, heart failure, and thromboembolic events. Its pathophysiology involves not only electrical abnormalities but also inflammation, endothelial dysfunction, and atherosclerotic mechanisms, and coronary artery disease worsens outcomes. The neutrophil-to-monocyte ratio (NMR) reflects systemic inflammation, while the atherogenic index (AI), based on the HDL/triglyceride ratio, can be used to assess atherogenic dyslipidemia and cardiovascular risk.

Objective: The aim of this study is to evaluate the neutrophil-to-monocyte ratio (NMR) and the atherogenic index (AI) based on the HDL/triglyceride ratio in AF patients with and without coronary artery stenosis, in relation to the presence of coronary artery disease and other conventional cardiovascular risk factors.

Methods: This retrospective study included patients who presented to İAU Faculty of Medicine with complaints of tachycardia and/or chest pain and diagnosed with atrial fibrillation. Patients were split into two groups based on whether or not they had concurrent coronary artery disease. The control group consisted of people without coronary artery disease who were matched for age and sex. Complete blood count analyses yielded neutrophil and monocyte counts, and NMR was computed. Lipid profiles were used to determine the levels of HDL cholesterol and triglycerides, and the HDL/triglyceride ratio was used to compute the atherogenic index. Groups were compared statistically.

Results: The NMR and atherogenic index values of AF patients with concurrent CAD were significantly higher than those of AF patients without CAD and the control group. Additionally, patients with a history of smoking, diabetes mellitus, and hypertension had higher NMR and AI levels. The presence of CAD in AF patients was found to be significantly correlated with elevated NMR and AI levels.

Conclusion: In patients with atrial fibrillation, NMR and the HDL/triglyceride ratio-based atherogenic index seem to be helpful inflammatory and lipid-related biomarkers. When used together, they may enhance cardiovascular risk assessment, especially when it comes to identifying AF patients who are more likely to develop coronary artery disease. In routine practice, these readily available and inexpensive parameters might help improve clinical decision making.

S62 (Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish)

Atrial Fibrilasyon ve İnflamasyon

Şule Dağlar, Zehra Taştan, Sinem Çalışkan, Şevket Öğreten, Çağatay Uysal

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Doç. Dr. Emrah Ermiş; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kardiyoloji
Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Atrial fibrilasyon (AF), en sık görülen sürdürülebilir kardiyak aritmi olup önemli morbidite ve mortalite ile ilişkilidir. Artan kanıtlar, sistemik inflamasyonun AF'nin patogeneğinde önemli bir rol oynadığını göstermektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, atrial fibrilasyon ile C-reaktif protein (CRP), ortalama trombosit hacmi (MPV), eritrosit dağılım genişliği (RDW), nötrofil-lenfosit oranı (NLR) ve trigliserid-glukoz (TyG) indeksi gibi inflamatuvar belirteçler arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya atrial fibrilasyon tanısı almış 35 hasta ve yaş ile cinsiyet açısından eşleştirilmiş 35 kişilik kontrol grubu dahil edilmiştir. CRP, MPV, RDW, NLR ve TyG indeksi gibi laboratuvar parametreleri kaydedilmiş ve gruplar arasında uygun istatistiksel testler kullanılarak karşılaştırılmıştır. $p < 0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: AF grubunda CRP düzeyleri kontrol grubuna kıyasla anlamlı derecede yüksek olduğu saptanmıştır (16.61 ± 37.4 vs 2.87 ± 3.49 mg/L, $p = 0.013$). MPV (10.96 ± 1.08 vs 10.65 ± 1.24 fL, $p = 0.26$), RDW (13.75 ± 2.41 vs 12.19 ± 1.2 , $p = 0.065$), NLR (3.24 ± 4.16 vs 1.86 ± 0.79 , $p = 0.058$), ve TyG index (8.13 ± 0.72 vs 8.45 ± 0.75 , $p = 0.07$) açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır.

Sonuç: Bu çalışmada yüksek CRP düzeylerinin atrial fibrilasyon ile ilişkili olduğu gösterilmiş olup, bu bulgu sistemik inflamasyonun AF patofizyolojisindeki rolünü desteklemektedir. CRP, AF hastalarında inflamatuvar aktivitenin değerlendirilmesinde kullanılabilecek pratik bir biyobelirteç olabilir. Bu bulguların doğrulanması için daha geniş örneklemli ve prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Atrial Fibrillation and Inflammation

Abstract

Background: Atrial fibrillation (AF) is the most common sustained cardiac arrhythmia and is associated with significant morbidity and mortality. Increasing evidence suggests that systemic inflammation plays an important role in the pathogenesis of AF.

Objective: This study aimed to evaluate the relationship between AF and inflammatory markers including C-reactive protein (CRP), mean platelet volume (MPV), red cell distribution width (RDW), neutrophil-to-lymphocyte ratio (NLR), and the triglyceride–glucose (TyG) index.

Methods: A total of 35 patients diagnosed with AF and 35 age- and sex-matched control subjects were included in this retrospective study. Laboratory parameters including CRP, MPV, RDW, NLR, and TyG index were recorded and compared between the groups using appropriate statistical tests. A p value < 0.05 was considered statistically significant.

Results: CRP levels were significantly higher in the AF group compared with the control group (16.61 ± 37.4 vs 2.87 ± 3.49 mg/L, $p = 0.013$). No statistically significant differences were observed between the groups in terms of MPV (10.96 ± 1.08 vs 10.65 ± 1.24 fL, $p = 0.26$), RDW (13.75 ± 2.41 vs 12.19 ± 1.2 , $p = 0.065$), NLR (3.24 ± 4.16 vs 1.86 ± 0.79 , $p = 0.058$), and TyG index (8.13 ± 0.72 vs 8.45 ± 0.75 , $p = 0.07$).

Conclusion: Elevated CRP levels were associated with atrial fibrillation in this study, supporting the role of systemic inflammation in the pathophysiology of AF. CRP may serve as a practical biomarker for evaluating inflammatory activity in patients with AF. Larger prospective studies are needed to confirm these findings.

S64 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Demir Eksikliği Prevelansı ve İlişkili Faktörlerin İncelenmesi

Özgür Deniz Bozkurt, Zaid Alhallak, Sara Ghambari, Seyed Zeinolabedin Raeisi

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Doç. Dr. Hasret Ayyıldız Civan; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Demir eksikliği ve demir eksikliği anemisi, yaygın ve yeterince değerlendirilmeyen, etkili tedavilerin yaygın olarak bulunmasına rağmen önemli morbidite ve mortaliteye yol açan durumlardır.

Amac: Tıp fakültesi eğitimi, yoğun ders yükü ve klinik stajlar nedeniyle öğrencilerin beslenme ve yaşam tarzı alışkanlıklarını olumsuz etkileyebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, tıp fakültesinin öğrencileri arasında demir eksikliği anemisi semptomlarının yaygınlığını (prevelansını) saptamak, beslenme alışkanlıkları ile anemi riski arasındaki ilişkiyi incelemek ve bu konuda farkındalık oluşturmaktır.

Yöntem: Kesitsel nitelikteki bu çalışma, tıp fakültesi öğrencileri üzerinde yürütülmektedir. Veri toplama aracı olarak, demografik özellikleri, beslenme alışkanlıklarını (çay/kahve tüketimi, kırmızı et tüketimi vb.) ve anemi semptomlarını (yorgunluk, efor dispnesi, konsantrasyon güçlüğü vb.) sorgulayan yapılandırılmış bir anket formu kullanılmaktadır. Çalışma süreci devam etmekte olup, elde edilen veriler SPSS programı kullanılarak istatistiksel olarak analiz edilecektir.

Bulgular: Çalışmanın veri toplama aşaması devam etmektedir. Ön literatür taramaları ve ilk gözlemler, düzensiz beslenen ve yoğun stres altındaki öğrencilerde, özellikle kadın cinsiyette demir eksikliği semptomlarının yüksek oranda görülebileceğini düşündürmektedir. Kongre tarihinde, toplanan güncel veriler ışığında elde edilen prevelans oranları ve ilişkili risk faktörleri detaylı tablolar halinde sunulacaktır.

Sonuç: Tıp öğrencilerinin kendi sağlıklarını ihmal etme riski literatürde sıkça vurgulanmaktadır. Bu çalışma, geleceğin hekimlerinin mevcut sağlık durumlarını ortaya koyarak, koruyucu hekimlik adına fakülte içi alınabilecek önlemlere (beslenme danışmanlığı vb.) dikkat çekmeyi hedeflemektedir.

Investigation of Iron Deficiency Prevalence and Associated Factors in Medical Faculty Students

Abstract

Background: Iron deficiency and iron-deficiency anemia are common, underappreciated conditions with significant morbidity and mortality despite widespread availability of effective treatment.

Objective: Medical faculty education can negatively affect students' nutritional and lifestyle habits due to heavy course load and clinical rotations. The aim of this study is to determine the prevalence of iron deficiency anemia symptoms among students from the medical faculty, to examine the relationship between nutritional habits and anemia risk, and to raise awareness on this issue.

Methods: This cross-sectional study is being conducted on medical faculty students. A structured survey questioning demographic characteristics, nutritional habits (tea/coffee consumption, red meat consumption, etc.) and anemia symptoms (fatigue, exertional dyspnea, difficulty concentrating, etc.) is used as a data collection tool. The study process is ongoing, and the obtained data will be statistically analyzed using the SPSS program.

Results: The data collection phase of the study is ongoing. Preliminary literature reviews and initial observations suggest that iron deficiency symptoms may be observed at a high rate in students with irregular diets and under high stress, especially in the female gender. Prevalence rates and associated risk factors obtained in the light of current data collected will be presented in detailed tables at the congress date.

Conclusion: The risk of medical students neglecting their own health is frequently emphasized in the literature. This study aims to draw attention to the precautions (nutritional counseling, etc.) that can be taken within the faculty in the name of preventive medicine by revealing the current health status of future physicians.

S65 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

HIV/AIDS Aktarım Yolları ve HIV Pozitif Bireylere Toplumun Yaklaşımı

Beyazıt Adıgüzel, Edanur Günaydın, Naz Haykır, Orhan Alchasibi, Yusuf İlhan

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Mehmet Yıldırım; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: İnsan Bağışıklık Yetmezliği Virüsü (HIV), bağışıklık sistemini zayıflatarak tedavi edilmediği takdirde AIDS tablosuna yol açan bir retrovirüstür. Toplumda hastalığa yönelik bilgi eksikliği ve damgalama, erken tanı ve tedaviye ulaşımı engelleyen temel unsurlardır.

Amaç: Bu çalışma, bireylerin HIV/AIDS konusundaki bilgi kaynaklarını, bulaşma yollarına dair algılarını ve HIV pozitif bireylere karşı tutumlarını değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel nitelikteki bu araştırmada, veriler 189 gönüllü katılımcıdan çevrim içi anket yöntemiyle toplanmıştır. Katılımcıların %46'sı 19-25 yaş grubunda olup, %72'si üniversite mezunudur. Veriler betimsel analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yalnızca %26,1'i yeterli bilgiye sahip olduğunu belirtmiştir. %17'si HIV ve AIDS'in aynı kavramlar olduğunu düşünürken, HIV'in sadece cinsel yolla bulaştığını sananların oranı %27,1'dir. Test yaptırmanın utanılacak bir durum olmadığını düşünenler %87,3 olsa da, test yaptırma oranı %11,6'da kalmıştır. Ayrıca katılımcıların %29,6'sı HIV ile yaşayan bir bireyle arkadaş olmaktan rahatsızlık duyacağını ifade etmiştir.

Sonuç: Çalışma, toplumda HIV/AIDS konusunda ciddi bilgi karmaşası ve sosyal mesafe (damgalama) eğiliminin devam ettiğini göstermektedir. Bilgi kaynağı olarak internet (%73,3) ilk sıradadır. Katılımcıların %91'i farkındalığın artırılması gerektiğini savunmaktadır. Damgalamanın azaltılması için sağlık profesyonelleri öncülüğünde eğitim programlarının düzenlenmesi kritik önem taşımaktadır.

HIV/AIDS Transmission Routes and Public Attitudes Towards HIV-Positive Individuals

Abstract

Background: Human Immunodeficiency Virus (HIV) is a retrovirus that leads to AIDS if untreated. Lack of knowledge and stigmatization are primary barriers to diagnosis.

Objective: This study aims to evaluate knowledge sources, perceptions of transmission, and attitudes toward HIV-positive individuals.

Methods: In this cross-sectional study, data were collected from 189 volunteers via an online survey. 46% of participants were aged 19-25, and 72% were university graduates. Data were evaluated using descriptive analysis.

Results: Only 26.1% of participants reported having sufficient knowledge. 17% believe HIV and AIDS are identical, and 27.1% believe HIV is only sexually transmitted. Although 87.3% find testing not shameful, only 11.6% have been tested. Additionally, 29.6% stated they would feel uncomfortable being friends with an HIV-positive person.

Conclusion: The study demonstrates ongoing confusion and stigmatization regarding HIV/AIDS. The internet (73.3%) is the leading source of information. 91% of participants advocate for increasing awareness. Implementing educational programs led by healthcare professionals is crucial to reducing stigma.

S66 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

HPV İlişkili Serviks Kanserlerinde İmmünoterapinin Rolü

Süleyman Emre İbiş, Hakan Demirbaş, Hayri Berke Durak, Semih Yılmaz, Reyhan Sarı

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Özge Altınok; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Serviks kanseri, dünya genelinde kadınlarda en sık görülen dördüncü kanser türüdür ve etiyolojisinde yüksek riskli insan papilloma virüsü (HPV) enfeksiyonları, özellikle HPV 16 ve 18, temel rol oynamaktadır. Erken evrelerde uygulanan standart tedaviler etkili olsa da, ileri evre veya metastatik olgularda beş yıllık sağkalım oranları oldukça düşüktür. Bu nedenle bağışıklık sistemini hedef alan immünoterapötik yaklaşımlar giderek daha fazla önem kazanmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, HPV ilişkili serviks kanserlerinde immünoterapinin etki mekanizmalarını, güncel tedavi yaklaşımlarını ve bu yöntemlerin klinik kullanım potansiyelini değerlendirmektir.

Yöntem: Bu derleme çalışmasında, HPV enfeksiyonunun bağışıklık yanıtı üzerindeki etkileri, tümör mikroçevresindeki bağışıklık kaçış mekanizmaları ve serviks kanserinde kullanılan güncel immünoterapötik stratejiler kapsamlı bir literatür taraması yapılarak incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmalar, HPV'ye bağlı serviks kanserlerinde E6 ve E7 onkoproteinlerinin temel immünoterapötik hedefler olduğunu göstermektedir. PD-1/PD-L1 yolaklarının inhibisyonu ile baskılanmış T hücre yanıtlarının yeniden aktive edilebildiği, ancak bu tedavilere verilen yanıt oranlarının sınırlı kaldığı bildirilmiştir. Terapötik aşı yaklaşımlarının CD4+ ve CD8+ T hücre yanıtlarını artırmada umut verici olduğu görülmektedir. Metastatik olgularda yüksek nüks oranlarının saptanması, yeni ve etkili tedavi stratejilerine olan ihtiyacı ortaya koymaktadır.

Sonuç: İmmünoterapi, özellikle ileri evre ve tedaviye dirençli HPV ilişkili serviks kanseri hastalarında önemli bir tedavi seçeneği haline gelmiştir. Profilaktik HPV aşıları enfeksiyonun önlenmesinde etkili olmakla birlikte, gelişmiş hastalıkların tedavisinde immünoterapinin kemoterapi ve radyoterapi ile kombine edilmesi, gelecekte sağkalım oranlarını ve hastaların yaşam kalitesini artırma potansiyeline sahiptir.

The Role of Immunotherapy in HPV-Associated Cervical Cancers

Abstract

Background: Cervical cancer is the fourth most common cancer among women worldwide. High-risk human papillomavirus (HPV) infections, particularly HPV types 16 and 18, play a fundamental role in its etiology. Although standard treatments applied in the early stages are generally effective, the five-year survival rates remain relatively low in advanced or metastatic cases. Therefore, immunotherapeutic approaches targeting the immune system have gained increasing importance in recent years.

Objective: The aim of this study is to evaluate the mechanisms of action of immunotherapy in HPV-associated cervical cancers, current treatment approaches, and the potential clinical applications of these strategies.

Methods: In this review, the effects of HPV infection on the immune response, immune evasion mechanisms within the tumor microenvironment, and current immunotherapeutic strategies used in cervical cancer were examined through a comprehensive review of the literature.

Results: Studies indicate that the E6 and E7 oncoproteins represent the primary immunotherapeutic targets in HPV-associated cervical cancers. Inhibition of the PD-1/PD-L1 pathways has been shown to reactivate suppressed T-cell responses; however, response rates to these therapies remain limited. Therapeutic vaccine approaches appear promising in enhancing CD4⁺ and CD8⁺ T-cell responses. Additionally, the high recurrence rates observed in metastatic cases highlight the need for novel and more effective treatment strategies.

Conclusion: Immunotherapy has emerged as an important treatment option, particularly for patients with advanced-stage and treatment-resistant HPV-associated cervical cancer. Although prophylactic HPV vaccines are effective in preventing HPV infection, the combination of immunotherapy with chemotherapy and radiotherapy in the treatment of advanced disease may potentially improve survival rates and enhance patients' quality of life in the future.

S67 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Akılcı Antibiyotik Kullanımı Farkındalık Düzeylerinin Belirlenmesi

İremsu Candar, Eylül Asmin Kurt, Ömer Faruk Solhan, Ahmet Balkan

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 3. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Özge Altınok; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Akılcı antibiyotik kullanımı, antibiyotik direncinin önlenmesi ve toplum sağlığının korunması açısından önemlidir. Tıp öğrencilerinin bilgi ve farkındalık düzeyi, gelecekteki reçeteleme davranışlarını etkiler.

Amaç: Bu çalışma, İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin akılcı antibiyotik kullanımına ilişkin bilgi, tutum ve farkındalık düzeylerini değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Yöntem: 2025 bahar döneminde 1–6. sınıf öğrencileri arasında tanımlayıcı ve kesitsel bir araştırma yapılmıştır. Veriler, demografik özellikler ile antibiyotik kullanımına ilişkin bilgi, tutum ve davranışları içeren yapılandırılmış çevrim içi anketle toplanmıştır. Analizler SPSS programı ile frekans ve yüzde olarak sunulmuştur.

Bulgular: Öğrencilerin çoğu antibiyotiklerin yalnızca bakteriyel enfeksiyonlarda etkili olduğunu bilmektedir. Ancak reçetesiz kullanım ve tedaviyi erken bırakma gibi hatalı davranışlar devam etmektedir. Klinik sınıf öğrencilerinin farkındalık düzeyi daha yüksektir.

Sonuç: Bilgi düzeyi genel olarak yeterli olsa da tutum ve davranışlarda geliştirilmesi gereken alanlar bulunmaktadır. Eğitim programlarının güçlendirilmesi önerilmektedir.

Determination of Medical Faculty Students' Awareness Levels on Rational Antibiotic Use

Abstract

Background: Rational antibiotic use is essential to prevent antibiotic resistance and protect public health. Medical students' knowledge and awareness influence their future prescribing behaviors.

Objective: This study aimed to evaluate the knowledge, attitudes, and awareness of medical students regarding rational antibiotic use at Istanbul Aydın University Faculty of Medicine.

Methods: A descriptive cross-sectional study was conducted in the spring semester of 2025 among first- to sixth-year medical students. Data were collected via a structured online questionnaire assessing demographics, knowledge, attitudes, and behaviors related to antibiotic use. Statistical analyses were performed using SPSS and presented as frequencies and percentages.

Results: Most students knew that antibiotics are effective only against bacterial infections. However, inappropriate behaviors such as using antibiotics without prescription and discontinuing treatment early were still reported. Clinical-year students demonstrated higher awareness levels compared to preclinical students.

Conclusion: Although overall knowledge levels were satisfactory, inappropriate attitudes and behaviors persist. Strengthening educational interventions on rational antibiotic use within the medical curriculum is recommended.

S68 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Tıp Öğrencilerinde İrritabl Barsak Sendromu (IBS) Prevalansı, İlişkili Risk Faktörleri ve Akademik Başarı Üzerine Etkileri

Maya Al Halabi, Zeynep M. Uyanıkoğlu, Kübra Hatipoğlu, Zeynep Durna, Nour Sawas

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Doç. Dr. Hasret Ayyıldız Civan; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: İrritabl Barsak Sendromu (IBS); karın ağrısı, şişkinlik ve dışkılama alışkanlıklarında değişikliklerle karakterize, organik bir neden saptanamayan fonksiyonel bir gastrointestinal hastalıktır. Dünya genelinde yaygınlığı %5–20 arasında değişmekte olup, özellikle tıp fakültesi öğrencileri için riskli bir gruptur.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, tıp fakültesi öğrencilerinde IBS prevalansını belirlemek; stres, uyku bozuklukları ve beslenme alışkanlıklarının semptomlar üzerindeki etkisini ve bu durumun akademik başarı üzerindeki yansımalarını değerlendirmektir.

Yöntem: Tıp öğrencilerinin maruz kaldığı kronik stres, akademik yük ve yaşam tarzı alışkanlıkları (Roma III ve Roma IV kriterleri baz alınarak) analiz edilmiştir. Preklinik ve klinik dönem öğrencilerinin verileri karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır.

Bulgular: Tıp öğrencilerinde IBS sıklığı %15-%35 arasındadır. Kadın öğrencilerde ve klinik dönem öğrencilerinde prevalans daha yüksektir. IBS semptomlarının; sınav stresi, düzensiz beslenme, kafein kullanımı ve uyku bozuklukları ile doğrudan ilişkili olduğu ve akademik başarıyı olumsuz etkilediği görülmüştür.

Sonuç: Yoğun akademik yük ve stres, IBS riskini artırmaktadır. Stres yönetimi ve sağlıklı yaşam tarzı teşvik edilerek öğrencilerin akademik başarıları ve yaşam kalitesi artırılabilir.

Prevalence of Irritable Bowel Syndrome (IBS) Among Medical Students, Associated Risk Factors, and Its Impact on Academic Achievement

Abstract

Background: Irritable Bowel Syndrome (IBS) is a functional gastrointestinal disorder characterized by abdominal pain and altered bowel habits. It is prevalent among medical students due to high stress and irregular lifestyles.

Objective: This study aims to evaluate the prevalence of IBS among medical students and the effects of lifestyle behaviors and mental stress on academic achievement.

Methods: A review of clinical and preclinical medical students' academic loads and lifestyle habits was conducted, using diagnostic criteria such as Rome III and IV.

Results: Prevalence rates range from 15% to 35%, with higher frequency in female and clinical-term students. Symptoms are significantly associated with exam stress, poor nutrition, and sleep deprivation, negatively impacting academic performance.

Conclusion: High stress levels in medical education contribute to IBS. Promoting stress management and healthy habits is essential for improving academic outcomes and student well-being.

S69 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Sağlık Hizmetlerinde Yapay Zekaya İlişkin Bakış Açıları, Güven, Etik Kaygılar ve Bunların Sağlık Hizmeti Tercihleri Üzerindeki Etkileri

Sude Yenikaya, Hamzeh Alkamsheh, Melike Çetinkaya, Musa Najmi Musa Ben Shaban

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Mehdi Onaç; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Yapay zekâ (YZ), sağlık hizmetlerine giderek daha fazla entegre edilmekte ve bu durum, YZ destekli tıbbi uygulamalara ilişkin kamuoyu algısı, güven ve kabulü hakkında soruları gündeme getirmektedir.

Amacı: Bu çalışmanın amacı, sağlık hizmetlerinde yapay zekâ kullanımına ilişkin kamuoyu algısını, güvenini ve kabulünü değerlendirmek ve bu tutumların sağlık hizmeti tercihlerini nasıl etkilediğini incelemektir.

Yöntem: Bu kesitsel çalışma, yetişkin bireylere uygulanan yapılandırılmış bir anket kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Anket, sağlık hizmetlerinde YZ'ye ilişkin ilk algıları, bir hekime danışmadan önce semptom analizi uygulamalarını kullanma isteğini, tanı sürecinde YZ karar desteğine olan güveni ve randevu planlama ve test sonuçlarını görüntüleme gibi idari görevler için YZ destekli sistemlerin algılanan kullanım kolaylığını değerlendiren soruları içermiştir. Ayrıca, insan etkileşimiyle ilgili beklentileri, hatalar ve yanlış bilgilendirme konusundaki endişeleri ve veri gizliliğine yönelik tutumları da değerlendirmiştir. Ek olarak, katılımcılara "hekim + YZ" ve "sadece hekim" arasındaki tercihleri sorulmuştur. Veriler, tanımlayıcı istatistikler kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların çoğu, sağlık hizmetlerinde YZ'yi teknolojik bir ilerleme olarak değerlendirmiştir. Ön bilgi için semptom analizi uygulamalarının kullanımı yaygın olarak kabul görmüş olsa da, doğruluk ve güvenlik konusundaki endişeler bunların kullanım isteğini sınırlamıştır. Tanı sürecinde karar desteği sağlayan yapay zeka, bazı katılımcılar tarafından güveni artırıcı bir faktör olarak görülürken, diğerleri potansiyel hata riskleri ve sorumluluk konusundaki belirsizlik nedeniyle endişelerini dile getirmiştir. Randevu planlama ve test sonuçlarını görüntüleme gibi idari süreçler için yapay zeka destekli sistemler genellikle faydalı olarak algılanmıştır. Veri gizliliği, algoritmik önyargı ve etik denetim eksikliği en sık dile getirilen endişeler arasındaydı.

Sonuç: Sağlık hizmetlerinde yapay zeka kullanımına yönelik kamuoyu tutumları, algılanan faydalar ile etik ve güvenlik endişeleri arasındaki denge tarafından şekillendirilmektedir. Yapay zekanın kabulünü artırmak için şeffaf, güvenilir ve insan merkezli uygulamalar geliştirmek ve güçlü düzenleyici ve denetim mekanizmaları oluşturmak gereklidir.

Perspectives on Artificial Intelligence in Healthcare, Trust, Ethical Concerns, and Their Effects on Healthcare Service Preferences

Abstract

Background: Artificial intelligence (AI) is increasingly being integrated into healthcare services, raising questions about public perception, trust, and acceptance of AI-supported medical applications.

Objective: The aim of this study is to evaluate public perception, trust, and acceptance regarding the use of artificial intelligence in healthcare and to examine how these attitudes influence healthcare service preferences.

Methods: This cross-sectional study was conducted using a structured questionnaire administered to adult individuals. The survey included questions assessing initial perceptions of AI in healthcare, willingness to use symptom analysis applications before consulting a physician, trust in AI decision support during the diagnostic process, and the perceived ease of use of AI-supported systems for administrative tasks such as appointment scheduling and viewing test results. It also evaluated expectations regarding human interaction, concerns about errors and misinformation, and attitudes toward data privacy. In addition, participants were asked about their preferences between “physician + AI” and “physician only.” The data were analyzed using descriptive statistics.

Results: Most participants evaluated AI in healthcare as a technological advancement. While the use of symptom analysis applications for preliminary information was widely accepted, concerns regarding accuracy and safety limited the willingness to use them. AI providing decision support during the diagnostic process was considered a trust-enhancing factor by some participants, whereas others expressed concerns due to potential error risks and uncertainty regarding responsibility. AI-supported systems for administrative processes such as appointment scheduling and viewing test results were generally perceived as useful. Data privacy, algorithmic bias, and lack of ethical oversight were among the most frequently expressed concerns.

Conclusion: Public attitudes toward the use of AI in healthcare are shaped by the balance between perceived benefits and ethical and safety concerns. In order to increase the acceptance of AI, it is necessary to develop transparent, reliable, and human-centered applications and establish strong regulatory and oversight mechanisms.

S70 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

Aşı Karşıtlığı: Nedenleri ve Toplum Sağlığına Etkileri

Defne Erden, Efe Karakaş, Arda Can Eti, Duru Aydoğdu, Işıl Ersöz

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 5. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Turan Onur Bayazıt; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Aşı karşıtlığı, yanlış bilgi, güvensizlik ve sosyokültürel faktörlerden etkilenen önemli bir toplum sağlığı sorunudur. Toplumun aşıya yönelik algısının anlaşılması, etkili halk sağlığı stratejilerinin geliştirilmesi açısından önemlidir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, toplumun aşılarla yönelik tutumlarını değerlendirmek, aşı kararsızlığı sıklığını belirlemek ve COVID-19 pandemisinin aşı algısı üzerindeki etkisini incelemektir.

Yöntem: 149 katılımcı ile anket tabanlı bir çalışma yürütülmüştür. Aşıların faydasına yönelik algılar, COVID-19 aşısına bakış, aşının bireysel ya da toplumsal bir sorumluluk olarak değerlendirilmesi ve aşı karşıtı görüşlerin kaynakları analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların $62,4 \pm 3,97$ 'si aşıların faydalı olduğunu düşünürken, $25,5 \pm 3,57$ 'si kararsız olduğunu belirtmiştir. $12,1 \pm 2,66$ 'lık bir kesim ise aşıların faydalı olmadığını ifade etmiştir. COVID-19 pandemisi katılımcıların $53,0 \pm 4,09$ 'unda aşılarla yönelik algıyı olumsuz etkilemiştir. Buna rağmen katılımcıların $85,2 \pm 2,92$ 'si COVID-19 aşısı olmuştur. Katılımcıların çoğu aşığı en azından kısmen toplumsal bir sorumluluk olarak görmüş ve $57,0 \pm 4,05$ 'i aşı olmayan bireylerin çevresindekiler için risk oluşturduğunu düşünmüştür. Aşı karşıtı görüşlere en sık sosyal medyada ($62,4 \pm 3,97$) rastlanmış ve katılımcıların $74,5 \pm 3,56$ 'sı resmi bilgilendirmeleri yetersiz bulmuştur.

Sonuç: Aşı karşıtlığı önemli bir halk sağlığı sorunu olmaya devam etmektedir. Yanlış bilgi ve yetersiz resmi bilgilendirme bu durumun temel nedenleri arasındadır. Güvenilir, açık ve sürekli bilgilendirme, aşı karşıtlığını azaltmak ve toplum sağlığını korumak için büyük önem taşımaktadır.

Vaccine Hesitancy: Its Causes and Effects on Public Health

Abstract

Background: Vaccine hesitancy has become an important public health issue, influenced by misinformation, lack of trust, and sociocultural factors. Understanding public perceptions of vaccination is essential for developing effective public health strategies.

Objective: This study aimed to evaluate public attitudes toward vaccines, identify the prevalence of vaccine hesitancy, and examine the effects of the COVID-19 pandemic on vaccine perception.

Methods: A survey-based study was conducted with 149 participants. Data regarding perceptions of vaccine benefits, attitudes toward COVID-19 vaccines, views on vaccination as a personal choice or social responsibility, and sources of anti-vaccine opinions were analyzed.

Results: According to the survey results, $62.4\% \pm 3.97$ of participants believed that vaccines are beneficial, while $25.5\% \pm 3.57$ were undecided, suggesting insufficient access to clear and reliable information. Additionally, $12.1\% \pm 2.66$ of participants thought that vaccines were not beneficial. The COVID-19 pandemic negatively affected vaccine perceptions in $53.0\% \pm 4.09$ of participants. Despite this, $85.2\% \pm 2.92$ reported receiving the COVID-19 vaccine. Most participants considered vaccination at least partly a social responsibility, and $57.0\% \pm 4.05$ believed that unvaccinated individuals pose a risk to others. Anti-vaccine opinions were most commonly encountered on social media ($62.4\% \pm 3.97$), and $74.5\% \pm 3.56$ found official information insufficient.

Conclusion: Vaccine hesitancy remains a significant issue and is strongly influenced by misinformation and inadequate official communication. Providing clear, reliable, and continuous information is essential to reduce vaccine opposition and protect public health.

S71 (*Türkçe olarak sunulmuştur/Presented in Turkish*)

İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerine Yapay Zekanın Kullanımı Hakkında Anket

Eren Uzunoğlu, Ömer Faruk Baş, Yusuf Fikret Güzel, Emirhan Baran Bodur

İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, 2. Sınıf Öğrencileri, İstanbul, Türkiye

Danışman: Prof. Dr. Osman Ata Uysal; İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Genel Bilgi: Yapay Zekâ günlük hayatımızda ve Tıp alanında önemli bir yere sahiptir.

Amaç: Tıp öğrencilerinin yapay zekâ hakkında yeterli bilgiye sahip olup olmadıklarına ve yapay zeka hakkındaki görüşlerinin gün yüzüne çıkartılmasına yönelik bir anket

Yöntem: Yapılandırılmış bir anket kullanılarak 296 Tıp öğrencisinin arasında bir anket çalışması yürütülmüştür. Yapay zeka hakkında genel bilgi, düşünce, günlük hayat ve tıp alanına olan entegrasyonu ile ilgili veriler toplanmış olup, Likert ölçeğine göre ele alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların çoğu kadın (%51) olup, tümü Tıp öğrencisiydi. Katılımcıların büyük çoğunluğu yapay zeka hakkında yüzeysel bilgiye sahip olduklarını belirtti(%62.8). Yaklaşık %33.6'sı yapay zekanın tıp eğitiminde kullanımı hakkında detaylı bilgiye sahip olduğunu bildirdi. Yapay zekanın Tıp eğitiminde kullanılıp kullanılmaması hakkında katılımcıların %47.9'u kullanılması gerektiğini düşünüyor. Katılımcıların %47.5'i AI destekli materyallerin Tıp eğitiminde kullanılmasından yana. Katılımcıların%36.6'sı Müfredatta AI dersleri olmalı mı?' sorusuna 'Evet', %32.3'ü 'Kesinlikle Evet' cevabını vermiştir. 'Karar vermede AI kullanır mısınız?' sorusuna %36.2'lik bir çoğunluk 'Evet' demiştir.

Sonuç: Yapay zekâ hakkında topladığımız veriler sonucunda, öğrencilerin çoğunun yapay zeka hakkında yeterli bilgiye sahip olduğu, lakin yeterli bilgiye sahip olan kesimden daha az sayıda bir kesimin yapay zekanın Tıp eğitimi alanında kullanılması gerektiğini düşündüğü ortaya çıktı. Bununla beraber karar alırken yapay zekâ kullanan insan sayısı da yeterli bilgiye sahip olan insanların sayısından azdır.

Survey on the Use of Artificial Intelligence Among Istanbul Aydın University Faculty of Medicine Students

Abstract

Background: Artificial intelligence has an important role in daily life and in the field of medicine.

Objective: To determine whether medical students have sufficient knowledge about artificial intelligence and to reveal their opinions regarding AI.

Methods: A survey was conducted among 296 medical students using a structured questionnaire. Data regarding general knowledge about artificial intelligence, opinions, its use in daily life, and its integration into the medical field were collected and evaluated according to the Likert scale.

Results: The majority of participants were female (51%), and all were medical students. Most participants reported having superficial knowledge about artificial intelligence (62.8%). Approximately 33.6% stated that they had detailed knowledge about the use of AI in medical education. Regarding whether AI should be used in medical education, 47.9% of participants believed that it should be used. Additionally, 47.5% supported the use of AI-supported materials in medical education. In response to the question “*Should there be AI courses in the curriculum?*”, 36.6% answered “*Yes*” and 32.3% answered “*Definitely yes.*” To the question “*Would you use AI in decision-making?*”, 36.2% of participants responded “*Yes.*”

Conclusion: Based on the collected data, most students have sufficient knowledge about artificial intelligence; however, a smaller proportion of those with sufficient knowledge believe that AI should be used in medical education. Additionally, the number of individuals who use AI in decision-making is lower than the number of those who have sufficient knowledge about AI.

NOTLAR

NOTES

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ

***I. ULUSLARARASI
KATILIMLI TIP ÖĞRENCİ
KONGRESİ BİLDİRİ KİTAPÇIĞI***

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY, SCHOOL OF MEDICINE,
1st MEDICAL STUDENT CONGRESS WITH INTERNATIONAL
PARTICIPATION ABSTRACT BOOK